

உ

சிவமயம்.

—*—

வசிஷ்டமுனிவர் ஸ்ரீராமருக்கு

உபதேசித்தருளிய

ஞானவாசிட்ட வமலராமாயனம்

மூலமும் - உரையும்,

ஆத்மசுவரூபவிளக்கம்.

—*—

இவை

புதுவை. வெ. பொன்னையாமுதலியாரொன்றும்

சிவானந்தமூர்த்தி

சமஸ்கிருதபாஷையினின்று மொழிபெயர்த்து

தமிழ்க்கவிதையாகப்பாடி.

அருளியவை.

சென்னை

வண்ணாரப்பேட்டை

பு. ச. கிருஷ்ணசுவாமிபிள்ளையவர்கள்

இலக்ஷ்மீவிலாஸ அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—*—

சுவியூகாதிநூலகங்கள்—புதுவை

(Registered Copy Right.)

உ

சிவமயம்.

சிற் ப்பு ப்பா யி ர ம்.

மேருமால்வரைத்தென்புறமேவியகருமச்
சீருலாந்தவபூமியிற்றிகழ்நடுநாட்டில்
நீருலாம்வளநிறைதருபுதுவைவெண்முத்துப்
பேருளானாயர்செங்குந்தமன்னருட்பெரியோன்.

அருந்தவம்பலசெய்துநீள் தானமுமளித்து
நிருந்துநாட்பலசென்றபின்சிவனருளாலே
மருந்ததாமெனப்பொன்னையநாமத்தன்வந்து
வருந்துதாய்தந்தைதவப்பலனிதுவெனமதிக்க.

கலியிஞாற்பெதான்பான்சதபதினெட்டிற்கவின்ற
பலிததாதுமாவருஷமாவணிமதிப்பத்தொன்
பலகுதேநிறற்பரணிமூன்றூனதோர்காலில்
நிலனில்வந்தவதரித்தனனவக்கிரகநிலகேள்.

மகரலக்ஷினமைந்தனங்காட்சிமாமேடம்
புகலஞ்சந்திரன்ரிடபந்தில்ராகுபொற்சிங்கம்
பகலவன்புதன்சக்கிரன்செய்கன்னிபண்பாற்
றிகழ்துலாய்குருவிருச்சிங்ககேதுவந்திகழ.

இந்தநற்சுபவோராயில்ராஜையாகத்தின்
அந்தம்வாய்தரும்புகழ்க்காடைவாய்மையுமதுக
சுந்தரந்திகழ்சக்கிரன்மெசையினிற்றேன்றி
சந்தைபாக்கியம்வளர் திடவளர்ந்தனன்சதமரல்.

அரிதிற் பெற்ற தம்பொருளென வருமைபாராட்டி
உரியசீரொலங்குறைவறவுதவித்தண்பிறைபோல்
மருவியைந் திருபருவமும்வளமையாய்வளர்ந்து
வருமைந்தாண்டி னிற்கல்விநற்சாலையில்வைக்க

எ

இகபரத்தினுக்கானபல்கலைகளுமினிதே
அகனமர்ந்துணர்ந்தரன்றிருவருள்பெறற்கியானை
முகவிநாயகன்றிருவடிமுன்புறப்பணிந்து
சுகமிகுந்திருப்புகழ்க்கலிவெண்கவிதுதித்தும்.

எ

பிரணவப்பொருளாகுமப்பிரானதுபூதி
புரணமாமவர்திருவலங்காரமும்புகன்று
சுரணடைந்தவர்தையயினுற்சண்முகப்பெருமாள்
அரணருட்பெறமும்மணிக்கோவையுமணிந்து.

அ

பதிகம்பற்பலதலங்களிற்பண்புறப்பகர்ந்து
மதியணிந்தபெம்மான்றிருவருட்கிடனாகி
சுதியமைந்துயர்சிவானந்தலகரியுந்துதித்து
பதியிடத்தமர்தேவிநற்பூஜையும்பகர்ந்தான்.

எ

திருவருட்பிரகாசத்தாற்றிகழ்பரம்பொருளை
அரிதுணர்த்துமெய்க்குருவினையாய்ந்துபல்காலம்
உரியதிவரமுற்றுமுழுட்சுதவமுண்டாய்
பெரிதடைந்தனன்கனகநற்சபையினின்பெரியோன்.

க

சுகளரூபமாய்வந்தவார்சாற்றுமெய்ப்பொருளை
நிகளபந்தங்கணீங்குறவப்ரோகூநெறியால்
அகமலர்ந்துணர்ந்தானந்தமூர்த்தியாதலினால்
சுகசிவானந்தமூர்த்தியென்றவார்சொலப்பெற்றான்.

க

சிறப்புப்பாயிரம்.

௩

சுருதியுத்தியோடனுபவத்துணரும்பொருளை
கருதிநாடொறுஞ்சற்சங்கத்தவருடன்கலந்து
மருவுசுத்தவாசனைவழிமனதினைச்செலுத்தி
அருமெஞ்ஞானநூல்பற்பலமொழியினுமாய்ந்து.

கஉ

வேதவியாதனார்விளம்பியசூத்திரம்விரித்துப்
போதமாம்படிசங்கராசாரியன்புகன்ற
ஏதமின்றியபாஷியத்திலகும்த்தைதஞ்
சாதமாகத்தாஞ்சாற்றியசாத்திரம்பலவால்.

கங

ஆங்கவற்றினிலாத் துமபோதமென்றமைந்த
சாங்கமானசாத்திரமொன்றுதக்கிணாமுத்தி
ஓங்குதோத்திரவஷ்டக முயர்சிவோகமதாம்
பாங்குறுந்துதிமநீஷமாபஞ்சகப்பநுவல்.

கச

மோட்சசாதனபஞ்சகமுதிர்சுகப்பிரமம்
காட்சியாலுணரஷ்டகக்கட்டுரைக்கவிதை
மாட்சியானவான்மீகிவாக்குதித்தவாசிட்டம்
சாட்சிசைதன்யசாரஞ்சொல்சருக்கமோரிணை.

கரு

ஆதியாமனுவாய்ந்தெடுத்தூரைக்குமத்துவைத
போதமாஞ்சுருதிப்பொருண்மிருதியிற்புகன்ற
பேதவாத்துமப்பிரிவுமுக்குணப்பிரிவாதி
ஓதிவைத்தனனுலகுயத்திருவருட்குறளால்.

கௌ

வித்தியாரணயர்விளம்பியவாக்யசுதையாம்
சித்தமோகந்தீர்திருக்கொடுதிரிசியவிலேகம்
நித்தியானந்தமுதவுமிச்சாத்திரநெறியை
பத்தியாற்பயின்றருந்தமிழ்க்காலியம்பகர்ந்தான்.

கௌ

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேறு.

மன்னவர்கிலகனல் வளமைமிக்கவன்
இன்னியசொல்லின நெவர்க்குமன்பினன்
மன்னுயிர்க்கிரங்கியே வழாதளிப்பவன்
தன்னிலையுணர்ந்தவர் தாசனாகுவன்.

க.அ

அறம்பொருளின்பம்வீ டாய்ந்தங்கில்லற
நெறியினிற்றவம்புரி நிலைமைசான்றவன்
அறிவினிற்சிறந்தவர்க் கரியசெம்பொருள்
திறந்திகழ்சாத்திரஞ் சேர்த்தளிப்பவன்.

க.ஆ

மெய்ப்பொருளையனார் மேயசாத்திர
வைப்பெனவைகியவ் வாய்மைஞானநூல்
எய்ப்பிலாதெங்கணு நாடியீட்டலால்
கைப்படுமநுபவக் காட்சிபெற்றுளான்.

உ.0

சாத்திரவிசாரணை தனதுல்லாசமாய்
நேத்திரம்வாக்கொடு நினைவும்நின் மல
தோத்திரமோதலுஞ் சூழ்பரானந்த
பாத்திரமாச்சதா பழக்கஞ்செய்பவன்.

உ.1

தனமுதற்பொருள்களிற் சார்பற்றின்றியே
மனமுறநல்லற வழியிற்போக்கிய
கனமுறுபகீரதன் கருதுமாசர்வ
இனமுறுதியாகமிங் தெய்தப்பெற்றனன்.

உ.2

அருடருசெல்வமே யனகமாக்கொளும்
பொருடருசெல்வத்தைப் பூரியோர்கொள
மருடருபோகத்தின் மதிப்பிலாதவன்
இருடருமரையபோ யின்பமெய்தினான்.

உ.3

நித்தியவனித்திய நிலையுணர்ந்துளம்
சத்தியவற்புத சதோதயானந்த
வித்தகசங்கற்ப மேவியாவையும்
அத்தனதருள்வடி வாகக்காண்பவன்.

உச

அகமெனலின்றியே யாவுமானதோர்
சுகசவருபந்தனிற் சுகித்துமேலவர்
நிகமமாவாக்கிய நிலைவழாரெறி
சுகவிவகாரங்கள் சார்ந்தும்பற்றிலான்.

உரு

நல்லனயாவையு நயந்தசின்னதயன்
செல்வமுயின்மையுஞ் சேரக்கண்ணெம்
நிலையைம்பலத்தினிற் நிகழ்ந்துசாந்தனாய்
அல்லலற்றங்ஙனம் வாழ்வமைந்துளான்.

உசு

வேறு.

இல்லறத்தினைம்பானைநாண்டியல்புறவிருந்து
நல்லறம்பலவீஸ்வராற்பணமநாய்நயந்து
நிலைமாவனசிதம்பரகேசுத்திரமடைந்து
சொல்லும்வானப்பிரஸ்தாசிரமத்தவநஸிதொடர்ந்தான்.

உள

நானுமம்பலவாணையுளத்துறநாடி.
ஆளுங்குஞ்சிதபா தமுமரக்கனைமிதித்த
தானுந்தோள்களுமான்மழுதரித்தசெங்கரமும்
நீளுமாரொளிநிலவுமைந்தொழில்புரிநிருத்தம்.

உசு

கண்ணகண்ணுளிர் சிவானந்தபோதமெய்கலந்து
அண்டரும்பெறற்கரியவாழ்விம்மையினனுதி
விண்டசெந்தமிழாற்பலபநுவலும்விளம்பி
தொண்டருட்சிறந்திருந்தனனாலகெலாந்துதிக்க.

உசு

அரும்பெறற்சன்னத்தவரனைவரும்வாழ்க
 மருவுசீவனின்முத்தராமிவர்தவம்வாழ்க
 ஒருமையாயிவருரைத்தமெய்க்காவியம்வாழ்க
 திருவிளங்குசிறற்றம்பலச்செல்வர்சீர்வாழ்க.

இஃது

இயற்றமிழாசிரியர்

புதுவை. க. சுப்பராயமுதலியா ரியற்றியது.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

நூல்வரலாறு.

ஆதிகர்லத்தில் ஸ்ரீவசுஷ்ட்முனிவர் ஸ்ரீராமமூர்த்திக்கு உப
 தேசித்தருளிய ஞானவாசிட்டவமலராமாயனம் ஸ்ரீவாண்பீக
 மஹாருஷியால் ஸ்ரீபரத்துவாஜருஷிக்கு தேவதூதவாக்கியமாக
 வைராக்கியம், முமூட்சு, உற்பத்தி, திதி, உபசாந்தி, நிருவாணம்
 என்னும் ஆறுபிரகரணங்களாக முப்பத்திராயிரஞ்சுலோகத்தால்
 எடுத்துக்கூறிய மூலகிரந்தப்பிரகாரம், நிருவாணப்பிரகரணத்து
 மூற்பாதிமுடிவிலுள்ள மேல் ஆறுபிரகரணசாரமான பரத்துவா
 ஜ அதுசாஸனம், இராமவியுத்தாபனம் என்னும் இரண்டுசுருக்க
 மும் திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஸ்ரீமுத்துசாமியையராலும், சென்ன
 ப்பநாய்க்கன்பானையம் ஸ்ரீகந்தப்பையராலும், தஞ்சாவூர் சமஸ்
 ராதனத்திலிருந்து எடுத்தெழுதிவந்த மேல் மூலக்கிரந்தம் அதன்
 வியாக்கியானம்போல கொந்தமூர்-வரதாசாரியரென்னும் வியா
 கர்னயண்டிதர் பொருளெடுத்துக்கூற புதுவை. வெ. பொ. சிவா
 னந்தமூர்த்தி மொழிபெயர்த்து தமிழ்க்கவிதையாகப்பாடி- மே
 ல் வியாக்கியானுத்துக் கொத்தபடி- உரையுஞ்செய்து உலோகோ
 யகாரமாக அச்சிற்பதிப்பித்து பயன்படுத்தினார்.

சிவமயம்.

ஆத்மசுவரூப விளக்கம்.

(பிரபஞ்சோற்பத்தி.)

ஆதியாஞ் சித்தி லகிலசகத் தோற்றம்
பூதபௌ தீகப் புணர்ப்பு.

(பூதாத்மசுவரூபம்.)

பஞ்சபூ தத்தின் பகருந்தன் மாத்திராயால்
விஞ்சுசரீ ரம்பூதாத் மா.

(சீவாத்மசுவரூபம்.)

பூதாத்மா தன்னிற் பொருந்தும்பல் சீவாத்மா
தீதசுப சற்கருமத் தால்

(பரமாத்மசுவரூபம்.)

மகதத் துவமெனும்பேர் வாய்ந்தவந்த ராத்மா
அகமாதி விந்திய வாதி

(பரமாத்ம சீவாத்மத்தொழில்.)

பரமாத்ம சீவாத்மா பௌதிகதே கத்தில்
விரவியிச்சை யாய்நடிக்கு மே

(பரமாத்மாவினின்று சீவகரணந்தோற்றல்.)

பரமாத் துமத்தனுவிற் பஹீப் பொறிபோல்
வருமிலிங்கத் தேகவகை வந்து

(தேவநாதிதேகம்பெற்றுசபாசபகருமஞ்செயல்.)

தேவர் நார்முதலாஞ் சீவகர் ணத்தாலே

ஓவில்கரு மம்முஞற்று வ

எ

சத்துவமே ராஜதமே தாமதமென் முக்குணங்கள்

ஓத்துயிர்க் காத்மா வுதவுமே

அ

(முக்குணத்தாற்சீவபேதமுண்டாதல்.)

எக்குணத்தின்மேலீட்டா லெவ்வெவ்யுயிர்தோற்றுகின்ற

தக்குணத்தாற் றுரதம்ய மாம்

எ

(முக்குணலக்ஷணம் சத்துவம்.)

அவ்வப் பொருளி னெதார்த்த மறிதலே

செவ்வியதாஞ் சத்வகுணச் சீர்

க0

(இராஜசம்)

இராகத்வே ஷாதி ரஜோகுணத்தின் செய்கை

தராவிஸ்வா சம்வியசனந் தான்

கக

(தாமதம்.)

ஓர்பொருளை மற்றொன்று யோர்தலே தாமதத்தின்

சீரில் குணமாகுந் தெளி

க2

(முக்குணசுவரூபம்.)

தெளிவாய்ச் சுகித்தலே சேரசத்துவ சுவரூபம்

களிவிடயத் தாழ்விரண்டாங் காண்

கங

சத்தசத்தைத்தேறாது தாழ்விஷயத் தாழ்ந்திருள்போல்

மத்தமுறல் தாமதமா மே

கச

ஆத்மசுவரூபவிளக்கம்.

௩

தாமதமே காமந் தனவிச்சை ராஜதமாம்
காமர்தரு மஞ்சாத்வீ கம்

௧௩

(சத்வகுணச்செய்கை.)

வேதம் விரதம் மிகுசாத்திர ஞானம்
தீதிலற மாத்மத் தியானம்

௧௪

(இரஜோகுணச்செய்கை.)

காமியயா கங்காமங் காரியநீள் செய்கையவா
மீமிசைசேர்ந் தஞ்சதலு மே

௧௫

(தாமதகுணச்செய்கை.)

நாத்திகவா தந்தீச்சொல் நன்மையின்பே ராசை துயில்
தோற்றிடு கார்ப்பணயஞ் சோம்பல்

௧௬

(தமோகுணத்தின் முக்கதி.)

தமோகுணத்தின் முக்கதியாற் றுவாசெந் தாதி
சமானசண்டா ளாதி தோற்றம்

௧௭

(இரஜோகுணத்தின் முக்கதி.)

இரஜோகுணத்தின் முக்கதியா னரவப்ஜ ராதி
தராதரமாந் தோற்றந் தரும்

௧௮

(சத் துவகுணத்தின் முக்கதி.)

சத் துவத்தின் முக்கதியாற் சாரவர் சாரசார்
வித்தகக்கோள் பிரம்மாதி வேறு

௧௯

(கன்மபலன்.)

உத்தமமு மத்திமமு மோததம கன்மத்தின்
முத்திறஞ்ச பாசபமு லம்

௨௦

4

ஆத்மசு வரூபவிளக்கம்.

தேவர் மனிதர் திரியக்கு தாவரமாம்

பாவசென்ம முண்டாம் பல

2.5

மனோவாக்கு காயத்தால் வாய்ந்திடுகன் மங்கள்

தனதுசுக துக்கந் தரும்

2.6

சற்கருமத் தாற்சுபமுந் தாழ்கருமத் தாற்றுயரும்

பற்றுவதே வாதிரார் பண்பு

2.7

(திரிகரணச்செயல்.)

முக்கரணத் தின்மனமே மூலமதாம் பின்வகுத்த

அக்கருமம் பத்தினுக் காதி

2.8

(மனத்தால்வருங்கன்மம்.)

பிறன்பொருளை வெளவல் பிரமஹத்தி செய்தல்

உறுதேகந் தானென வுன்னல்.

2.9

(வாக்கால்வருங் கன்மம்.)

கடுஞ்சொல்பொய் கோட்கூறல் காரியமில் சொற்கள்

படுவாக்காற் செய்பாவங் கள்

2.10

(காயத்தால்வருங்கன்மம்.)

ஆறனில் கொலைகாம மன்னியதா ரந்தோய்வ

மறஞ்சேர்கா யப்பாவ மாம்

2.11

(சத்கன்மம்.)

வாக்குமனோ காயத்தால் வந்துறுமிப் பாவகன்மம்

நீக்குவதே சத்கரும் நேர்

2.12

(கன்மானுபவம்.)

வாக்குமனோ காயத்தால் வந்தகன்ம மவ்வவற்றால்

யார்க்குமனு போகமிரு மை

2.13

ஆத்மசுவரூபவிளக்கம்.

15

தேகத்தாற் செய்பாவந் தாவரசென் மஞ்சேர்க்கும்
ஆகியவாக் காற்றிரியக் காம்

152

மனத்தினாற் செய்பாபம் வன்சண்டா ளாகி
இனத்தவிழி சென்மமெடுக் கும்

153

(திரிகரணசுத்தி.)

வாக்குமனோ காயம் வயப்படுத்தித் தண்டித்தல்
நீக்குதிரி தண்டியெது னேர்

154

திரிகரணந் தம்மைச் ஜெயித் துசுபத் துய்த்தல்
அரியமுத்தி சித்தியுண்டா மால்

155

(இருவினைப்பயன்.)

இருவினையாற் சாரு மிடர்நாக சுவர்க்கம்
தருவதெண்ணிச் சத்கருமஞ் செய்

156

சத்கன்ம மேலீட்டாற் சாற்றுந்தன் மாத்திராயில்
உத்தமபோ கத்தனுவுண் டாம்

157

பாபகன்ம மேலீட்டாற் பஞ்சதன் மாத்திராயில்
மேவுமுடல் யாதனைக்கா மே

158

சத்தசத்தாங் கன்மந் தமையே பரமாத்மா
நித்தியமாய்க் கண்டுண்மிக் கும்

159

(பிரவிர்த்த நிவர்த்தகன்மம்)

பிரவிர்த்த நிவர்த்தமெனப் பேதமுள கன்மம்
நிவர்த்த முத்திக் கான நெறியே

160

பிரவிர்த்த கன்மமேன்மேற் பிறப்படைத்தற் கீண்டும்
நிவர்த்தமுத்தி சேரு நிலை

161

(மோக்ஷசாதனம்.)

வேதமுறை யேயோதல் மெய்யுணர்தல் நல்விரதம்
திசிலறம் யாகஞ்செய்தல்

சு ௨

விடயத்தி லிந்திரிய மேவா தடக்கல்
அடைகுருவிற் காம்பணிசெய்தல்

சு ௩

முத்திக்குச் சாதனமா முற்கூ றிவையா றும்
ஒத்தாத்ம போதமுண் டாம்

சு ௪

சகலபூ தத்தாத்மா தன்னிற் சகமும்
சகவறிவாற் கண்டுசுகித் தல்

சு ௫

பூதாதி தேகம் புணர்தத் துவமனைத் தும்
ஆதாரத் தவ்வவைசேர்த் தல்

சு ௬

(சீவன்முத்திரிசீலை.)

செய்சற் கருமமெலாந் தேவார்ப் பணஞ்செய்தல்
உய்ஜீவன் முத்திரிசீலை

சு ௭

வேதாந்த வுண்மை விசாரித்தி யானென தென்
றோதாமை யுண்மை நிசீலை

சு ௮

பிரமசா ஶூதாக்காரம் பெற்றோர்க்கு மற்றும்
திரமில்ரா கத்திவேஷ மில்

சு ௯

(ஆத்மத்தியானசாதாதி.)

தேஜோ மயமாய்த் திகழ்சுவர்னச் சாயையதாய்
மாஜாக்ர தியான மடைக

சு ௧௦

சுத்த தியானஞ் சுவரூபந்தா னாய்நின்ற
சித்தமா னந்த சமாதி

சு ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

சம்பூரணம்.

வசிஷ்டமுனிவர் ஸ்ரீராமருக்கு

உபதேசித்தருளிய

ஞானவாசிட்ட வமலராமாயனம்.

நிருவாணப்பிரகரணம்.

மேவுபாலகாண்டத்தில் விரித்தமோகேதாபாயமெனத்
தேவதூத வாக்கியமாத் திகழ்முப்பானீ ராயிரத்தில்
ஆவதான பிரகரண மாறில்நிருவாணத்துமுதற்
பாவமுடிவிற்பரத்வாஜவநுசாசனமாப்பகர்வதிது.

—*—

பரத்வாஜ அநுசாவனம்.

வியாக்கியானகவி—விநாயகர் துதி.

இந்தச்சருக்கத் திராமமகா மூர்த்தியியன்ற விசிரா
ந்தி, அந்தப்பரத்து வாஜமுனி யறைந்தவியன்மா மொ
ழிதொடர்பா, முந்துசாக்ரா தியவவத்தை முறைமைது
ரிய பதநிலைமை, எந்தையருண்மா முகக்கடவு ளிருநா
ள்போற்றி யுரைசெய்வாம்.

அவதாரிகை.

ஸ்ரீவசிஷ்டமுனிவர் ஸ்ரீராமமூர்த்திக்கு வைராக்கியப் பிர
கரணமுதல் நிருவாணப்பிரகரணமீறாக - போதனைசெய்து வ
ந்தமுடிவில், (எனக்கீதென்னு முணர்வுடைமை யிடர்விட்டக

லாவுணர்வின்மை, அனர்த்தமில்லா வீடளிக்கு மாசையே திங்கது செய்வாய், சனிப்பில் சிவமெங்கணுமுளது சாந்தஞ் சுபஞ் சித்துருவென்னும், கனத்தவிந்தவொருநினைவேகருமத்தியாகமிராகவனே) என்னுங்கவியின்பொருளான நித்தியபூரணசுகபோதமான சிவஸ்வரூபமேயாவாமாய் விளங்குவதென்னுஞ் சுவாதுபூதியே சருமத்தியாகமென வாக்கியார்த்த உபதேசத்தையருளி, சமாதிசாட்சாத்காரம் அடைவாயென்று அநுக்கிரகஞ்செய்தபடி, ஸ்ரீராமமூர்த்தியடைந்த விசிராந்திசுகத்ததை நினைத்தமாந்திரத்தில் ஸ்ரீவான்மீகமகாரிஷிக்கு உண்டான ஆனந்தாவிர்பாவத்தால் விசிராந்தியடைந்து மௌனமாயிருந்தமைகண்டு பரத்வாஜரிஷி இன்னமுந்தமக்கு அவ்வாறே விசிராந்திவாராமையால் மேலும் சிரவணத்தையே விரும்பி பிரச்சனம்பண்ணுகின்றார்.

கவிதை.

இவ்வாறு வசிட்டமுனி நெடிதுரைத்த தொன்மையதாயிலங்குஞானம், தவ்வாத சாரமெலாங்கேட்டுவந்தரகுநாதன் தளர்வுநீங்கி, ஒவ்வாத சமபரிபூரணசுகமாபோதநிறைந் துறைந்தா னன்றி, அவ்வாறே வினவினனே குரவெனப் பரத்துவாஜனங்ங்ன்கேளா.

இ-ள். இவ்வாறு வசிட்டமுனி - இந்தப்பிரகாரம் வசிட்டமுனிவர், நெடிதுரைத்த - விரிவாகக்கூறிய, தொன்மையதாயிலங்குஞானம்-பழமையாய்விளங்குகின்ற ஞானத்தின், தவ்வாதசாரமெலாம் - குறைவற்றவிரசமுற்றும், கேட்டுவந்தரகுநாதன்-கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்த இராமமூர்த்தி, தளர்வுநீங்கி-வைராக்கியத்தாற்றேன்றிய தளர்ச்சிநீங்கி, ஒவ்வாத - ஒப்பில்லாத சமபரிபூரணசுகமாபோதம் - சமபரிபூரணஞானந்தம், நிறைந்

சூறையந்தான் - நிறையப்பெற்றுவிளங்கினாரா, அன்றி - அல்லது, அவ்வாரே - முன்போலவே, வினவினனே-வினவுதல் செய்தாரா, குரவெனப்பரத்துவாஜன் அங்கன்கேளா - குருவே சொல்லவேண்டுமென்று பரத்துவாஜரிஷிவினவி, மேலும்.எ-று, தாற்பரியம்.

வசிட்டமுனிவர் வெகுவிதமாசப் போதித்துவந்த பிரமாதி சம்பிரதாயமாயுண்டான ஞானசாரத்தைக் கேட்டுணர்ந்த ஸ்ரீராமமூர்த்தி மேலும் பிரச்சினைசெய்தாரோ, அல்லது சுவாமிபூதி சாட்சாத்காரமடைந்தாரோ அதைக்கூறவேண்டுமென்று பரத்துவாஜர் வான்மீகமகாரிஷியை வினவியது. (க)

(அ-கை.) கேள்வி இருவருக்கும் சரியாக விருக்க உனக்குண்டான சந்தேகமோக நீங்கினதும் நீங்காததுங்கொண்டு இராமருக்கும் அவ்வாரே நிச்சயிக்கலாகாதோவென்று சங்கிக்கப்போகாது எனென்றால் இராமருக்கும் எனக்கும் மிகதாரதம்மியமுண்டென்று பரத்துவாஜர் மேலும் கூறுகின்றார்.

அணையரா கவன்பரம யோகிமூ வுலகேத்து மமரர் நாதன், இணையவரு பிறப்பிறப்பி லாதசுத்த போதசுபாவத்தெனல்லாப், புணைகுணங்கட் குறையுளா னவன்கமலை யகமகிமும் புனிதவாசன், கனைகடல்சூழுகிலமெலாம் படைத்தளித்து நீக்கவல்ல கடவுளானேன்.

இ-ள். அணையராகவன் - அம்மேன்மையுடைய ஸ்ரீராமர், பரமயோகி - இயல்பாக ஞானயோகமுடையவர், மூவுலகேத்து மமரர்நாதன் - திரிலோகங்களுந் துதிக்கின்ற தேவோத்தமர், இணையவருபிறப் பிறப்பிலாத - துன்பத்துக்கேதுவான ஐனனமரணம் இல்லாதவர், சுத்தபோதசுபாவத்தன் - நிர்மலஞானஸ்

வருபர், எல்லாப்புனைகுணங்கட்குறையுளானவன் - சகலசத்
குணங்களுக்கும் வைப்பானவர், கமலையகமகிழும் புனிதவாச
ன் - ஸ்ரீமகாலட்சுமி வாசஸ்தானமானவர், கனைகட்குழுகில
மெலாம் - சத்திக்கின்றகட்குழந்த சகலசகத்தையும், படைத்
தளித்துநீக்கவல்ல கடவுளானேன் - சிருட்டி திதியநுக்கிரகஞ்
செய்யும் வல்லமையுள்ளசர்வேஸ்வரராயு மிருக்கின்றார்—எ-று.
(தா-ம்.) ஸ்ரீராமமூர்த்தி நித்தியசித்தமான ஞானயோக ஐஸ்வ
ரியமுள்ளவர், யானே அனாதியஞ்ஞானமுள்ளவன் அற்பமான
சாதனசம்பத்தியுடன் மோகேஷ்சையுள்ளவன் எனக்கும் அவ
ருக்கும் வெகுதாரதம்மியமுண்டென்று குறிப்பித்தது. (உ)

(அ-கை.) இவ்வாறு பரத்துவாஜர்வினவ, வான்மீகமகாரிஷி
அவரதுகேள்வியிரண்டனுள் முதற்பகைத்ததைசாதித்து உத்தரஞ்
சொல்லுகின்றார்.

முனம்வகுத்த வேதாந்தப் பொருளெல்லாந் தொ
குத்துரைத்த முனிவாசிட்டன், அனகவாக்கியங்கேட்டு
மலர்க்கணிரா கவன்ஞான மனைத்துமோர்ந்து, கனசுக
வா னந்ததத்வோ தயவசத்தா லகமலர்ந்து களங்கநீங்கி,
மனநிறைந்தோர் முகுர்த்தவரை சைதன்யா னந்தமகோ
த்தியாய்வின்றான்.

இ-ள். முனம்வகுத்த வேதாந்தப்பொருளெல்லாம் - முன்
புவகுத்துக்கூறிய வேதாந்தவர்த்தமெல்லாம், தொகுத்துரைத்
தமுனிவாசிட்டன் - நிருவாணப்பிரகரணத்தால்கூட்டிப் போ
தனைசெய்த வசிட்டமுனிவரது, அனகவாக்கியங்கேட்டு- பரிசு
த்தமான வாக்கியங்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, மலர்க்கணிராகவா
ன் ஞானமனைத்துமோர்ந்து-கமலலோசனரான ராமர் ஞானமு
ற்றுமுணர்ந்து, - கனசுகவானந்த தத்வோதயவசத்தால் - (சத்தி

பாதவசத்தால்,) அகமலர்ந்து - (உன்மேஷத்தால்பிரகாசித்து) அகமலர்ச்சியுண்டாய், களங்கநீங்கி - நிர்மலசுவரூபியாய், மன நிறைந்து - மனதுபூரணமாய், ஓர் முகுர்த்தவரை - ஒருமுகுர்த்த காலமட்டும், சைதன்யானந்தமகோத்தியாய் நின்றான்-சுவரூபத் தில்சாக்ரமுடையவராய்பிரம்மானந்த சமுத்திரமாய்விளங்கினார் எ-று. (ப - ம்.) சத்திபாதமாவது-அகண்டாகாரவாக்கியசிரவண த்தாலுண்டான சித்தவிருத்தியில் நித்தியநிரதிசயானந் தாத்மத த்வோதயமாம், உன்மேஷமாவது-அதன்வசத்தால் அவித்தியா சம்புடத்தைத் திறப்பதாகிய ஞானவிகாசமாம். (தா-ம்.) ஸ்ரீராம மூர்த்தி நிருவிகற்பசமாதியடைந்தமை கூறியது. (ங)

இதுவுமது.

ஆங்கமைந்து கடாவிடையின் மனநீங்கிப் பரானந்த வமுதாற்பூரித், தோங்காரா காரமதாம் பிராணனொடு முரோமபுள கிதமாயங்கம், நீங்காதசிற்சாமா னியசொ ரூப வியாபகத்தா னிறைந்துநித்யம், தாங்கியவட்டயிஸ் வரியந் திரணமென நினைமனந்தான் சமித்ததன்றே.

இ-ள். ஆங்கமைந்து - அவ்வாறுநிலைபெற்று, கடாவிடையின் மனநீங்கி-வினாவிடைகளால் பகுத்தறிதல்முதலான மனோ விவகாரமற்றவராய், பரானந்தவமுதாற்பூரித்து-பரமானந்தவமு தால் நிறையப்பெற்று, ஒங்காராகாரமதாம்பிராணனொடும் - பிர ணவாகாரமான உயிர்ப்புடையவராய், உரோமபுளகிதமாயங்கம்- சரீரமெங்கும் மயிர்க்கூச்சுள்ளவராய், நீங்காத - பிரிவின்றிய, சிற்சாமானிய சொரூபவியாபகத்தால் - சன்மாத்திரமான சொ ரூபவியாபகத்தால், நிறைந்து - பூரணமாய், நித்யம் - எப்போ தும், தாங்கியவட்டயிஸ்வரியம் - கிடைத்திருக்கின்ற அணிமா திஅவ்ஃடயிஸ்வரியங்களை, திரணமெனநினைமனந்தான்-திரணமா

கநினைக்கின்றமனம், சமித்ததன்றே-உப்சாந்தமடைந்தது-எ-று.
 (ப-ம்.) சர்வாதிஷ்டான சன்மாத்திரமாயிருத்தலே பிரத்யகா
 த்ம சுவரூபமாம், அங்ஙனம் எங்கும் சித்வியாபகமாயிருத்தலே
 நிரதிசயானந்தாவிர்ப்பாவமாம், இவை அஷ்டயிஸ்வரியங்களிலு
 ந் திரணப்பிராய மனோரதரென்றதனால் வெளியிடப்பட்டது.
 (தா-ம்.) வெளிப்படை, (சு)

(அ-கை.) உத்தமாதிகாரியான இராமருக்கு சிவனாதித்யால்
 வந்த பிரமப்பிராப்த்தியை வர்ணித்து மந்தமத்திம அதிகாரிகளுக்
 கு சித்தசுத்திவரும்பொருட்டு உபாசனாவிசேஷத்தையும், மூன்
 று அவத்தைகளின் விவேகத்தால் திரிசியங்களை லயஞ்செய்வது
 முதலான மனோபாயங்களையுஞ்சொல்ல அவைவருதற்கு ஏது
 வாகிய பரத்துவாஜருடைய ஆச்சரியமொழி முதலானவைகளை
 அரிஷ்டநேமியென்னும் இராஜனுக்கு வான்மீகமகாரிஷி எடுத்
 துக்கூறுகின்றார்.

சிவபதத்தி லேகரசு மாக்கலந்து பூரணமாந் திகழ்
 ந்தியாதொன்றும், அவனுரையா திருந்தனனென் றுன்
 முனிவன் பரத்துவாஜ னதனைக்கேளா, தவமுனிநா யக
 விந்த மகாபதத்தை யிராகவன்றான் சார்ந்தானீ து, பவ
 மகலா வெனக்குமிக வாச்சரிய மீதெங்ஙன் பலிப்பதெ
 ன்றா.

இ-ள். சிவபதத்தில்-பிரமபதத்தில், ஏகரசுமாக்கலந்து-ஒரே
 அம்சமாகக்கலந்து, பூரணமாத்திகழ்ந்து-பரிபூரணமாய்விளங்கிக்
 கொண்டு, இயாதொன்றும் அவனுரையா திருந்தனனென்றான்
 முனிவன்-ஏதொன்றும் இராமர்கூறுது மௌனமாயிருந்தாரொ
 ன்று வான்மீகமுனிவர்கூறினார், பரத்துவாஜன தனைக்கேளா -

பரத்துவாஜர் அதனைக்கேட்டு, தவமுனிநாயக - மகாதபமுடையமுனிசினோஷ்டோ, இந்தமகாபதத்தை - இந்தமேலானமுத்திபதத்தை, இராகவன்றூன் சார்ந்தான் - இராமர்தா னடைந்தார், ஈதுபவமகலாவெனக்கு மிகவாச்சரியம் - பாபியானபெனக்கு இது மிகுந்தஆச்சரியமாயிருக்கின்றது, ஈதெங்ஙன்பலிப்பதென்ற - இப்பேறு எனக்கெவ்வகை கிடைக்குமென்று வினவி, மேலும்—எ-று. (௫)

இதுவுமது.

முகராய் மதமேறிச் சிற்றறிவி னெம்போல்வார் முயர்ச்சியெங்கே, மாகமுறு பிரமாதி தேவர்களும் பிரார்த்திக்கு மகிமைமிக்க, சோகமுறு மிராமனுள நிலையெங்கே குருமூர்த்தி சூழற்பாற்றோ, தாகமுறு பவவேலைக் கரையறியா மோகவெள்ளந் தாண்டலெங்கே.

இ-ள். முகராய் மதமேறி - மூடர்களாய் மதமிகுந்த, சிற்றறிவினெம்போல்வார். - அற்பவறிவினராயிருக்கின்ற என்போலியர், முயர்ச்சியெங்கே - பிரயத்தினமெவ்வளவு, மாகமுறுபிரமாதிதேவர்களும் பிரார்த்திக்கு மகிமைமிக்க - வானத்துள்ள பிரமாதிதேவர்களும் பிரார்த்திக்கத்தக்க மேன்மையுள்ள, சோகமுறுமிராமனுளநிலையெங்கே- சோகமற்ற இராமருள்ள நிலையெத்தன்மைத்து, குருமூர்த்தி - ஓ குருராயோ, சூழற்பாற்றோ - நானடையத்தகுமா, தாகமுறுபவவேலைக்கரையறியா- அவாவுகின்ற பிறவிசமுத்திரத்தின் கரைகாணப்படவில்லை, மோகவெள்ளந்தாண்டலெங்கே - யான்மோகப்பிரவாகழ்தைக் கடப்பதெங்ஙனம் கூறல்வேண்டும்—எ-று. (௬)

(அ-கை.) இராமருக்குக் கிடைத்தநிலை எம்போல்வார்க்கு அரிதாதலால் அதுகிடைக்குமாறு கூறவேண்டுமென்று பாந்து

அ

ஞானவாசிட்ட வமலராமாயனம்.

வாஜர்வினவ, வான்மீகரிஷி அதற்கு சிரவணம் செய்ததையே ந
னனஞ்செய்யவேண்டு மென்கின்றார்.

ஈதெமக்கு நன்குணரக் கடிதுபுகன் றருளென்ன
வியல்வான்மீகி, ஆதிமுத னிருமித்த வசிட்டவாக் கியங்
கடமை யநுசரித்தே, ஏதிலிரா கவன்சரித முழுதுநின்ற
ன் புந்தியினு வினிதாலோசி, தீதிலதே யெம்மாலிங் கு
ன்பொருட்டா லெடுத்துரைக்கச் சிறந்ததென்றான்.

இ-ள். ஈதெமக்குநன்குணர - இதையான் நன்றாயுணரும்
படி, கடிதுபுகன்றருளென்ன - வினாவிற்கு கூறவேண்டுமென்று
பரத்துவாஜர் வினவ, இயல்வான்மீகி - சிரவணவான்மீ
கர், ஆதிமுதனிருமித்த-ஆரம்பமுதல்எடுத்துக்கூறிய, வசிட்டவா
க்கியங்கடமை யநுசரித்து-வசிட்டமுனிவர் வாக்கியங்களை அத
சந்தித்து, ஏதிலிராகவன்சரிதமுழுதும்-களங்கமற்ற இராமருடை
யசரித்திரமுற்றும், நின்றன் புந்தியினுவினிதாலோசி - நினதுபு
த்தியால் பரியாலோசனைபண்ணக்கடவாய், தீதிலதேயெம்மாலிங்
கு-குற்றமற்ற அப்பொருளையே எம்மால் இப்போதும், உன்பொ
ருட்டால்-நினக்கு, எடுத்துரைக்கச்சிறந்ததென்றான் - எடுத்துச்
சொல்லத்தக்கதென்றார் - எ-று. இந்த மூன்றுகவியின் (தா-ம்)
இராமர் அடைந்த மேலானநிலையை பரத்துவாஜர்கேட்டு இன்
னும் சிரவணத்தையே விரும்பி வினவ, அதற்கு வான்மீகர் சிர
வணஞ்செய்ததையே சிந்தனையாவிர்த்தி செய்யவேண்டுமென்
று மேலும் உபதேசிக்கத்தொடங்கியது. (எ)

(அ-கை.) பிரபஞ்சம் மித்தையென்று விவேகிகளறிவார்
அவிவேகிகள் அறியாரென்கின்றார்.

அவித்தையின் காரிய மாகு மிச்சகம்

உவப்புறற் கிலேசமு முண்மை யில்லைகாண்

தவப்பெரு விவேகியித் தன்மையோர்ந்திடும்
அவப்புலமூடர்களறைவர்தர்க்கமே.

இ-ள். அவித்தையின்காரியமாகுமிச்சகம் - இந்தப்பிரபஞ்சம் அஞ்ஞானத்தாலுண்டான விஷயமாம், உவப்புறற்கிலேசு முமுண்மையில்லைகாண்- சுகித்தற்கு அற்பமும் சத்தியமல்ல வென்றறியக்கடவாய், தவப்பெரு விவேகியித்தன்மையோர்ந்திடும்- தவமுடையபுத்திமான் இந்த எதார்த்தமறிவான், அவப்புலமூடர்கள் - வீணேபுலன்வழியிற்செல்லுமூடர்கள், அறைவர்தர்க்கமே - வாதஞ்செய்துகொண்டிருப்பார்கள்--எ-று. (தா-ம்) பிரபஞ்சம் அசத்தென்றும், சித்தின் அத்துவைதாதிசயமென்றும் விவேகிகளறிந்து சுகிப்பார்கள், அவிவேகிகள் வாதிப்பார்களென்றது. (அ)

(அ-கை.) பொய்யான துவைதத்தினால் அத்வைதத்திற்கு ஆனியில்லை யென்கின்றார்.

ஒருபொருண் மற்றொரு பொருட்கு வேறிலை
வருமுல கத்தினான் மறைப்பென் வள்ளலே
பிரணவ முதன்மறை பேசும் வாக்கியம்
மருவுமப் பிரிசஞ்செய் மனது சுத்தியாம்.

இ-ள். ஒருபொருள் - ஓர்வஸ்து, மற்றொருபொருட்கு - மற்றொர்வஸ்துவுக்கு, வேறிலை-வேறுபட்டதல்ல, வருமுலகத்தினான் - இங்ஙனந்தோற்றமான பிரபஞ்சத்தினால், மறைப்பென் வள்ளலே - வண்மையுள்ளபரத்துவானானே என்மறைக்கப்படுகின்றாய், பிரணவமுதன்மறை பேசும்வாக்கியம் - பிரணவமுதலான மகாவாக்கியமந்திரங்களை, மருவுமப்பிரிசஞ்செய் - பொருந்தியபழக்கஞ்செய்வாயாக, மனதுசுத்தியாம் - மனோபரிசுத்தமு

ண்டாகும்—எ-று. (தா-ம்.) எப்பொருளும் சச்சிதானந்தாம் ச
மாயிருத்தலின் வேற்றுமையில்லையென்றுகருத்து. (கூ)

(அ-கை.) அவற்றுள் முதலில் பிரணவத்தின் முதன்மாத்தி
னாயின்பொருளான ஜாக்ரப்பிரபஞ்சத்தை தெரிந்து அதின்சா
ட்சிவிவேகம் வரும்பொருட்டு பொய்யென்று நிரூபிக்கின்றார்.

எவனுளந் தன்னிலே யிலகுஞ்சித்தொளி
அவனவ னியினுள விஷய மாகிய
பவமுறு சாக்கிரம் பயின்ற நித்தாயின்
நவமுறு கனவுபோ னயந்து காணுமே.

இ-ள். எவனுளந்தன்னிலே - இயாவன்மனதில், இலகு
ஞ்சித்தொளி- ஞானதீபம் பிரகாசிக்கின்றதோ, அவனவனியினு
ளவிஷயமாகிய - அவனுக்குப் பிரபஞ்சவிஷயமான, பவமுறுசா
க்கிரம்-தோற்றுகின்ற சாக்ரவிர்த்தியானது, பயின்றநித்தாயின்-
உண்டானநித்திரையினிடத்து, நவமுறுகனவுபோல்-புதுமையா
னசொப்பனம்போல், நயந்துகாணுமே-நன்றாய்விளங்கும்-எ-று.
(தா-ம்.) சீவன்முத்தனான ஞானிக்கு மூன்றவத்தைகளும் மூன்
றுசொப்பனமாக தோற்றுமென்று சுருதியிற்கூறப்பட்ட சுரு
த்தை உணர்த்தியது. அவத்தாதிரய சாட்சிமாத்திரமாய் சுகிப்
பானென்றுகருத்து. (கூ)

இதுவுமது.

ஆயவிப் பிரபஞ்ச மவித்தை மூலமாம்
மேயது முடிவினும் விலகுஞ் சூன்யமாய்
பாயவிம் மத்தியிற் பயனின் றுதலால்
தூயநல் விவேகிகள் துச்ச மென்போ.

இ-ள். ஆயவிப்பிரபஞ்சம் - தோற்றமான்விந்தச்சகம், அவித்தைமூலமாம் - அஞ்ஞானத்தைக்காரணமாகவுடையது, மேயதுமுடிவினும் விலகுஞ்சூன்யமாய் - பொருந்திய இந்தச்சகம் விசாரணைமுடிவிலும் இல்லாமற் போகின்றது, பாயவிம்மத்தியில் - இதனடுவிலும், பயனின்றூதலால் - சத்தையில்லாமையால், தூயநல்விவேகிகள் - மெய்யுணர்வுடைய விவேகிகள், துச்சமென்போ - அசத்தியமென்று சொல்வார்கள்—எ-று. (தா-ம்.) நடுவிலுமென்றது - திரிவித்கரணத்தால் பகுத்தறிந்து பரியாலோசனை செய்யும்போது நிலையில்லாமல் பிராதிபாசிகமாத்திரமாயிருத்தலால் அதில் விவேகிகள் சத்தியபுத்திவையார்களென்றுகருத்து. (ப-ம்) திரிவித்கரணமாவது-வியாவகாரிகள், பிராதிபாசிகள், பாரமார்த்திகள் பேதமறிதல். (கக)

(அ-கை.) அசத்தானபிரபஞ்சம் வாசனையோடுகூடிய அவித்தையால் கந்தருவநகரம்போல தோற்றமாத்திரமென்கின்றார்.

அசத்தெனப் படுமிது வநாதி வாசனா

வசத்துறு தோஷத்தால் மருவுங் கந்தர்வ

விசித்திர நகரொன மிகவும் பிரம்மமையால்

இசைத்தசம் சாரந்தா னிங்ஙன் காணுமே

இ-ள். அசத்தெனப்படுமிது - பொய்யென்று சொல்லப்படுகும் இந்தப்பிரபஞ்சம், அநாதிவாசனாவசத்துறுதோஷத்தால்- அநாதி அவித்தியாவாசனை வசத்துண்டான தோஷத்தினால், மருவுங் கந்தர்வவிசித்திரநகரொன - கந்தருவநகரம்போல் நானூநாமரூப பேதமாகத்தோன்றி, மிகவும்பிரம்மமையால் - மிகுந்தமோகத்தால், இசைத்தசம்சாரந்தா னிங்ஙன் காணுமே - சொல்லப்பட்ட விவகாரங்கள் உண்டாம்—எ-று. (கஉ.)

(அ-கை.) சுத்தாசுத்தவாசனையை உவமானபூர்வமாகக் கூறுகின்றார்.

அமலநற் சுபந்தரு மழிவில் சைதன்ய
விமலமா வமிர்தபைங் கொடியை மேவுறூ
தமமிகு வாசனை தங்கு நஞ்சதாய்
அமர்கொடி யென்கொல்நீ யணுகன் மோகத்தால்

இ-ள். அமலநற்சுபந்தரும் - பரிசுத்தமான மங்களந்தருகின்ற, அழிவில்சைதன்னிய - அழிவற்றஞானமாகிற, விமலமாவமிர்தபைங் கொடியை - சுத்தமான அமிர்தசஞ்சீவிக் கொடியை, மேவுறூது - அடையாமல், தமமிகுவாசனை - அஞ்ஞானமாகியபிரபஞ்சவாசனை, தங்குநஞ்சதாயமர்கொடி - தங்கும்படியான விஷக்கொடியை, என்கொல்நீயணுகன்மோகத்தால் - அறியாமையால் ஏன் அடைகின்றாய்—எ-று. (கஉ)

இதுவமது.

இத்தகு சாக்கிரந்தா னியல்நிரா லம்பப்பற்றை
பற்றுமுன் வீழ்ந்ததாங்குப் பற்றிய பின்புதோன்றூ
உத்தம தூரியவிந்த நிராலம்ப வுலப்பின் ஞானம்
சத்துவ யோகமுள்ளோர் தமக்கநு பவமதாமே.

இ-ள். இத்தகுசாக்கிரந்தான் - இந்தசாக்ராவஸ்தையானது, இயல் நிராலம்பப்பற்றை - மேலானநிராலம்பஞானப்பற்றுக்கோட்டை, பற்றுமுன்வீழ்ந்தது - பிடிக்குமுன் வீழ்ந்துவிட்டது, பற்றியபின்புதோன்றூ - அதைப்பற்றிக்கொண்டால் பின்பு இந்தசாக்ராத் தி அவஸ்தாதாபங்கள் வரமாட்டாது, உத்தமது ரியவிந்த நிராலம்பவுலப்பில் ஞானம் - மேலான இந்தநாலாவது தூரிய நிராலம்பஞானம், சத்துவயோகமுள்ளோர் தமக்கநுப

வமதாமே-ஞானயோகிகளுக்கு அநுபவமாம்—எ-று. இ-ந-க-
(தா-ம்.) சித்தநிலைக்கேதுவான நிராலம்பஞானம் பற்றை பற்
றுவதன்முன் - இந்தசாக்ரமுதலான மூன்றவத்தைகளுண்டே
யன்றி தூரியதிசையில் தத்துவதரிசனத்தினால் அவையில்லையெ
ன்றும் இதுஞானயோகிக் கநுபவமாமென்றுங்கூறியது. (கச)

இதுவுமது.

எம்மட்டு மமுதபூர்ண விரதமா ஞானவாரி
தம்முயர் சுவரூபத்தியானந் தன்னினு லெய்தக்கிட்டர்
தம்மட்டும் பிரபஞ்சபாவ வலைதிகழ் விசேஷபந்தான்
செம்மையன்றதியிற்றேன்றுஞ்செறியும ஞானத்தாலே

இ-ள். எம்மட்டும் - எதுபரியந்தம், அமுதபூர்ண விரதமா
ஞானவாரி-அமிர்தப்பிராயமான ரசநிறைந்த ஞானநதியானது,
தம்முயர் சுவரூபத்தியானந்தன்னினால் - தமதுமேலான சுவரூ
ப்பாவலையினால், எய்தக்கிட்டா தம்மட்டும் - அடையக்கிட
யாதோ அதுவரையில், பிரபஞ்சபாவவலைதிகழ் விசேஷபந்தா
ன்-பிரபஞ்சபாவலையாகிற விசேஷப அலைகள், செம்மையன்ற
தியிற்றேன்றுஞ்செறியு மஞ்ஞானத்தாலே - அஞ்ஞானத்தால்
அவ்வெள்ளத்தில் தோன்றும்—எ-று. (தா-ம்.) அஞ்ஞானமிரு
க்கும்வரையிற்றான் ஞானநதியில் ஐகந்தாகிற விசேஷப அலைக
ள் தோன்றுமென்றது. (கரு)

இதுவுமது.

முன்னமு மில்லையிந்தத் திரிசிய வஸ்துமுற்றும்
பின்னையு முடிவிலில்லை பிரித்தடி னாதலாலே
அன்னவை மத்தியத்து மபாவமென்றறிந்துகொள்வாய்
பன்னுறு கனவுபோலப் பார்த்திட வேண்டுமென்ப,

இ-ள். முன்னமுமில்லையிந்தத்திரிசியவஸ்துமுற்றும் - இந்
 தத்திரிசியமான சகலவஸ்துவும் ஆதியிலுமில்லை, பின்னையமுடி-
 விலில்லை பிரித்திடி-ன்படுத்தணரும்போதுபின் அந்தத்திலுமில்
 லை, ஆதலாலே - ஆனதால், அன்னவைமத்தியத்தும் - அவைம
 த்தியகாலத்திலும், அபாவமென்றறிந்துகொள்வாய் - இல்லையெ
 ன்றே அறிந்துகொள்ளக்கடவாய், பன்னுறுகனவுபோல-சொ
 ல்லப்பட்ட கனவைப்போல, பார்த்திடவேண்டுண்ப - (சுநேக
 னே)? சாட்சிமாத்திரமாய்க் கண்டி-ருப்பாயாக—எ-று. (தா-ம்.)
 முன்னும்பின்னும்மில்லாத வஸ்து நடுவிலும் இல்லையென்பதே
 யுத்தமாதலால் ஐகத்திரிசியம் கனவுபோலத் தோற்றமாத்திர
 மேயென்றது. (கசு)

இதுவுமது.

அவித்தைதான் மூலமாக வணுகுமில் வஸ்துபேதம்
 நிவத்தநீர்க் குமிழிபோல நிலைபெறாக் கணந்தானிற்கும்
 உவப்புற நிறைந்தஞான வுத்தியி னிகழ்ந்ததன்கண்
 அவப்பிரிவின்றியொன்றா யணுகுமெய்யுணர்வாற்காண

இ-ள். அவித்தைதான்மூலமாக - அஞ்ஞானங்காரணமாக,
 அணுகுமில்வஸ்துபேதம் - நாமரூபபேதமாகத்தோற்றும் வஸ்து
 துக்கள், நிவத்தநீர்க்குமிழிபோல - எழுகின்ற நீர்க்குமிழிபோல,
 நிலைபெறக்கணந்தானிற்கும் - நிலையின்றிக்ஷணந்தானிருக்கும்,
 உவப்புறநிறைந்த ஞானவுத்தியினிகழ்ந்து - சுகாகாரமாய் நிறை
 வுபெற்ற ஞானசமுத்திரத்திற்கேன்றி, அதன்கண் - அதனிடத்
 து, அவப்பிரிவின்றி - வேறுபட்டிராமல், ஒன்றாயணுகு மெய்
 யுணர்வாற்காண - விவேகத்தாலுணரும்போது எகவஸ்துவாக
 விளங்கும்—எ-று, (தா-ம்.) வெளிப்படை. (கசு)

(அ-கை.) ஞானத்தின்மேன்மையும் அஞ்ஞானத்தின் இழிவுங் கூறுகின்றார்.

சித்தமார்பிராந்திக் கிரீஷ்மதாபங்க டர்ந்தகன்றொழிந்திடுமாறு, சுத்தசீ தளநீர் ஞானநன் நதியைத் தோய்ந்துப சாந்தியைப்பெறுக, மத்தவஞ் ஞானச் சலதியொன் றதன்கண் வையமாழ்ந் திடப்புரிந்திருக்கும், தத்தகங்காரப் பேரலையுளது சாரமஞ் ஞானவாதத்தால்.

இ-ள். சித்தமார்பிராந்திக்கிரீஷ்மதாபங்கள் - மனதிற்பொருந்திய மோகமென்னுங் கொடையிற்றேன்றும் வெப்பமானது, தீர்ந்தகன்றொழிந்திடுமாறு - தூரநீங்கிப்போகும்படி, சுத்தசீதளநீர் ஞானநன்நதியைத்தோய்ந்து - குளிர்ந்தபரிசுத்தமான ஞானநதியின்மூழ்கி, உபசாந்தியைப்பெறுக - உபசாந்தமடையத்தக்கது, மத்தவஞ்ஞானச் சலதியொன்று - மூடமான அஞ்ஞானசமுத்திரமொன்றுண்டு, அதன்கண் - அதுதனக்குள், வையமாழ்ந்திடப்புரிந்திருக்கும் - உலகத்தைமூழ்கவைத்துக் கொண்டிருக்கும், தத்தகங்காரப் பேரலையுளது - எழுகின்ற அகங்காரமென்னும் பேரலைக்கையுடையது, சாரமஞ்ஞானவாதத்தால்-அவை அஞ்ஞானக்காற்றினாலுண்டாகின்றனவாம்—எ-று. (கா-ம்) அஞ்ஞானவாதம் குதர்க்கமென்றும் பொருள்கொள்க. (கஅ)

இதுவுமது.

அந்தவஞ் ஞானக் கடலினிற் சிறிய வலைகள்யா தெனிலலகில்லா, விந்தையாம் விஷயங் களிற்சித்தமேவு விரித்திபே தங்களுமவற்றின், முந்துகா ரணமா மிராகமாதியவு மோகமா மவத்தையே சுழியாம், வந்துறு முதலை விருப்பொடு வெறுப்பாம் வயப்படி னரகமார் தடுப்பார்.

இ-ள். அந்தவஞ்ஞானக்கடலினில் - அந்த வக்கியானச முத்திரத்தில், சிறியவலைகள்யாதெனில் - சிற்றலைகள்யாதென் றால், அலகில்லாவிந்தையாம் விஷயங்களில் - அளவற்றவினோ தமான விஷயங்களில், சித்தமேயுவிரித்திபேதங்களும் - மனஞ் செல்கின்ற சங்கற்பவிகற்பங்களும், அவற்றின் முந்துகாரணமா மிராகமாதியவும் - அவைக்கு முதற்காரணமான ராகத்திவேஷா திகளுமாம், மோகமாமவத்தையே சுழியாம்-மயக்கமானமமதை யேசுழியாகும், வந்துறுமுதலை - அதிலுண்டாகின்ற முதலைக னோ, விருப்பொடு வெறுப்பாம்- விருப்பமும் வெறுப்புமாம், வ யப்படினரகமார்தடுப்பார் - அதிலகப்பட்டுக்கொண்டால் பாதா ளத்தையார் தடுப்பவர்கள்—எ-று. (ப-ம்.) பாதாளமென்றது-இ யமலோகம். (தா-ம்.) வெளிப்படை. (கக)

(அ-கை.) அஞ்ஞானக் கடலைவிட்டு ஞானானந்தக்கடலிற் குளித்து மாயாசோகந்தீரப். போதிக்கின்றார்.

சாந்தமா மமுத வலைதிகழ் கின்ற சைதன்ய வாரியி ன்மூழ்காய், நீந்துதற் கரிய பேதவஞ் ஞான நிகழுவர்க் கடலை புகுதேல், போந்துள தேது சேர்ந்துள தேது பொருந்துவ தேதெவர்க் கெவனால், ஆந்திகழ் விவேகி யான நீ யென்கொ லலைதரு மாயையி னமிழ்தல்.

இ-ள். சாந்தமாமமுதவலை திகழ்கின்ற - சாந்தமாகிய அ முதவலைகளையடைய, சைதன்யவாரியின்மூழ்காய்-ஞானநதியில் ஸ்நானஞ்செய்யக்கடவாய், நீந்துதற்கரிய-நீந்திக்கரையேறக்கட டாத, பேதவஞ்ஞானநிகழ் - பேதகற்பணையைத்தரும் அக்கியா னமான, உவர்க்கடலைபுகுதேல்-உப்புச்சமுத்திர கல்லோலத்தி ற்செல்லாதே, போந்துளதேது - போனதென்ன, சேர்ந்துளதே து - இருக்கின்றதென்ன, பொருந்துவதே தெவர்க்கெவனால் -

இ-ள். அந்தவஞ்ஞானக்கடலினில் - அந்த வக்கியானச முத்திரத்தில், சிறியவலைகள்யாதெனில் - சிற்றலைகள்யாதென் றால், அலகில்லாவிந்தையாம் விஷயங்களில் - அளவற்றவினோ தமான விஷயங்களில், சித்தமேயுவிரித்திபேதங்களும் - மனஞ் செல்கின்ற சங்கற்பவிகற்பங்களும், அவற்றின் முந்துகாரணமா மிராகமாதியவும் - அவைக்கு முதற்காரணமான ராகத்திவேஷா திகளுமாம், மோகமாமவத்தையே சுழியாம்-மயக்கமானமமதை யேசுழியாகும், வந்துறுமுதலை - அதிலுண்டாகின்ற முதலைக னோ, விருப்பொடு வெறுப்பாம்- விருப்பமும் வெறுப்புமாம், வ யப்படினரகமார்தடுப்பார் - அதிலகப்பட்டுக்கொண்டால் பாதா ளத்தையார் தடுப்பவர்கள்—எ-று. (ப-ம்.) பாதாளமென்றது-இ யமலோகம். (தா-ம்.) வெளிப்படை. (கக)

(அ-கை.) அஞ்ஞானக் கடலைவிட்டு ஞானானந்தக்கடலிற் குளித்து மாயாசோகந்தீரப். போதிக்கின்றார்.

சாந்தமா மமுத வலைதிகழ் கின்ற சைதன்ய வாரியி ன்மூழ்காய், நீந்துதற் கரிய பேதவஞ் ஞான நிகழுவர்க் கடலை புகுதேல், போந்துள தேது சேர்ந்துள தேது பொருந்துவ தேதெவர்க் கெவனால், ஆந்திகழ் விவேகி யான நீ யென்கொ லலைதரு மாயையி னமிழ்தல்.

இ-ள். சாந்தமாமமுதவலை திகழ்கின்ற - சாந்தமாகிய அ முதவலைகளையடைய, சைதன்யவாரியின்மூழ்காய்-ஞானநதியில் ஸ்நானஞ்செய்யக்கடவாய், நீந்துதற்கரிய-நீந்திக்கரையேறக்கட டாத, பேதவஞ்ஞானநிகழ் - பேதகற்பணையைத்தரும் அக்கியா னமான, உவர்க்கடலைபுகுதேல்-உப்புச்சமுத்திர கல்லோலத்தி ற்செல்லாதே, போந்துளதேது - போனதென்ன, சேர்ந்துளதே து - இருக்கின்றதென்ன, பொருந்துவதே தெவர்க்கெவனால் -

கடி ஞானவாசிட்ட வமலராமாயனம்.

னி லவலா யநுசரி மாத்திர மன்றி, உவனந்த மோகந்
தனைக்கணத் தொழிக்கு முற்றுணர் மெய்யறிவாலே.

இ-ள். பவமிகுமாந்தர் - பாபகன்மமேலிட்டசனங்கள், காரணமின்றி - காரணமில்லாமல், பல்சுகதுக்கமேயடைவார்-பலவானசுகதுக்கங்களை யடைகிறார்கள், தவமிகுதத்வஞானியோ-நீட்காமதபமுள்ள ஆத்மக்ஞானியோவென்றால், நகைத்துத்தான் மகிழ்ந்திருக்கும் - சிரித்துக்கொண்டு சந்தோஷமாயிருப்பான், ஓர்காலை அவமுறுமோகப்படுமெனில் - ஆனால் ஒருசமயம் மோகமடைகின்றனையென்றால், அவலாயநுசரிமாத்திரமன்றி-அவிவேகிகளையநுசரித்த மாத்திரமல்லது, உவனந்தமோகந்தனை - இவனந்தமோகத்தை, கணத்தொழிக்கு முற்றுணர்மெய்யறிவாலே - மெய்யுணர்வால் நன்குணர்ந்து கூடினத்தில் நீக்கிக்கொள்வான்—எ-று. இ-உ-க-(தா-ம்.) விவேகிகள் சகம்பிரம்மா காரமெனக்கண்டநுபவிக்கிறார்களென்றும், அவிவேகிகள் வேறுயக்கண்டு சுகதுக்கத்திலமுந்துகிறார்களென்று முணர்ந்தியது.

(அ-கை.) அவிவேகிகளுக்கு அவித்தையின் மறைப்பால் சடங்கள் சித்தாகத்தோற்று மென்கின்றார்.

அணையவிச் சூக்ம வாத்மதத் துவமு மவித்தையின் நிரோபவ மதனால், இணையவஞ் ஞான வுலகவர்சலத்து மெதிருறு தலத்தினு மாறாய், நிணையுநீர் நிலமா நிலஞ்சல மாக நெடி துசம் சயமுறல் போல, புணையமவ் வான்மா பேதமுள் ளதுபோற் புகன்றிடப் பிராந்தியாற்றேன்றும்.

இ-ள். அணையவிச்சூக்மவாத்ம தத்துவமும் - அங்ஙனஞ்சூக்மமான ஆத்மசுவரூபமும், அவித்தையின்றிரோபவமதனால்-

அஞ்ஞான மறைப்பினால், இனையவஞ்ஞான வலகவர் - இத் தன்மையரான அக்கியானசனங்கள், சலத்துமெதிருறுதலத்தி னுமாறாய் - எதினோதோன்றுகின்ற சலத்தினிடத்தும் பூமியி னிடத்துமாற்றமாக, நினையுநீர் நிலமாநிலஞ்சலமாக - நிச்சயிக்க த்தக்க சலத்தைநிலமாகவும் - நிலத்தைச்சலமாகவும், நெடி-துசம் சயமுறல்போல - மிகவுஞ்சந்தேகப்படுவதுபோல, புனையுமவ்வா ன்மா - விளங்கக்கூறியவந்த ஆத்மா, பேதமுள்ளதுபோல்-பே தத்தோற்றமுள்ளதுபோல், புகன்றிடப் பிராந்தியாற்றோன்றும்- மயக்கத்தால்கூறும்படி தோன்றும்—எ-று. (தா-ம்.) உலகத்தா ர்க்கு பிரமையால் ஒன்று வேறொன்றாகத் தோற்றல்போல அவி த்தையால் ஆத்மாநாமரூபசகமாகத்தோற்றுமென்றுகருத்து(உங)

(அ-கை.) தேகாதிபிரபஞ்சதோற்ற நாசந்தால் ஆத்மாவுக் கழிவில்லை யென்கின்றார்.

பிரதிவி முதலாம் பூதங்களைந்தின் பிறங்கணு ம யமெனுஞ்சகந்தான், மருவுமப்போதுஞ் சோகமே வுத ற்கு மாய்ந்துபோம் பொருளொன்று மில்லை, வருந்தவர் மதத்துந் தேகாதி யனைத்தும் வயங்காத்ம சொரூபமன் றதனால், இருந்துள வான்மா தேகநா சத்தா லெய்திடா தழிவென வுணர்வாய்.

இ-ள். பிரதிவிமுதலாம் பூதங்களைந்தின் - நிலமுதலான ப ஞ்சபூதங்களினது, பிறங்கணுமயமெனுஞ்சகந்தான் - தோற்று கின்ற ப்ரமானுமயமென்று கொள்ளப்பட்ட சகமானது, மருவு மப்போதும் - அங்ஙனமாம் போதும், சோகமேவுதற்கு - சோ கப்படுதற்கு, மாய்ந்துபோம் பொருளொன்றுமில்லை - அழிந்து போகின்ற பொருளொன்றும் இல்லையே, வருந்தவர்மதத்தும்-

துன்புறுகின்ற அவர்மதசம்மதமும், தேகாதியனைத்தும்-தேகமு
தலிய பிரபஞ்சமெல்லாம், வயங்காத்மசொரூபமன்றதனால் - வி
ளங்குகின்ற ஆத்மசுவரூபமல்லாமையால், இருந்துளவான்மா-
நித்தியமான ஆத்மாவானது, தேகநாசத்தால் - தேகாதிபிரபஞ்ச
மழிதலினால், எய்திடாதழிவெனவுணர்வாய் - அனித்தியமாய
ழியாதென்று அறியக்கடவாய்—எ-று.(நா-ம்.)சகத்து பரமானு
மயமென்னும் வாதிபோலநினைத்தாலும் தேகாதிநாசத்தில் சோ
கத்திற்கிடமில்லை மாயாம்சமென்னும் பட்சத்தில் சோகபிரதி
த்திக் கிடமில்லையென்றும் கருத்து. (உச)

(அ-கை.) பிரியவஸ்து அழிந்தாலல்லோர் சோகமுண்டாம்
உள்ளது அழிகிறதில்லை; அசத்தாய் இல்லாதது எப்போதுமில்
லை ஆகவே இரண்டுபக்கத்திலும் சோகத்திற்கேதுவிலையென்
கின்றார்.

மிக்கசத் தாம்பொருட்கு மேவுசம் பவமேயில்லை
தக்கதா யுளபொருட்கு சாற்றிடு மபாவமில்லை
இக்குறி நோக்குங்காலை யிசையதரு மாயையாலே
அக்குண வஸ்துதோன்றி யழியும்வேறன்றியில்லை.

(இ-ள்.) மிக்கசத்தாம் பொருட்கு - மிகவும் அசத்தானவ
ஸ்துவுக்கு, மேவுசம்பவமேயில்லை - உண்டாந்தன்மையில்லை, த
க்கதாயுளபொருட்கு - தகுதியாய்உள்ளவஸ்துவுக்கு, சாற்றிடு
மபாவமில்லை - சொல்லப்படும் . இல்லாமையில்லை, . இக்குறி
நோக்குங்காலை - இந்தக்குறியை யூகிக்கும்போது, இசையதருமா
யையாலே - பொருந்தியமாயையினால், அக்குணவஸ்து தோன்
றி - அத்தன்மையதான திரிசியந்தோன்றி, யழியும்வேறன்றி
யில்லை - மற்றத்துபோகு மல்லது வேறில்லை—எ-று, (உரு)

(அ-கை.) சரீரமுதலானதிரிசியமெல்லாம் மாயையால் வந்ததென்றால் சோகத்திற்கேதுவேதென்னுஞ் சங்கைக்கு உத்தரம் கூறுகின்றார்.

தேகமுற் பொருள்களெல்லாந் திகழுமா யையினுலென்னில், ஆகிய விந்திரசாலத் துதாசீனம் போலாமன்றி, சோகமோ கங்களேதென் றிடிற்றொடர் புண்யபாபம், பாகமாம்புருடகன்மம் பயனுற விடம்போற்பற்றும்

இ-ள். தேகமுற்பொருள்களெல்லாம் - தேகாதிபிரபஞ்சமெல்லாம், திகழுமாயையினுலென்னில் - மாயையினுலேதோற்றுமென்றால், ஆகியவிந்திரசாலத்து - உண்டான இந்திரசாலமாயாதோற்றத்தில், உதாசீனம்போலாமன்றி - விருப்புவெறுப்பற்றிருக்கவேண்டுமல்லது, சோகமோகங்களேதென்றிடில் - சோகமோகம்ஏன்உண்டாகிறதென்னில், தொடர்புண்யபாபம் - முன்செய்த புண்ணியபாபங்களின், பாகமாம்புருடகன்மம் - பரிபாகமான புருஷமுயர்ச்சியானது, பயனுறவிடம்போற்பற்றும் - அதுபவிக்கவிடம்போலப்பற்றிக்கொண்டிருக்கும் ஆதலால்-என்று. (தா-ம்.) மாயையாற்றேன்றும் தேகாதிகளாற்செய்த புண்ணியபாபங்களை யதுபவிக்கும்பொருட்டு விஷத்தைப்போல மோகசோகமரணாதி அனர்த்தங்களைக்கொடுக்க கர்ம மேதுவாயிருக்குமென்றுகருத்து. (உக)

(அ-கை.) அந்தக்கர்மவசத்தால் வேதாந்தசாஸ்திரம் நூலுதரம் உபதேசித்தாலும் மனதிற்பொருந்துகிறதில்லை அதுநீங்கும் பொருட்டு ஈஸ்வரவுபாசனைவேண்டி மென்கின்றார்.

அன்பொடு சார்ந்தோர்தம்மை யநுக்கிரகஞ்செய்யுமாறு நன்குறவிளங்குமர்த்த நாரீசமூர்த்தமாதி

இன்புறத் தரித்துலோக குருவென விருக்குமீசன்
தன்னருள் போற்றல்செய்வாய் தனிமன நிலைபெறற்கே

இ-ள். அன்பொசார்ந்ததோர்தம்மை - அன்பாகத்தன்னை
வழிபட்டவர்களை, அதுக்கிரகஞ்செய்யுமாறு - இரட்சிக்கும்பொ
குட்டு, நன்குறவிளங்கும் - நன்றாகப்பிரகாசிக்கும், அர்த்தநாரீச
மூர்த்தமாதி - அர்த்தநாரீஸ்வரமூர்த்தமுதலியன, இன்புறத்தரி
த்து - பிரியமாகக்கொண்டு, உலோககுருவெனவிருக்கும் ஈசன்-
சகக்குருவாக இருக்கின்ற பரமேஸ்வரர், தன்னருள்போற்றல்
செய்வாய் - தனது அருள்வடிவைத்துதிசெய்யக்கடவாய், தனி
மனநிலைபெறற்கே - மனம்பரிசுத்தநிலைபெறும்பொட்டு—எ-று.
(தா-ம்.) ஞானங்கிடைத்தற்கு ஈஸ்வரவுபாசனைவேண்டிமென்று
கருத்து. (உஎ)

இதுவுமது.

நினக்குள பாப வினையெலா மின்ன நீங்கிலைநிச்ச
யமாக, இனத்துள பசுக்கள் கருமமே யந்த வீசனும் ப
சுபதி தனக்குக், கனத்தபா சமநா மவர்களைப் பிறப்பிற்
கலப்புறக் கட்டுதற் கென்று, உனற்கரு மறைகள் பிரசி
த்தமா யுரைக்கு முன்னுக நன்கிதை யென்ன.

இ-ள். நினக்குளபாபவினையெலாம் - உனக்குண்டான ச
கலபாபகன்மங்களும், இன்னநீங்கிலை நிச்சயமாக - உறுதியாக
இன்னமொழியவில்லை, இனத்துளபசுக்கள் - தாரதம்மியமான
சீவர்களது, கருமமே - கன்மங்களே, அந்தவீசனும்பசுபதி தனக்
கு - அந்த ஈசனாகிய பசுபதிக்கு, கனத்தபாசமநாம் - பெரியதா
ம்பாகும், அவர்களைப்பிறப்பிற்கலப்புறக்கட்டுதற்கென்று - அவ
ர்களைப்பிறவியிற்சேர்ப்பிணிப்பதற்கென்று, உனற்கருமறைகள்-

மேலானவேதங்கள், பிரசித்தமாயுரைக்கும் - விளக்கமாகக்கூறும், உன்னுகநன்கிதையென்ன - இதைநன்றாய் நினைக்கக்கடவாய்—எ-று. (தா-ம்.) பாசமாகிய கன்மம்பரிகாரமானால் தத்துவஞானம் பொருந்துமென்றுகருத்து. (உஅ)

(அ-கை) சித்தசுத்திக்கு சகுனோபாசனைவேண்டிமெனல்.

ஆவதாற் சித்தந் தெளியுமட் டந்த வற்புத சகுணமாநிறைந்த, தேவதேவனை யுபாசனை புரிதி திகழ்பரிபாகமுண்டாகி, பாவமில் பரம தத்துவ நிலைதான் பலித்திடும் நிருவிக்னமாக, ஏவமில் சுருதி சம்மதமிதனை வியற்றுக்க சிரத்தையோ டென்ன.

இ-ள். ஆவதாற் சித்தந்தெளியுமடும் - ஆனதால் மனத்தெளிவுண்டாம் பரியந்தம், அந்த அற்புதசகுணமாநிறைந்த-அம்மேலான நிருவருவங்கொண்டிவிளங்கிய, தேவதேவனை உபாசனைபுரிதி - நீ மகாதேவனை உபாசனைசெய்யக்கடவாய், திகழ்பரிபாகமுண்டாகி - அதனாற்கன்மவிமோசனமாகி, பாவமில்பரம தத்துவநிலைதான் - நிராகாரமான தத்துவநிலையானது; பலித்திடும்நிருவிக்னமாக - விகற்பமின்றி சித்திக்கும், ஏவமில்சுருதிசம்மதமிதனை-இது குற்றமற்ற சுருதிசம்மதமாகும், இயற்றுக்கசிரத்தையோடென்ன - இதைச்சிரத்தையோடு செய்யக்கடவாய்—எ-று. (தா-ம்.) சகுனோபாசனையால் சித்தசுத்தியுண்டாய்நிர்க்குணப்பிரமசித்தியாமென்பதுசுருதிசம்மதம். (உக)

(அ-கை.) மூர்ந்தி உபாசனையோடும் யோகாப்பியாசமும் வேண்டிமென்கிறார்.

இத்தகு சிவோபாசனையினுற் சுந்த மெய்திய மனோதிடந்தாலே, அத்தகையனேகமோகவாரம்பம

ணுகுறு தமசினைச் செயித்தே, உத்தம குருசாத் திரவுய் தேசத் துற்றவிஸ் வாசவம் மனத்தால், நித்தமா யோக நிலைபெறக் கரணைந் தியநிரோ தனஞ்செய வேண்டும்.

இ-ள். இத்தகுசிவோபாசனையினால் - இந்தமேலான சிவத்தியானத்தால், சுத்தமெய்திய மனோதிடத்தாலே - பரிசுத்தமானமனோநிச்சயத்தால், அத்தகையனாக மோகவாரம்பம் - அத்தன்மையவான அனைகமோகத்தொடர்ச்சி, அணுகுறுதம சினைச் செயித்தே-உண்டான அஞ்ஞானவிருளைக்கெடுத்து, உத்தமகுருசாத்திரஉபதேசத்து - சற்குருவினிடத்திலும் சாஸ்திரவிசாரணையிலு முண்டானபோதத்தில், உற்றவிஸ்வாசவம்மனத்தால் - பொருந்திய சிரத்தையுள்ள வந்தமனதினால், நித்தமாயோகநிலைபெற- நித்தியமான யோகாப்பியாசஞ் செய்யும்பொருட்டு, கரணைந்தியநிரோதனஞ் செயவேண்டும் - பாஹீயாந்தக் கரணங்களையும் இந்திரியங்களையும் நிக்கிரகிக்கவேண்டியது—என்று. (௩௦)

இதுவுமது.

அம்முறை சமாதி கணப்பொழு தேனு மமர்மனத்தாற்பரான் மாவை, இம்மை யிற் றரிசித் திடவத னாலே யிவண்முனந் தமசினை மறைந்த, உம்முயர் புத்தியிரவிரு ளகல வுயர்கதி ருதயம் துண்டாம், தம்மிகு கருமமுயற்சியே தராதோ சார்ந்திடாச் சிவனரு ளிலதேல்.

இ-ள். அம்முறைசமாதி - அங்ஙனமாகிய சமாதியில், கணப்பொழுதேனும் - ஒருகூடணநேரமானாலும், அமர்மனத்தாற்பரான் மாவை - சாந்தமானமனதினால் பாமாந்மாவை, இம்மையிற் றரிசித்திடவதனாலே - இப்போதுநரிசிக்கப்பெற்றால், இவ

ண்முனந்தமசிஞன்மறைந்த - இங்குமுன்னந் தமசிஞன்மறை
பட்டிருந்த, உம்முயர்புந்தி யிரவிருளகல - உமதுநல்ல புத்தியை
மறைத்திருந்த அஞ்ஞானவிருள்நீங்கி, உயர்கதிருதயமதுண்டா
ம் - மேலான ஞானசூரியனுதிக்கும், தம்மிசுகரும முயற்சியே
தராதோ - தாஞ்செய்யுங் கர்மாநுஷ்டானாதிகள் கொடாதோ
வென்றால், சார்ந்திடாச்சிவனருளிலதேல் - சிவாநுக்கிரகமின்
றியுண்டாகமாட்டாது - எ-று. (நா-ம்.) சிவாநுக்கிரகமின்றி சத்
கருமங்களான் மாந்திரம் ஞானசித்தியில்லையென்றது. (௩௧)

(அ-கை.) ஈஸ்வரபத்தியும் இயமாதியோசமும் வேண்டு
மென்கின்றார்.

பூருவ கன்ம மிகவலியுளது புகன்றிடி லனந்தமா
தலினால், சார்தரு மவற்றைக் குலமொடா சாரந் தரும
மாதியவெலந் கரிதாம், ஓர்நரிற் கடவுட்பத்திசெய்தா
லு முத்தியாற் புருடருக் கெட்டாத், தேர்தரு வேதம்
விளக்கிய மாதி தெளியுஞா னம்பெற வேண்டும்.

இ-ள். பூருவகன்மமிகவலியுள்ள முன்வினைமிகவும்வலிமை
யுள்ளன, புகன்றிடி. லனந்தமாதலினால் - சொல்லுமிடத்து அன
ந்தமாகையால், சார்தருமவற்றை - உண்டான அவைகளை, குல
மொடாசாரந் தருமமாதியவெலந் கரிதாம் - நல்லகுலம் ஆசாரம்
தருமமுதலியவை வெல்லமாட்டாது, ஓர்நரிற்கடவுட்பத்திசெ
ய்தாலும் - நன்றாயுணருமிடத்து ஈஸ்வரபத்திசெய்தாலும், உத்
தியாற்புருடருக்கெட்டா - புருடயுத்திக்கடங்காததாய், தேர்தரு
வேதம்விளக்கியமாதி - தெளிவாகவேதங்கடலும் இயமரியமாதி
அஷ்டாங்கயோசந்தால், தெளியுஞானம் பெறவேண்டும் - தெளி
வான ஞானசித்திபெறவேண்டும் - எ-று. (நா-ம்.) வெளிப்படை,

இதுவுமது.

சகலவிக் கரும வினையெலாந் தானே சமூலமாய
ழிக்குமிஞ்ஞான, மிகுமுபாயத்தைச் செயநடுங் குவதெ
ன் மேதகவிளங்குமீ சனுமே, தகவுற லலாடத் துனக்
குள வெழுத்தைத் தன்கையா லிவணழித் திடுமோ, அ
கமுள மூலாக்கியானத்தை ஞான வருளினாற் றுடைத்
தகற் றிடுமே.

இ-ள். சகலவிக்கரும வினையெலாம்-இந்தச்சகலகன்மவி
னைகளையும், தானேசமூலமாயழிக்குமிஞ்ஞானம் - தானேவேரு
டன்களையத் தக்கஞானத்தையடையும், மிகுமுபாயத்தை - மே
லானயுக்தியை, செயநடுங்குவதென் - முயர்ச்சிக்க ஏன்பயப்படு
கிராய், மேதகவிளங்குமீசனுமே - மேலாகப்பிரகாசிக்கின்ற பர
மேஸ்வரனும், தகவுறலலாடத்துனக்குளவெழுத்தை- நன்றாகவு
ன்தலையில்பொறித்திருக்கும் விதியெழுத்தை, தன்கையாலிவண
ழித்திடுமோ - தன்கரத்தால் இங்கும்போக்கிவிடுவரோ, இல்
-லை ஆனால், அகமுளமூலாக்கியானத்தை - உள்ளத்திலிருக்கும்
மூலாக்கியானத்தை, ஞானவருளினாற்றுடைத்தகற்றிடுமே- ஞா
னசத்தியால் அழித்துநீக்குவார்—எ-று. (௩௩)

(அ-கை.) சற்குரு உத்தமசீடன் தெளிவானசாஸ்திரம் இ
ராகாதிபரிபாசம் ஆகிய இவையெல்லாம் ஈஸ்வரநியதியாற் கூடு
மென்கிரார்.

அனுக்கிரக நிமித்த முருக்கொடு வந்த வந்தீதமாய
கண்டமாம் பிரமம், தனக்குள சித்தின் கலாநுப மாகச்
சார்ந்திடு குருமூர்த்தி யெங்கே, மனக்கொளச் சீடன் வ
ல்லப மெங்கே மருவுறு சமதமா திகளால், பினப்படத்

தகுமோ கக்கொடி யெங்கே பேசுவை யொருப்படல் நியதி.

இ-ள். அனுக்கிரகநிமித்தம்-இரகுகார்த்தமாய், உருக்கொடுவந்த - வடிவுகொண்டெழுந்தருளிய, அதீதமாயகண்டமாம்பிரமம்-வாக்கிற்கும் மனத்திற்குமெட்டாத அகண்டமானபிரம்மசுவரூபம், தனக்குள சித்தின்கலாரூபமாக - தனது சிற்கலாவடிவாக, சார்ந்திடுகுருமூர்த்தியெங்கே - ஞானசாரியர்வரக்கிடைப்பதெங்ஙனம், மனக்கொளச்சீடன் வல்லபமெங்கே - மனதிற்பொருந்த வுணரும் சீடனது சகத்தியெங்ஙனம், மருவுறுசமதமாதிகளால் - பொருந்தியசமதம்முதலியசாதனங்களால், பினப்பட்டத்தகுமோகக்கொடியெங்கே - அழியத்தக்கமோகக்கொடியின் விரிவெங்ஙனம், பேசுவையொருப்படல் நியதி - கூறிய இவைகள் ஒன்றோடொன்றுநேர்படுதல் ஈஸ்வரநியதியாம் - எ-று. இ-உ-க- (தா-ம்.) இவையெல்லாம் ஈஸ்வராநுக்கிரகத்தாத்தகூடுமென்றுகருத்து. (நச)

(அ-கை.) இவையெல்லாங் கூடியபோது மோகநீங்கமுயலவேண்டுமல்லது சோகமடையத்தகாதென்கின்றார்.

சிந்தனைக் கெட்டாப் பெருமித முடைய சிவனருணியதியீ திதனால், இந்தமா மோகந் தனைவிவேகத்தாலிகந்திடப் பரத்வாஜவிதனால், முந்துறு மஞ்ஞா னங்கெட்ட ஞானமுறுமசா தாரணமாக, சந்தய மிதனி லில்லைநின் போல்வார் சார்ந்திடத் தக்கதே கண்டாய்.

இ-ள். சிந்தனைக்கெட்டா - மனதிற்களவுபடாத, பெரிமித முடைய - பெருமையைமுடைய, சிவனருணியதியீது - சிவானுக்கிரகசத்தியிதுவாம், இதனால் இந்தமாமோகந்தனை - இந்தமகா

24 ஞானவாசிட்ட வமலராமாயனம்.

மோகத்தை, இகந்திடப்பரத்துவாஜ-பரத்துவாஜனே நீக்கக்கட்
வாய், இதனால் முந்துறும் அஞ்ஞானங்செட - முன்புள்ள அஞ்
ஞானம்நீங்கி, ஞானமுறுமசாதாரணமாக - இயல்பாக மெய்ஞ்
ஞானமுண்டாகும், சந்தயமிதனிலில்லை - இதிற்சந்தேகமில்லை,
நின்போல்வார்சார்ந்திடத்தக்கதேகண்டாய் - நினைப்போன்ற
விவேகிகளடையத்தக்கதாம்—எ-று. (ந.ந)

(அ-கை.) சகாயமுடையவர்களுக்கு பெருங்காரிய சித்தி
யெளிதிலாமென்கின்றார்.

மகாபல முடைய வரசனே யுத்த மாதிய வாபத்து
வரினும், சகாயமா மிடம்பொன் னேவலே முதலாஞ் ச
ம்பத்து மிகவுடை மையினால், தகாவய லோர்கள்நினை
க்கவு மரிதாஞ் சகரகைத் துஷ்டநிக்கிரகம், அகாதமாயி
னுமாக் கினையினான் முடிக்கு மற்பமுஞ் சிறியர்காக்க
நிதே.

இ-ள். மகாபலமுடையவரசனே - மிகுந்தவல்லமையுள்ள
இராஜனே, உயுத்தமாதிய வாபத்துவரினும் - சண்டைமுதலிய
அபாயம்வந்தாலும், சகாயமாமிடம் பொன்னேவலேமுதலாம்-
உதவியான இடம் பொருள் ஏவல்முதலான, சம்பத்துமிகவுடை
மையினால் - மிகுந்த செல்வமிருந்தலால், தகாவயலோர்கள்-அ
வ்வியல்பில்லாத எளியவர்கள், நினைக்கவுமரிதாம்-எண்ணங்கொ
ள்ளவுங்கூடாத, சகரகைத் துஷ்டநிக்கிரகம் - பூமியைக்காத்தளி
த்தல் துஷ்டரைத்தண்டித்தலிவை, அகாதமாயினும் - பெரிதா
னாலும், ஆக்கினையினான்முடிக்கும்-அநிகாரத்தால் முடிக்கவல்ல
வனாவன், அற்பமுஞ் சிறியர்காக்கநிதே - கொஞ்சகாரியமானாலு
ம் சிறியவர்கட்கு அருமையாம்—எ-று. (ந.க)

(அ-கை.) புண்ணியமிகுதியால் போதமுண்டாமென்றறிந்து முயலும்படி பரத்துவாஜருக்கு சீவன்முத்தர் திருஷ்டாந்தத்தால் நிஷ்காமகர்மபலவிசேஷத்தை கூறுகின்றார்.

அனேகசென்மாந்திர புண்ணிய பலத்தா லடைந்திடு ஞானமங்கதனை, மனோதெளிவுடைய ஞானியா முத்தர் மகிமையா லநுமதித் திடலாம், உனாதசத் துருவா மெக்கரு மத்தா லுற்றிடு மிச்சமு சாரம், தனதுமித் துருவாங் கன்மமே முத்தி தருவதா மிராகநீத் திடினே

இ-ள். அனேகசென்மாந்திர புண்ணியபலத்தால் .. அனந்தசென்மங்களிலுண்டான நல்வினைப்பயனால், அடைந்திடு ஞானமங்கதனை - பெறத்தக்க ஞானசித்தியை, மனோதெளிவுடைய மனத்தெளிவுள்ள, ஞானியாமுத்தர் மகிமையால் - ஞானமடைந்த சீவன் முத்தர்களது குணங்களால், அநுமதித்திடலாம் - பிரமாணமாகவறியலாம், உனாதசத்துருவாமெக்கருமத்தால் - நினைக்கப்பட்டாதபகையான எந்தக்கருமத்தால், உற்றிடு மிச்சமுசாரம் - இந்தசம்சாரபந்தமுண்டாயிருக்கிறதோ அதையும், தனதுமித்துருவாங்கன்மமே - தனதுரிமையான சத்தகருமங்களே, முத்தி தருவதாமிராக நீத்திடினே-இச்சையின்று ஈஸ்வரார்ப்பணமாகச் செய்தால் முத்தியைக் கொடுக்குமென்றும் உரைக்கடவாய்—எ-று. (தா-ம்.) இராக மிகுந்தால் புண்ணியபந்தகமாமென்றும் அனேகசென்மேல் அப்புண்ணியகன்மமே மிகுந்திரனாயிருந்து மோஷையே துவாமென்றும் கருத்து. (1௩௭)

(அ-கை.) நிஷ்காமபுண்ணியமிகுதியால் பாபமழிந்து சமந்தமமுதலான சத்தகுணங்களான அமிர்தத்தினால் தீர்ப்பியடைந்தவர்களுக்கு தாபந்திரயமொழியு மென்கின்றார்.

மழைப்பெரு வெள்ள முயிர்க்குலதாப வனக்கனல் தணித்துத் வுதல்போல், இழைத்துள புண்ணிய மிகுதிசா துகளுக்கிருந்துள பாபகன் மத்தை, ஒழித்துத் வியதாஞ் சம்சார சக்ரத் துறுசுழ றீர்ந்திட வேண்டில், இழித்திடு கன்ம மியாவையும் விடுத்தே யிசைதரப் பிரமத்தில் விருப்பாய்.

இ-ள். மழைப்பெருவெள்ளம் - மழையிலுண்டான பெரு வெள்ளமானது, உயிர்க்குலதாபவனக்கனல் - உயிர்களுக்குண்டாகுந் தாபாக்கினியை, தணித்துத் வுதல்போல் - நீக்கியுதவிசெய்தல்போல, இழைத்துளபுண்ணியமிகுதி - செய்யப்பட்ட இந் தப்புண்ணியமிகுதியானது, சா துகளுக்கிருந்துளபாபகன்மத்தைச் சத்துக்களுக்கு முன்புள்ளபாபகன்மங்களை, ஒழித்துத் வியதாம் - நீக்கிவுதவிசெய்யும், சம்சாரசக்ரத்து - சம்சாரமர்கிறசக்கரத்தில், உறுசுழல் தீர்ந்திடவேண்டில் - உண்டான அலைவுதீரவேண்டுமா னால், இழித்திடுகன்மமியாவையும்விடுத்தே - இழிவான சகலகருமங்களையும்விட்டு, இசைதரப்பிரமத்தில்விருப்பாய் - பிரமசுவரூபத்தில் விருப்பமுற்றிருக்கக்கடவாய்—எ-று. (தா.ம்.) புண்ணியமேலிட்டால் பாபம் நசித்து வைராக்கியந் திடப்படும்போது பரமபத்தியுண்டாய் சம்சார அலைவு தீருமென்றுகருத்து. (12 அ)

(அ-கை.) அதையின்னும் வற்புறுத்திக் கூறுகின்றார்.

எதுபரி யந்தம் வெளிமுகப் பார்வை யிருக்குமவ் வளவுமே விகற்பத், திதியுறு பிரபஞ்ச பாவனை தோன்றுஞ் செழுங்கடலையசை வுளதேல், உதைந்திடுங்கரையை யொழிந்திடி னிலைத்த வுதகமே போலுமெய்ப் பிரமம், சுதந்தர வடிவாய் நிறைந்திடிற் சோகந் தோன்றி டா தெனத்துணி மகனே.

இ-ள். எதுபரியந்தம் - எதுவரையில், வெளிமுகப்பார்வை-
விடையநோக்கம், இருக்குமவ்வளவுமே - இருக்கின்றதோ அ-
துவரையில், விகற்பத்தியுறு - விகற்பசங்கற்பத்திலுண்டான,
பிரபஞ்சபாவனைதோன்றும் - இந்தப்பிரபஞ்சதோற்றமுண்டா-
யிருக்கும், (அஃதெங்ஙனமென்னில்) செழுங்கடலையசைவுள-
தேல் - பெரிய சமுத்திரங்கள் அசைந்துகொண்டிருந்தால், உ-
தைந்திடுங்கரையை - கரையில்வந்து மோதிக்கொண்டிருக்கும்,
ஒழிந்திடில் - அலைநின்றால், நிலைத்தவுநகமேபோலும் - நிலைத்தச-
லமாயிருத்தல்போல, மெய்ப்பிரமம் - சத்தியமானபிரமம், சந்த-
தரவடிவாய்நிறைந்திடில் - பூரணசுவஸ்சொருபமானால், சோகந்-
தோன்றிடாதெனத்துணிமகனே - மகனே சோகமுண்டகாதெ-
ன்று திடமாயிருக்கக்கடவாய்—எ-று. (௩௧)

இதுவுமது.

விவேகநோக் கத்தை மறைக்குமிச் சோக மேவுற
நினைப்பிடித் திடலென், தவாதசோகத்தாற் குருடமு-
னக்குத் தக்கவவ் விவேகக்கண் டிறக்குஞ், சுவாதினம்
வருமட் டசைவறத் திடமாந் துணைஞான ஆன்றுகோ-
லொன்றே, விவாதமெத் தனைவந் திடினாநின் றன்னைமெ-
ல்லென நடத்திடவேண்டும்.

இ-ள். விவேகநோக்கத்தை - விவேகதிருட்டியை, மறை-
க்குமிச்சோகம் - மறைக்கின்ற இந்தத்தளர்ச்சி, மேவுறநினைப்பி-
டித்திடலென் - உன்னைப்பற்றி யுண்டாவதென், தவாதசோகத்-
தால் - நீங்காத இந்தச்சோர்வால், குருடமுனக்கு - அந்தகரு-
னவுனக்கு, தக்கவவ்விவேகக்கண்டிறக்கும் - தகுதியான ஞான-
க்கண்விளங்கும், சுவாதினம்வருமட்டும் - சுவாதினமுண்டாந்-
வரையில், அசைவறத்திடமாந்—அசைவின்றியுறுதியான, துணை

ஞானவூன்றுகோலொன்றே - உதவியான ஞானத்தண்டமொன்றுமே, விவாதமெத்தனைவந்திடினும் - எத்தனைவிகற்பம்வந்தாலும், மெல்லெனநடத்திடவேண்டும் - பையநடத்திவைக்கத்தக்கது—எ-று. (இ-உ-க-நா-ம்.) சோகம் விவேகத்தைமறைக்குமாதலால் ஞானவூன்றுகோலைப்பற்றி நடக்க வேண்டுமென்று கருத்து. (சு0)

இதுவுமது.

தரங்கநின் றலைக்குந் திரணமே போலச் சந்தோடம் விதனமென் றிவற்றின், அரந்தைசெய் பங்க முற்சாகமென்னு மலைகளாற் பவக்கட லலைவோர், திரம்பெறுபெரியோர் குழுவொடு மெண்ணச் சேர்ந்திடார் திரம்பெறவேண்டில், நிரந்தர மனோவா யுவையகத் தடக்கி நிர்ச்சலனம்பெற வேண்டும்.

இ-ள். தரங்கநின்றலைக்கும் - அலைகளினு லலைக்கப்பட்ட, திரணமேபோல - துரும்பையொத்து, சந்தோடம்விதனமென்றிவற்றின் - மகிழ்ச்சிசோகமென்னு மிவற்றால், அரந்தைசெய்பங்கமுற்சாகமென்னும் - துன்பஞ்செய்கின்ற மகன்மும் செருக்குமென்கின்ற, அலைகளாற்பவக்கடலலைவோர் - அலைகளினுற்பவசாகரத்துழலுகின்றவர்கள், திரம்பெறுபெரியோர்குழுவொடும் - நிலைபெற்றபெரியோர் கூட்டத்தில், எண்ணச்சேர்ந்திடார்-எண்ணிக்கையிற்சேரார், திரம்பெறவேண்டில்-நிலைபெறவேண்டுமானால், நிரந்தரமனோவாயுவையகத்தடக்கி-மனவசையைபுறத்திற்செல்லவொட்டாது நிறுத்தி, நிர்ச்சலனம்பெறவேண்டும் - சாஞ்சல்லியந்தீர்ந்து இருக்கவேண்டும்—எ-று. (தர்-ம்.)சந்தோடத்தில் உற்சாகமே அலை, விதனத்தில் பங்கமே அலை, ஆதலால் இந்தஅலைகளிலகப்பட்டி அலைகின்றவர்கள் பெரியோர்குழுவிலெண்ணிக்கையுரொன்று கருத்து. (சுச)

ஞானவூன்றுகோலொன்றே - உதவியான ஞானத்தண்டமொன்றுமே, விவாதமெத்தனைவந்திடினும் - எத்தனைவிகற்பம்வந்தாலும், மெல்லெனநடத்திடவேண்டும் - பையநடத்திவைக்கத்தக்கது—எ-று. (இ-உ-க-நா-ம்.) சோகம் விவேகத்தைமறைக்குமாதலால் ஞானவூன்றுகோலைப்பற்றி நடக்க வேண்டுமென்று கருத்து. (சு0)

இதுவுமது.

தரங்கநின் றலைக்குந் திரணமே போலச் சந்தோடம் விதனமென் றிவற்றின், அரந்தைசெய் பங்க முற்சாகமென்னு மலைகளாற் பவக்கட லலைவோர், திரம்பெறுபெரியோர் குழுவொடு மெண்ணச் சேர்ந்திடார் திரம்பெறவேண்டில், நிரந்தர மனோவா யுவையகத் தடக்கி நிர்ச்சலனம்பெற வேண்டும்.

இ-ள். தரங்கநின்றலைக்கும் - அலைகளினு லலைக்கப்பட்ட, திரணமேபோல - தூரும்பையொத்து, சந்தோடம்விதனமென்றிவற்றின் - மகிழ்ச்சிசோகமென்னு மிவற்றால், அரந்தைசெய்பங்கமுற்சாகமென்னும் - துன்பஞ்செய்கின்ற மகன்மும் செருக்குமென்கின்ற, அலைகளாற்பவக்கடலலைவோர் - அலைகளினுற்பவசாகரத்துழலுகின்றவர்கள், திரம்பெறுபெரியோர்குழுவொடும் - நிலைபெற்றபெரியோர் கூட்டத்தில், எண்ணச்சேர்ந்திடார்-எண்ணிக்கையிற்சேரார், திரம்பெறவேண்டில்-நிலைபெறவேண்டுமானால், நிரந்தரமனோவாயுவையகத்தடக்கி-மனவசையைபுறத்திற்செல்லவொட்டாது நிறுத்தி, நிர்ச்சலனம்பெறவேண்டும் - சாஞ்சல்லியந்தீர்ந்து இருக்கவேண்டும்—எ-று. (தர்-ம்.)சந்தோடத்தில் உற்சாகமே அலை, விதனத்தில் பங்கமே அலை, ஆதலால் இந்தஅலைகளிலகப்பட்டி அலைகின்றவர்கள் பெரியோர்குழுவிலெண்ணிக்கையுரொன்று கருத்து. (சுச)

வர் கணங்களு மதற்கு விரும்பிய புகிப்பெனப் படுமே
ல், சாலவோர் கணமு நிலையிலா மாந்தர் சரீரமோ பெரி
தெலாங் கொளுமே.

இ-ள். காலமாம் பெரியசர்ப்பம் - காலதத்துவமென்னும்
பெரியபாம்பானது, ஆக்கிரமித்து - வேகங்கொண்டு, கடி-துணப்
பற்றிடுமுயிர்க்குள் - வினாவாகப்பிடிக்கின்ற வயிர்களுக்கள்ளே,
எலுமீதிவைகளேன்றிடாதென்ன - இதுதகுந்தகாதென்று சொ
ல்லும்படி, இருந்ததொன்றிலை - மிகுந்துநின்றது ஒன்றுமில்லை,
அபேதமதாய் - பேதமின்றி, மேலதாந்தேவர்கணங்களும்மதற்கு,
விரும்பியபுகிப்பெனப்படுமேல் - விருப்பமானவுணவாகுமென்
றால், சாலவோர்கணமுநிலையிலாமாந்தர் - ஒருகூணப்போதும்
நிலைமையில்லாதமனிதர்களது, சரீரமோ பெரிதெலாங்கொளுமே-
தேகமா பெரிதானது எவற்றையும் உட்கொள்ளும்—எ - று.
(தா-ம்.) காலதத்துவத்தால் தேவ மனித சரீரமுதலான எவை
யுமழியுமென்று கருத்து. (சாட)

(அ-கை) சாக்ஷியானநீ தனமுதலிய பொருளழிவுவந்தால்
சோகமடையலாகா தென்கிரார்.

தனமுதற்பொருள்க ளிழந்திடும்விபத்து சார்ந்திடி
ல் விவேகனோக்கின்றி, துனிதர விரங்கும் விகாரவிந்தி
யலுத் துன்புற நடித்திட லென்னே, கன்னுறக் கணப்
போ தசைவறநின்று கலங்குமிச் சமுசார நடனம், மன
னுறக் கண்டு மகிழ்ந்தன்யமாக மதித்திடப் பெறிற்சோ
க மெங்கே,

இ-ள். தனமுதற்பொருள்கள் - பொன்முதலான திரவி
யங்கள், இழந்திடும்விபத்து சார்ந்திடி-ல்-நீங்குகின்ற விபத்துவந்

தால், விவேகநோக்கின்றி - விவேகத்தால் சமமாகப்பாராமல்,
 துணிதரவிரங்கும்விகாரவிந்தியன - துன்புற்றுவருந்துகின்ற சித்
 தமுடையவனாக, துன்புறநடித்திடலென்னே - துயரப்பட்டுதிரி
 வதேன், கனனுறக்கணப்போது - மேன்மையாய் ஒருகூணநே
 ரம், அசைவறநின்று - அசையாமல்நின்று, கலங்குமிச்சமுசாரந
 டனம் - கலக்கமுறுகின்ற இந்தசமுசாரக்கூத்தை, மனனுறக்க
 ண்டி - மனதிற்பகுத்துணர்ந்து, மகிழ்ந்தன்யமாகமதித்திடப்பெ
 றில் - தான் இவைக்கன்னியமென்று சுகிச்சுப்பெற்றால், சோக
 மெங்கே - சோகமோகங்கள்எங்கே உண்டாகும்—எ-று. (௪௪)

இதுவுமது.

ஓய்பரத்துவாஜநண்ப நீ டிராக ஞடையதாய்க் க
 ணத்தினி லழிந்து, மாய்தரு சகத்தைக் காண்பதற் சோ
 க மருவுறார் விவேகிகள் சிறிதும், வய்தரு நீயு மமங்கல
 சோக மிகந்திடச் சமங்கல நினைதி, ஆய்தரு ஞான
 தமே கனமா மமலாத்ம தியானமே புரிதி.

இ-ள். ஓய்பரத்துவாஜநண்ப - ஓசினேகனான பரத்துவாஜ
 னே, நீ டிராக ஞடையதாய் - நீண்டஅலைகளுள்ளதாய், கணத்
 தினிலழிந்து மாய்தருசகத்தை - ஒருகூணநேரத்தில் அழிந்து
 போகின்ற பிரபஞ்சத்தை, காண்பதில், சோகமருவுறார்விவேகிக
 ள்சிறிதும் - விவேகிகள் இலேசமும் சோகமடையார்கள், வய்த
 ருநீயு மமங்கலசோகமிகந்திட - விவேகியானநீயும் அசுபமான
 சோகத்தைவிடக்கடவாய், சமங்கலநினைதி - சுபங்கலையேநினை
 க்கக்கடவாய், ஆய்தரு ஞானந்தமேகனமாம் - ஆராயப்பட்ட
 ஞானந்தக் கட்டியான, அமலாத்மதியானமேபுரிதி - நிர்மலா
 த்மசுவரூபத்தை தியானிக்கக்கடவாய்—எ-று. (௪௫)

(அ-கை.) சிந்தனைசெய்யக்கூறிய சுபங்களிவை யென்கின்றார்.

தேவர்வே தியர்நற் குரவர்பால் வைத்த சிரத்தை யாற் கவின்பெறு சித்தம், ஓவறச் சிறந்த வேதசாத் திர த்தி லுறுதியாம் பிரமாணமதுடையோர், மூவராய்முத லாஞ் சிவனரு ளடைவார் மோக்ஷகாரணமதா ஞானம், மேவுவர் பரம சுபமுமத் துவைத விமலவா சனையுமுண் டாமே.

இ-ள். தேவர்வேதியர் நற்குரவர்பால்வைத்த-தேவர் பிரா மணாள் சற்குருஇவர்களிடத்துண்டான, சிரத்தையாற்கவின்பெறு சித்தம் - விஸ்வாசத்தாற் சிறப்புற்றமனம், ஓவறச்சிறந்தவேத சாஸ்திரத்தில் - மிகவுஞ்சிறப்பான வேதசாத்திரங்களில், உறுதி யாம் பிரமாணமதுடையோர்-நிலையான நம்பிக்கையுடையவர்க ள், மூவராய்முதலாஞ் சிவனருளடைவார்-மும்மூர்த்திகளாயும்மு தன்மையாகவுமிருக்கின்ற சிவானுக்கிரகம்பெறுவார்கள், மோக்ஷ காரணமதா ஞானம் - மோக்ஷயேதுவான ஞானத்தையும், மே வுவர் - அடைவார்கள், பரமசுபமு மத்துவைதவிமலவாசனையுமு ண்டாமே - பரமமங்களமும் அத்துவைத சத்வாசனையுமுண்டா கும்—எ-று. (தா-ம்.) தேவர்முதலானவரிடத்து விஸ்வாசமும் வேதசாஸ்திரத்தில் நம்பிக்கையும் ஈஸ்வரானுக்கிரகங் கிடைப்ப தற்கேதுவான மங்களகுணமென்றும் அவ் விஸ்வரானுக்கிரகம் மோக்ஷஞானத்திற்கு ஏதுவாகையால் பரமமங்களமென்றுங் க ருத்து. அவ்வாறு ஈஸ்வரானுக்கிரகத்தினால் அருமையாய் சிலருக் கே அத்துவைதவாசனையுண்டாகிறதென்று பிரமாணம். (சுசு)

(அ-கை.) பரத்துவாஜவர்க்கியம். திரிசியமான பிரபஞ்சத் தை லயப்படுத்துமுபாயமும், வசிட்டர் விரிவாகக்கூறிய ஞான ர்த்த சாரத்தையும் சுருக்கமாயெடுத்துக்கூற வினவுகின்றார்.

தேவரீ ரருளா லிவையெலா முற்றுந் தெளிந்தன
 னெங்ஙன மென்னில், ஆவறீர் வைராக் கியத்தின்மேற்
 பந்து வறிகிலே னிச்சமு சார, பாவனை யதனிற் பகையி
 லை வசிட்டர் பற்பல நூற்பொருள் விரித்து, நாவினவ
 ல் லபத்தாற் புகல்ஞான சாரம் நயம்பெறச் சுருக்கியிங்
 கருள்வீர்.

இ-ள். தேவரீரருளாலிவையெலாமுற்றுந் தெளிந்தனன் -
 குருவே? தமதுகிருபையால் இவை முழுதுந் தெளிவாகவுணர்ந்
 தேன், ஆவறீர்வைராக்கியத்தின்மேற்பந்துவறிகிலேன் - அவா
 நீங்கிய விராகத்தைவிட மேலானதுணை வேறுகாணேன், இச்
 சமுசாரபாவனையதனிற் பகையிலை- இந்த சமுசாரவிவகாரத்தை
 விடசத்துருவேறில்லை, வசிட்டர் பற்பலநூற்பொருள் விரித்து-
 வசிட்டமுனிவர் பலவாயசாஸ்திரங்களின்பொருளை விஸ்தரித்
 து, நாவினவல்லபத்தால் - வாக்கின்வல்லமையால், புகல்ஞா
 னசாரம் - உரைத்தருளிய ஞானசாரமான ரகசியங்களை, நயம்
 பெறச்சுருக்கி யீங்கருள்வீர் - யான் பயனடையும்பொருட்டு சு
 ருக்கமாகவுரைத்தருளல் வேண்டும்—எ-று. (௪௭)

(அ-கை.) பாத்துவாஜர் வினாவுக்கு வான்பீகரிஷி விடை
 கூறுகின்றார்.

எப்பொரு டன்னைக் கேட்டமாத்திரத்தி லிச்சமு
 சாரசா கரத்தில், தப்புறவீழா திருந்திடப் பெறுவை த
 குமிகு மோகூசா தனமாம், அப்பா ஞான ரகசியந் தெ
 ளிவா யறைகுவன் பாத்துவாஜ வதனைச், செப்பமாப் பு
 ந்தி யொருப்படநின்று தெளிதரக் கேட்டியென் றிசை
 ப்பான்.

இ-ள். எப்பொருடன்றைக் கேட்டமாத்திரத்தில் - எந்த அர்த்தத்தைக்கேட்டவுடனே, இச்சமுசாரசாகரத்தில்-இந்தச் சமுசாரசமுத்திரத்தில், தப்புறவீழா திருந்திடப்பெறுவை - தவறிவீழ்ந்திடாதிருக்கச் சித்திக்குமோ, தகுமிகுமோக்ஷசாதனமாம் - தகுந்தமோக்ஷசித்திக்கேதுவான, அப்பரஞானரகசியம் - அந்தமேலான ஞானந்தரங்கத்தை, தெளிவாயறகுவன் - பரத்துவாஜ - ஓ பரத்துவாஜனே சொல்லுகின்றேன், அதனை செப்பமாப்புந்தியொருப்படநின்று-அதை செவ்வையாய் ஏகாக்கிரசித்தமாயிருந்து, தெளிதரக்கெட்டி-யென்றிசைப்பான்-திருந்தமாகக்கேளுமென்று கூறுவார் - ஏ-று.

(சுஅ)

(அ-கை.) உபாசனமூர்த்தியை தியானஞ்செய்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்.

எந்தமா தேவனேகமாயிருந்து மிப்பலசிருட்டியா திகளால், தொந்தமாயனேகவடிவமாய் விளங்கித் தொன்மையாய் நிறைந்தருள் வடிவாம், எந்தையாமந்த சச்சிதானந்த விறைவனை வணங்கியிப் பிரபஞ்சம், வந்தவா றந்த வுண்மையில் விளங்கி வந்திந்தவா றறிந்தவா றுரைப்பாம்.

இ-ள். எந்தமாதேவன் - எந்தமகாதேவர், ஏகமாயிருந்தும்-நானொருவராயிருந்தும், இப்பலசிருட்டியாதிகளால் - இந்தசிருட்டி திதிலயபேதவிர்த்திகளினால், தொந்தமாயனேகவடிவமாய் விளங்கி - தொடர்பாய் அனேகமூர்த்தமாகப் பிரகாசித்து, தொன்மையாய்நிறைந்தருள் வடிவாம்-புராதனபூரண கிர்பாருபமாயிருக்கின்றானே, எந்தையாமந்த - எந்தந்தையான அந்த, சச்சிதானந்தவிறைவனைவணங்கி - சச்சிதானந்த சுவரூபமானகடவுளைவணக்கஞ்செய்து, இப்பிரபஞ்சம்வந்தவாறு - இந்தச் சகந்

தோன்றிய பிரகாரம், அந்தவுண்மையில்விளங்கி - அப்பரம்பொருளில்விளங்கிநின்ற, வதிந்தவாறறிந்தவாறுரைப்பாம் - அதனில்லயித்தமுறையே யான் அறிந்தபடி கூறுகின்றேன்—எ-று.)

(அ-கை.) அங்ஙனம் பிரிதிக்கினைசெய்து பலவாற்றுகற்றினும் முன்பின்கூட்டியறியத்தக்க நினதுகுக்குமபுத்தியேன்மருண்டதென்றதட்டி மேல் மாண்டேக்கிய உபநிடத தாற்பரியத்தை ஆழ்ந்தறியும்படி கூறுகின்றார்.

மன்னுமிப்பிரபஞ்சம் லயப்படிற்றத்துவம் வயங்குமாண் தேக்கியம தென்னப், பன்னுபநிடதங் கூறிய முறையே பகருதுஞ்சருக்கமாய் நினக்கு, முன்னொடுபின்னுங் கூட்டிநன்குணரு முதிருநின் புந்தியேன்மருண்ட, தன்னதே யங்கை நெல்லிபோற் காண வறிதரு மாழ்ந்திடப் பெறினே.

இ-ள். மன்னுமிப்பிரபஞ்சம் - தோற்றுகின்ற இந்தச்சகம், லயப்படிற்றத்துவம்வயங்கும் - இலயமாறால் உண்மைப்பொருள்விளங்குமோ அந்த, மாண்டேக்கியமதென்னப் பன்னுபநிடதம்—மாண்டேக்கியமென்றுசொல்லும்உபநிடதத்தில், கூறியமுறையே—கூறியபிரகாரம், பகருதுஞ்சருக்கமாய்நினக்கு-நினக்கு சம்கேதபமாக சொல்லுகின்றேன், முன்னொடுபின்னுங் கூட்டிநன்குணரும் - முன்கூறியதும் பின்கூறுகின்றதும் கூட்டியுறித்தறியவல்ல, முதிருநின்புந்தியேன்மருண்ட-நல்ல தெளிவுள்ள நின்புத்தியேன் மயங்கிப்போயிற்று, அன்னதேயங்கை நெல்லிபோற் காண - உள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோல அப்புந்தியே தோன்ற அறிதருமாழ்ந்திடப்பெறினே - சாவதானமாய் அமுந்தாமாறால் தெளிவாயுணருமென்றுகூறி மேற்சருக்கத்தால் சொல்லத்தொடங்குகின்றார்—எ-று.

பரதவாஜ அதுசாஸனம் முற்றிற்று.

தோன்றிய பிரகாரம், அந்தவுண்மையில்விளங்கி - அப்பரம்பொருளில்விளங்கிநின்ற, வதிந்தவாறறிந்தவாறுரைப்பாம் - அதனில்லயித்தமுறையே யான் அறிந்தபடி கூறுகின்றேன்—எ-று.)

(அ-கை.) அங்ஙனம் பிரிதிக்கினைசெய்து பலவாற்றிற்குறினும் முன்பின்கூட்டியறியத்தக்க நினதுக்குமபுத்தியேன்மருண்டதென்றதட்டி மேல் மாண்டேக்கிய உபநிடத தாற்பரியத்தை ஆழ்ந்தறியும்படி கூறுகின்றார்.

மன்னுமிப்பிரபஞ்சம் லயப்படிற்றத்துவம் வயங்குமாண் தேக்கியம தென்னப், பன்னுபநிடதங் கூறியமுறையே பகருதுஞ்சருக்கமாய் நினக்கு, முன்னொடுபின்னுங் கூட்டிநன்குணரு முதிருநின் புந்தியேன்மருண்ட, தன்னதே யங்கை நெல்லிபோற் காண வறிதரு மாழ்ந்திடப் பெறினே.

இ-ள். மன்னுமிப்பிரபஞ்சம் - தோற்றுகின்ற இந்தச்சகம், லயப்படிற்றத்துவம்வயங்கும் - இலயமானால் உண்மைப்பொருள்விளங்குமோ அந்த, மாண்டேக்கியமதென்னப் பன்னுபநிடதம்—மாண்டேக்கியமென்றுசொல்லும்உபநிடதத்தில், கூறியமுறையே—கூறியபிரகாரம், பகருதுஞ்சருக்கமாய்நினக்கு-நினக்கு சம்கேதபமாக சொல்லுகின்றேன், முன்னொடுபின்னுங் கூட்டிநன்குணரும் - முன்கூறியதும் பின்கூறுகின்றதும் கூட்டியுறித்தறியவல்ல, முதிருநின்புந்தியேன்மருண்ட-நல்ல தெளிவுள்ள நின்புத்தியேன் மயங்கிப்போயிற்று, அன்னதேயங்கை நெல்லிபோற் காண - உள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோல அப்புந்தியே தோன்ற அறிதருமாழ்ந்திடப்பெறினே - சாவதானமாய் அமுந்தாமானால் தெளிவாயுணருமென்றுகூறி மேற்சருக்கத்தால் சொல்லத்தொடங்குகின்றார்—எ-று.

பரதவாஜ அநுசாஸனம் முற்றிற்று.

கவிதை.

சாந்தனாய்த் தாந்தனாகித் தபுகன்மங் காம்ப்யகன்மம்
பாந்தவிந் திரியச்சார்பாம் பல்சுக மிவற்றைநீத்து
ஆந்திகழ் சிரத்தையோடு சுகாசனத் தமர்ந்துசித்தம்
போந்தவிந் தியவியாபாரம் பொருந்துறா மனத்தனாகி.

இ-ள். சாந்தனாய் - சமமுள்ளவனாகவும், தாந்தனாகி-தமமு
ள்ளவனாகவும், தபுகன்மம்-நிஷித்தருமமும், காம்ப்யகன்மம்-காமி
யகருமமும், பாந்தவிந்திரியச் சார்பாம் - ஒழுங்கான இந்திரிய
ங்களின் சேர்க்கையாலுண்டாகும், பல்சுகமிவற்றைநீத்து-பல
விடய சுகங்களையும்விட்டு, ஆந்திகழ்சிரத்தையோடும் - நல்லசி
ரத்தையுடன், சுகாசனத்தமர்ந்து - மிருதுவான ஆசனத்திலிரு
ந்து, சித்தம்போந்த விந்திய வியாபாரம் - சித்தஞ்செல்லுகின்ற
இந்திரியத்தொழில்களை, பொருந்துறாமனத்தனாகி-செய்யாதமை
ந்த்மனமுடையவனாக—எ-று. (நா-ம்.) சமதமாதிசாதனங்களு
டையவனாய் - சுகாசனத்திருந்து இந்திரிய விஷயங்களில் மன
ஞ்செல்லாதடக்க வேண்டுமென்றது. (க)

(அ-கை.) ஞானயோகமார்க்க முரைக்கின்றார்.

பிரணவமோமென்றேதிப் பிரிமன நிலையாமட்டும்
கரணங்கள் சுத்தியாகக் கருதுபிரா னாயாமஞ்செய்
புரையுறு விடயமேவிப் போகுமிந் திரியமைந்தை
விரகொடு மெல்லவுள்ளே மேவுற நிறுத்தல்வேண்டும்.

இ-ள். பிரணவமோ மென்றேதி - பிரணவமந்திரத்தை ஓ
மென்றுச்சரித்து, பிரிமனநிலையாமட்டும் - பிரவிர்த்திக்கின்ற ம
னம்நிலை பெறும்வரையில், கரணங்கள் சுத்தியாக - அந்தக்கர
ணங்கள் சுத்தமாக, கருதுபிராணாயாமஞ்செய் - ஊகித்துப் பிரா

ஞாயாமஞ்செய்வாயாக, புரையுறுவிடயமேவி - குற்றமானவிஷயங்களிற்சென்று, போசுமிந்திரிய மைந்தை-திரிகின்ற பஞ்சேந்திரியங்களை, விரகொடுமெல்லவுள்ளே - விரகொடுமெல்ல உள்ளத்தின்கண், மேவுறநிறுத்தல்வேண்டும் - அடங்கநிறுத்தவேண்டும்—எ-று. (தா-ம்.) பிரணவமோமென்றோதி யென்றது-அதை தீர்க்கமாகவாவது புசுண்டயோகி உபாக்கியானத்திற்கூறியபடி அளபெடையாகவாவது உச்சரிக்கவேண்டுமென்று கருத்து. (உ)

(அ-கை.) உற்பத்தியாதி லயக்கிரமங்கூறுகின்றார்.

தேகமிந் திரிய மனந்தெளி புந்திதிகழ்சீவ னிவற்றி னுற்பத்தி, ஆகிய விவைகள் தோன்றிய பூத மதிதேவர் சுருதியிற் புகன்ற, பாகமா மவற்றி லயமுறப் புரிந்து பகரதின் முதல்விராட் புருடன், வாகதி னின்று மிரணிய கருப்பன் மருவிமே லவ்வியா கிருதன்.

இ-ள். தேகமிந்திரியமனந்தெளிபுந்தி-தேகம் இந்திரியங்கள் மனம் தெளிந்தபுத்தி, திகழ்சீவனிவற்றினுற்பத்தி-விளங்குகின்ற சீவன் இவைகளின் உற்பத்தி, ஆகிய விவைகள் தோன்றிய பூதம்-ஆன இவைகள் உண்டான பூதங்களும், அதிதேவர்-இவற்றின் அதிதேவர்களும், சுருதியிற் புகன்ற-வேதத்திற்கூறிய, பாகமா மவற்றி லயமுறப் புரிந்து-பிரிவான அவ்வவற்றில் இலயஞ்செய்து, பகரதில்-(வியத்தடி யாகக்கூறிய) அவற்றினின்றும், முதல்விராட் புருடன்-முதல்சமத்தடி-காரணமான விராட்புருட்னிடைத்திலும், வாகதினின்றும் இரணியகருப்பன் - அதினின்றும் இரணியகருப்பனிடைத்திலும், மருவிமே லவ்வியாகிருதன் - அதினின்றும்மேல் அவ்வியாகிருதனிடைத்திலும் (இலயஞ்செய்க)—எ-று (தா-ம்.) அத்தியாதமீகமான வியத்தடி தேகேந்திரியாதி யாகாரத்தைவிட்டு தேவநா சமத்தடி-காரணமாய் அகரத்தின்பொருளான விராட்டுள்

வருபத்தில்நின்றுபின்உகாரத்தின்பொருளான சூக்குமலிங்க சம
ஷ்டி ஸ்வருபமான இரணியகருப்பஞ்சு விராட்டைலயப்படுத்தி
நின்று பின்பு அவற்றின்காரணமாய் முக்குணவழுவாய் மாயோ
பாதியுள்ளதாய் மகாரத்தின்பொருளான அவ்வியாகிருதத்தில்
நின்று மேல் இவைகட்கெல்லாம் அதிஷ்டானமாய் அரைமாந்
திரையாகக் குறிக்கப்பட்ட சத்தப்பிரமத்தில் அவ்வியாகிருதத்
தையும் லயப்படுத்தி நிற்கவேண்டுமென்றுகருத்து. (௩)

இதுவுமது.

பரமகா ரணமா மவைக்கதிஷ்டான பரிசுத்த பிரம
மாய் நிற்க, விரவுமாம் சாதி பிரிதிவி தன்னின் மேவிரத்
தாதிகள் சலத்தில், திரமுறு தேயு செறிதேயு வதனிற்றி
கழ்வாயு மகாவாயு தன்னில், உரவுட லாகா யம்மகா கா
யத் தொன்றதாய் லயஞ்செயப் படுமே.

இ-ள். பரமகாரணமாம் - மேலானகாரணப்பொருளான, அ
வைக்கதிஷ்டான - மேற்கூறிய வியஷ்டி-சமஷ்டி-யான சர்வத்
திற்கும் இருப்பிடமான, பரிசுத்தபிரமமாய்நிற்க-நிஷ்குணபிரம்
மகாரமாயிருக்கவேண்டும், விரவுமாம்சாதி - கூடியமாம்சமுத
லியவற்றை, பிரிதிவிதன்னில் - பிரிதிவிபாகத்திலும், மேவிரத்
தாதிகள் சலத்தில் - இரத்தமுதலியவைசலத்திலும், திரமுறுதே
யுசெறிதேயுவதனில் - பிரகாசமான அக்கினியை மகாக்கினியி
லும், திகழ்வாயு மகாவாயுதன்னில் - பரிசுக்கும் வாயுவை மகா
வாயுவினும், உரவுடலாகாயம் மகாகாயத்து - திடமானதேகாசா
யத்தை பூரணாகாயத்திலும், ஒன்றதாய்லயஞ்செயப்படுமே-அந்த
ந்த காரணமாந்திரமாகக்கருதி இலயஞ்செய்யவேண்டும்--எ-று.
(தா-ம்) வெளிப்படை. (சு)

(அ-கை.) முன் தொகுத்துக்கூறியதை வகுத்துக்கூறுகின்றது.

கிராணமுதலா மிந்தியங்கள் கிடைத்தவதிகே வதைகளுக்கு, பராவுமுபாதி யாஞ்சுக்கும பராதியவைம் பூதத்தில், விராவுலயமாம் படிபுரிந்து மேவுசீவ னனுபவத்துக், கிராநின்றுளசத் தாதிகளை யிலயந்திக்கா தியிற்புரிக.

இ-ள். கிராணமுதலாமிந்தியங்கள்-கிராணமுதலிய இந்திரியங்களை, கிடைத்தவதிகேவதைகளுக்கு - அவற்றின் காரணமாயிருக்கும் அதிகேவர்களுக்கு, பராவுமுபாதியாம் - கிராமவுபாதியான, சூக்குமபராதிய வைம்பூதத்தில் - சூக்குமப்பிரிதிவி முதலிய பூதங்களில், விராவுலயமாம்படிபுரிந்து - வரிசையாகலயஞ்செய்து, மேவுசீவனனுபவத்துக்கு - பொருந்தியசீவனுக் கனுபவமாக, இராநின்றுள சத்தாதிகளை - இருக்கின்ற சத்தாதிவிஷயங்களை, இலயந்திக்காதியிற்புரிக, திக்குமுதலிய தேவர்களிடத்திலும்லயஞ்செய்யவேண்டும்—எ-று.

(ரு)

(அ-கை.) அங்ஙனம் லயஞ்செய்யுமுறையைப் பிரித்துக்கூறுகின்றார்.

தன்னது சுரோத்ரேந் திசையினுந் துவக்கு சார்வாயு சட்சிர வியின்றன், மன்னுறு பிம்பம் இஃகுவைவ வருணன் மருவுமாக் ராணமஸ்வனியின், பன்னுறும்வாக்கு வக்கினி யிடத்தும் பாணியை யிந்திர னிடத்தும் துன்னுறு பாத மரிபாயு மித்ரன் றுகளில்கா சிபனிடத்துபத்தம்.

இ-ள். தன்னதுசுரோத்ரம் - தன்னதுசுரோத்ரேந்திரியந்தை, திசையினும் - திக்குகளிலும், துவக்குசார்வாயு - பரிசேந்திரியநீ

தை வாயுவினிடத்திலும், சட்சிரவியின்றன் மன்னுறுபிம்பம் -
 நேத்திரோந்திரியத்தை சூரியபிம்பத்திலும், இஃகுவைவருணன் -
 நாக்கிந்திரியத்தை வருணனிடத்திலும், மருவுமாக்ராணமஸ்வனி
 யில் - பொருந்திய ஆசிரானேந்திரியத்தை அஸ்வனியிடத்திலும்,
 பன்னுறும்வாக்கு வக்கினியிடத்தும் - சொல்லப்பட்ட வாக்கே
 ந்திரியத்தை அக்கினியிடத்தும், பாணியையிந்திரனிடத்தும் - பா
 ணி இந்திரியத்தை இந்திரனிடத்திலும், துன்னுறுபாதமரி-நடக்
 கும்பாத இந்திரியத்தை விஷ்ணுவினிடத்திலும், பாயுமித்ரன் -
 குத இந்திரியத்தை சூரியனிடத்திலும், துகளில் காசிபனிடத்
 துபத்தம் - குற்றமற்ற காசிபனிடத்தில் உபத்தஇந்திரியத்தையு
 ம்(இலயஞ்செய்யவேண்டும்)—எ-று. (தா-ம்.) ஞானேந்திரியம்
 கன்மேந்திரியங்கள் லயஞ்செய்முறைகூறியது. (கூ)

இதுவமது.

மனமது சந்திரனிடத்தினும் புந்தி மறைபுகல் ச
 துமுகனிடத்தும், கனவகங்கார முருத்திரனிடத்தும்
 கவின்கித்த மச்சுதனிடத்தும், இனமுற லயஞ்செய்தி
 டிக மற்றிவைகட் கிறைவரா யிருந்தவித் தேவர், முனமு
 ள பெயரோ டிந்தியமென்ன முயலுமென் றருமறை
 புகலும்.

இ-ள். மனமதுசந்திரனிடத்திலும்-நாற்கரணத்துள்மனதை
 சந்திரனிடத்திலும், புந்திமறைபுகல் சதுமுகனிடத்தும் - புத்தி
 யைவேதமோதும் பிரமனிடத்திலும், கனவகங்கார முருத்திரனி
 டத்தும் - அகங்காரத்தை உருத்திரனிடத்திலும், கவின்கித்தம
 ச்சுதனிடத்தும் - நல்லசித்தத்தை அச்சுதனிடத்திலும், இனமு
 றலயஞ்செய்திக - முறையாக இலயஞ்செய்யக்கடவாய், மற்றி

வைகட் கிறைவராயிருந்த வித்தேவர் - மேலிவற்றிக்கு இறைவராகவிருந்த தேவர்கள், முனமுளபெயரோ டிந்தியமென்ன - முன்னந் தங்களுக்குள்ள பெயரோடு இந்திரியமாக, முயலுமென்றருமறை புகலும்-தொழிற்படுமென்று அரியவேதங்கூறுகின்றன—எ-று. (தா-ம்.) அந்தக்கரணங்கள் லயஞ்செய்முறைகூறி தேவர்களே அவ்வவ்விந்திரியங்களாய் விவகரிக்கிறார்களென்றுணர்த்தியது.

(எ)

(அ-கை.) தேவர்களே இந்திரியாதிகளாய் விவகரிக்கிறார்களென்பது சுருதியுத்தமென்றுகூறி முடிவில் விராட்புருடாகாமாய் தியானிக்கக் கூறுகின்றார்.

தேவர்க டாமே யிந்திய மென்னத் திகழ்தர விவகரிப்பவரென், றோவரு மறைவாக் கியப்பிரமாண மோர்த்துரைத் தனமலாற் சுவயமே, மேவுமுத் தியினூற் கற்பனை யன்று விளம்பவை. முறைலயஞ் செய்து, பாவனை முடியில் விராட்புரு டாகா ரம்பயில் சிந்தனை புரிக.

இ-ள். தேவர்கடாமேயிந்தியமென்ன - தேவர்களே இந்திரியமென்னும் பெயருடன், திகழ்தரவிவகரிப்பவரென்று - விளங்கவிவகாரஞ்செய்வார்களென்று, ஓ வருமறைவாக்கியப்பிரமாணம் - நிறைந்தவேதவாக்கிய நிச்சயத்தை, ஓர்ந்துரைத்தனமலால் - அறிந்து உரைத்தோமேயல்லது, சுவயமே மேவுமுத்தியினூல் - சுவேச்சாயுத்தியினூல், கற்பனையன்று - கற்பித்துக்கூறியதல்ல, விளம்பவைமுறை லயஞ்செய்து-மேற்கூறியவாறே லயஞ்செய்து, பாவனைமுடிவில்-தியானநிறையில், விராட்புருடாகாரம்பயில் சிந்தனைபுரிக - விராட்டுசுவருபனாயிருக்கிறேனென்று தியானஞ்செய்க வேண்டும்—எ-று,

(அ)

(அ-கை.) மேல் இரண்டுகற்பம் அவ்வியாகிருதமா யிருத்தலை விவகரிக்குமுன் பிரசங்கசங்கதியாகச் சொல்லவேண்டி பிரமவித்தையை விரும்பினவர் முதல் உபாசிக்கத்தக்கதாயும் பிரமாண்டமே வடிவான விராட்புருடனிருதயகமலத்தில் அர்த்தபாகம் எப்போதும்பெற்றிருக்கின்ற மாயையோடுகலந்து சகலசகத்திற்கும் அபின்னமித்தோபாதான காரணமாகிய பிரம்மமே அர்த்தநாரீசமூர்த்தமாய் சர்வகாரணமா யிருக்கிறாரென்கின்றார்.

அருத்தநாரீச வடிவமாம் பிரபுவே யகிலமார்பிராணிக டமக்கு, கருத்தவா தார காரண மென்னக் கருதுதாய் தந்தையா தலினால், திருத்தமாப்படைத்த சகந்தேவர் மனிதர் திரளுயி ருணவினை யருந்த, பொருத்தமா மழையா திகளினுற் காத்துப் புகலெக்ய மூர்த்தியா யிருப்பார்.

இ-ள். அருத்தநாரீச வடிவமாம் பிரபுவே - அர்த்தநாரீஸ் வரவடிவமான பிரபுதானே, அகிலமார் பிராணிகடமக்கு - சகலசீவர்களுக்கும், கருத்தவாதாரகாரணமென்ன - கர்த்தாவாயும் ஆதாரமாயும் காரணராயும், கருதுதாய்தந்தையாதலினால்-எண்ணப்பட்டதாய்தந்தையாயிருத்தலால், திருத்தமாப்படைத்த-திருத்தமாகச்சிருட்டித்த, சகந்தேவர்மனிதர் திரளுயிருணவினையருந்த-சகந்தேவர் மனிதர் முதலான சீவகோடிகள் புகிச்சும்படி, பொருத்தமாமழையாதி களினுற்காத்து-தருதியான மழைமுதலியவையால் இரட்சித்து, புகலெக்ய மூர்த்தியாயிருப்பார்- பிரமாண்டத்தில் எக்கியமூர்த்தியாய்த்துதிபெற்றிருக்கின்றார் எ-து. (ப-ம்.) எக்கியமூர்த்தி - உலகுநாடிய தபோபலமளிப்பவர், (சு)

(அ-கை.) பிரகீர்தமான லயக்கிரமத்தைச் சொல்லவேண்டி பிரம்மாண்டத்தி ஞவரணங்களைக் கூறுகின்றார்.

அண்டமா னதற்குப் புறம்புள பிரதிவி யதிகமா மிரண்டுபங்கதற்குக், கண்டநீ ரிரண்டா மனலதற்கிரண்டு காலதற்கிரண்டதா காயம், மண்டதற்கிரண்டு பங்கதாய் விரிந்து வளர்ந்திடும் வரிசையாய் மேலும், விண்டதோர் வியஸ்த சமஸ்தவியா பகத்தால் மேதினி சூழ்ந்திடப்படுமே.

இ-ள். அண்டமானதற்கு - அண்டகோளத்திற்கு, புறம்புளபிரதிவி - புறம்பிலுள்ள பிரதிவிபூதம், அதிகமாமிரண்டுபங்கு - இரண்டுபங்குஅதிகமாகும், அதற்குக்கண்டநீ ரிரண்டு-அதற்குமேல் சலபூதம் இரண்டுபங்குஅதிகமாகும், அனலதற்கிரண்டு-அதற்குமேல் அக்கினிபூதம்இரண்டுபங்கு அதிகமாகும், காலதற்கிரண்டது - அதற்குமேல் வாயுபூதம் இரண்டுபங்கு அதிகமாகும், ஆகாயமண்டதற்கிரண்டுபங்கதாய்விரிந்து - அதற்குமேல் ஆகாயபூதம் இரண்டுபங்கு அதிகமாகவும் வியாபித்து, வளர்ந்திடும் வரிசையாய் - முறையே விர்த்தியடையும், மேலும் விண்டதோர் வியஸ்த சமஸ்தவியாபகத்தால் - மேலும் சொல்லப்பட்ட பஞ்சீகரணஞ்செய்யப்பட்டாமலும் பஞ்சீகரணஞ்செய்யப்பட்டு மிருக்கிற ஆவரணத்தினால், மேதினிசூழ்ந்திடப்படுமே - சகமானது சூழப்பட்டும் இருக்கின்றது-எ-று. (தா-ம்.) அண்டமானது ஒன்றுக்கொன்று பத்துபங்கு ஆவரணங்களினால் வியாபித்திருக்கிறதென்று புராணங்களிற் கூறப்பட்டிருக்க, இங்குஇரண்டிரண்டுபங்கதிகமென்ற தெவ்வாறென்னில்; இரண்டுபங்கை நாற்புற முஞ்சூழ்ந்துவந்தால் பத்துபங்காகும், எவ்வாறென்னில்-ஐந்து குரோசத்தைப் பிரதக்ஷணமாகவந்தால் ஐயைந் திருபத்தைந்து

குரோசமாகும், அதுபோல ஒன்று ஐந்தாறால் இரண்டுபத்தாமென்றறிக. அல்லது அங்கு பஞ்சீகரணஞ்செய்யப்படாத ஆவரணமென்றும் இங்கு செய்யப்பட்டதென்றுங் கருத்தாதலாலும் வி ரோதமில்லை. (க0)

(அ-கை.) வியாப்பியந்தை வியாபகத்தில் இலயப்படுத்தவே ண்கிமென்கிரார்.

ஆதலாற் பூமி சலத்தினுஞ் சலந்தா னனலினும னல்வாயு தனிலும், ஒதிய வாயு விண்ணிலும் விண்டா னுற்பவ மூலமாந் தூல, பேதமார் சகல பிரபஞ்சகார ணமாப் பேசிய மகாகாய மென்னும், ஏதமி விரண்ய க ர்ப்பவியோ மத்து மியைதர லயமது புரிக.

இ-ள். ஆதலால் பூமிசலத்தினும் - பிரதிவியை அப்புவி லும், சலந்தானனலினும் - அப்புவை தேயுவி லும், அனல்வாயு த னிலும் - தேயுவை வாயுவி லும், ஒதிய வாயுவிண்ணிலும் - கூறி யவாயுவை ஆகாயத்திலும், விண்டான் - அவ்வாகாயத்தை, உற் பவமூலமாம் - சிருட்டிக்கேதுவாய்நின்று, தூலபேதமார் சகல பிரபஞ்சகாரணமா - நானாவகையான தூலப்பிரபஞ்சகாரணமா க, பேசியமகாகாயமென்னும் - கூறப்பட்ட மகாகாயமான, ஏத மிலிரண்ய கர்ப்பவியோமத்தும் - குற்றமற்ற இரண்யகற்பாகா யத்திலும், இயைதரலயமதுபுரிக - பொருந்த இலயஞ்செய்து மேலும்—எ-று. (கக)

இதுவுமது.

அந்தமா மகதா காயத்தில் யோகி யமலலிங் கந்த னு மாத்ர, வந்தனாய்க் கணப்போ திருந்திட வதுதான் வாசனை சூக்குமபூதம், மூன்று கன்ம மவிதநைஞா

10

ஞானவாசிட்ட வமலராமாயனம்.

னேந்திய முறயரு கன்மவிந் திரியம், பந்தமா மனது பு
ந்தியென் றுரைப்ப பகரும்லிங் காத்தமக பாவம்.

இ-ள். அந்தமாமகதாகாயத்தில் - அப்பெரியமகதாகாயத்தி
ல், யோகியமலலிங்கத்தனாமாத்ரவந்தனாய் - யோகியானவன் இ
லிங்கசரீரமாத்திரமுடையவனாக, கணப்போதிருந்திட - ஒருகண
ணகாலமேனும் இருக்கவேண்டும், அதுதான் - அந்தலிங்கசரீர
மாவது, வாசனை - சகவாசனை, சூக்குமபூதம் - சூட்சுமபூதங்கள்,
முத்துறுகன்மம் - முன்னுள்ளகருமம், அவித்தை - அஞ்ஞானம்,
ஞானேந்தியம் - ஞானேந்திரியங்கள், முறயருகன்மவிந்திரியம் -
தொழிற்படுகின்றகன்மேந்திரியங்கள், பந்தமா மனதுபுந்தியென்
றுரைப்ப - மனம் புத்தி இவைகளென்றுங்கூறப்படும், பகரும்
லிங்காத்தமகபாவம் - முற்கூறியலிங்கசரீரத்தன்மை - எ-று. (கஉ)

இதுவுமது.

அம்முறை தூல வுபாதியை லயஞ்செய் தர்த்தமா
சித்திபெற்றவன்போல், இம்மையிப்பிரமாண்டப்புற
த்தவனாயிருந்திந்தச் சூக்கும பூதச், செம்மையாஞ்சம
ஷ்டி லிங்கதேகத்தில் செறிந்ததிஷ்டித்தவனான, மும்
மையு முணரு மிரணிய கருப்ப முதல்வனாய் நின்றமை
நினைக.

இ-ள். அம்முறை - முற்கூறியபிரகாரம், தூலவுபாதியை ல
யஞ்செய்து - தூலவுபாதியை விராட்டு சுவரூபத்தில் லயஞ்
செய்து, அர்த்தமாசித்திபெற்றவன்போல் - அனாவாசி சித்தி
பெற்றவன்போலாய், இம்மையிப்பிரமாண்டப் புறத்தவனாய் -
இப்போது இந்தப்பிரமாண்ட அபிமானம்விட்டு வெளிப்பட்ட
வனாக, இருந்து - நின்று, இந்த சூக்குமபூதச்செம்மையாஞ்சம

ட்டிவிங்கதேகத்தில் செறிந்ததிஷ்டித்தவனான - பொருந்தி அதற்கதிஷ்டிதாவான், மும்மையுமுணரும் - திரிகாலமுமுணருகின்ற, இரணியகருப்ப முதல்வனாய்நின்றமைநீனைக - இரணியகருப்பசுவரூபனாய் இருக்கின்றேனென்று சிந்திக்கவேண்டும்-எ-று.

(அ-கை.) தாமராயிற்றேன்றிய நான்முகப்பிரமனன்றே இரணியகருப்பன் சூக்குமபூத சமஷ்டி-எவ்வாறாமென்ற வினாக்குத்தரம்.

சூக்குமபூத சமட்டியி னபிமா னந்தொட ரிரணிய கருப்பன், நீக்கமி லண்டப் பரப்பினையொடுக்க நினைக்கு முன் றனதயிஸ்வரிய, போக்கியநிமித்தந் தாமரைப்போ திற் பொலிதர நான்முகம் படைத்தான், ஊக்கமெஞ்ஞானியிதிற்பேத நோக்க மொழித்தது தானென நினைக

இ-ள். சூக்குமபூதசமட்டியின் - சூக்குமபூதசமஷ்டியினது, அபிமானந்தொடரிரணியகருப்பன் - அபிமானம் பொருந்திய இரணியகருப்பனே, நீக்கமிலண்டப் பரப்பினையொடுக்க நினைக்கு முன்-வேறுபடாத அண்டவிரிவை லயப்படுத்தினைக்குமுன்னர், தனதயிஸ்வரிய போக்கியநிமித்தம்-தனது அண்டத்தில் அயிஸ்வரியத்தை யனுபவிக்குநிமித்தம், தாமரைப்பூவிற் பொலிதரநான்முகம்படைத்தான் - பத்மாசனத்தில் விளங்கி சிருட்டிக்க நான்குமுகங்கள்பெற்றார் ஆதலால், ஊக்கமெஞ்ஞானி - ஞானவாந்திடமாக, இதிற்பேதநோக்கமொழித்து - இதுதனக்கு வேறென்னுங் கருத்தைவிட்டு, அதுதானெனநினைக - அச்சமட்டிவிங்க சரீரம் தானென்று நினைக்கக்கடவன் - எ-று. (தா-ம்.) பூத சூக்கும சமஷ்டி- அபிமானியே இரணியகருப்பனென்று கருத்து.

௫௨   ஞானவாசிட்ட வமலராமாயனம்.

(அ-கை.) இங்ஙனம் இரணியகருப்பகைச் சிந்தித்த பின்
மேற்செய்காரியங் கூறுகின்றார்.

இவ்வகை சமஷ்டி விங்கதேகத்தை யியல்புற மிகு
சூக்கமாய், அவ்வியாகிருதமாயாம்சந் தனிவ மதிகூக்
கவ்வியக்த சித்தில், செவ்விய சிதாபா சனும்பிரி வா
கத் திகழ்தரலயமது புரிக, எவ்வமி விதனைப் பன்மதத்
தவரு மேன்றா மத்தினு விசைப்பார்.

இ-ள். இவ்வகைசமஷ்டிவிங்கதேகத்தை - இவ்வாறான ச
மஷ்டிசூக்குமதேகத்தை, இயல்புறமிகுசூக்கமாய் - பஞ்சிகரணஞ்
செய்யப்படாத சூக்குமபூதங்களைவிட (இயல்பாக மிகுசூக்குமமா
யிருக்கும்), அவ்வியாகிருதமாயாம்சந்தனிலும் - உபாதிருபமாக
ப்பகுக்கப்படாதமாயாம்சத்திலும், அதிகூக்கவ்வியக்தசித்தில்-
அதிகசூட்சுமமாகப்பகுக்கப்படாத வுபாதிரசிதமான சித்திலும்,
செவ்வியசிதாபாசனும்பிரிவாக- நல்லசிதாபாசனையும் வெவ்வே
றாக, திகழ்தரலயமதுபுரிக - சேரும்படி லயஞ்செய்யக்கடவா
ய், எவ்வமிவிதனை - குற்றமற இந்த வ்வியாகிருதத்தை, பன்
மதத்தவரும் - பலமதஸ்தர்களும், ஏன்றநாமத்தினுவிசைப்பார்-
தங்கடங்கட் கிசைந்த பெயரை கூறுவார்கள்—எ-று. (நா-ம்.)
சடாம்சத்தை சடத்திலும் சிதபாசாம்சத்தை சித்திலும் லயப்ப
டுத்தவேண்டுமென்று தெரியப் பிரித்துக் கூறியது.   (கரு)

(அ-கை.) இந்த அவ்வியாகிருத ஸ்தானத்தைப் பிராந்தியா
ல் பலவாதிகள் பலவாறு கூறுகின்றாரென்கின்றார்.

எவ்விடந் தன்னிற் சகநாமரூப விருபேத மறவொ
ன்றி நிற்கும், அவ்விடந் தன்னைச் சாங்கியர் முதலோ
ரறிதரப் பிரகிர்கியென் றுரைப்பார், செவ்விய வேதாந்

திகள்மாயை யென்பர் திகழ்ணு வென்பர் தார்க்கீகர், ஒ
வ்வூர்ப் பவுத்த ரவித்தையென் றுரைப்ப ரோர்ந்திடவ்
வியாகிர்த மொன்றே.

இ-ள். எவ்விடந்தன்னிற்சகம் - எந்தவிடத்தில் சகமா
னது, நாமரூபவிருபேதமாவொன்றிநிற்கும் - நாமம் ரூபம் என்
னுமிருபேதமின்றி யிருக்கின்றதோ, அவ்விடந்தன்னை-அந்தஸ்
தானத்தை, சாங்கியர் முதலோர் - சாங்கியமதஸ்தர்முதலானோ
ர், அறிதரப்பிரகிரதியென்றுரைப்பர் - அறியத்தக்கதாய் பிரகிர
தியென்றுகூறுவார்கள், செவ்வியவேதாந்திகள்மாயையென்பர்-
நல்லவேதாந்திகள் மாயையென்பார்கள், திகழ்ணுவென்பர் தார்
க்கீகர் - தார்க்கீகர்தோன்று மணுவென்பார்கள், ஒவ்வூர்ப்பவு
த்தரவித்தையென்றுரைப்பர் - ஒருமையின்றிய பவுத்தமதஸ்தா
ள் அவித்தையென்று கூறுவார்கள், ஓர்ந்திடவ் வியாகிருதமொ
ன்றே - ஆதலின் அந்த அவ்வியாகிருதமொன்றென் றறியக்கட
வாய்—எ-று. (கசு)

(அ-கை.) அவ்வியாகிருதத்தில் சகலமும் லயமடைந்திருந்
து சிருட்டியிற்றேன்றும்வகை கூறுகின்றார்.

அணையதோ ரவ்வியா கிருதத்திற் சர்வ மமைதரு
லயமுற வருவம், வினைதரத் தோன்றா ததன்சத்தை யா
லே நிகழ்தரு மெங்ஙன மென்னில், புனைதரு மவைசம்
பந்தமொன் றின்றிப் பொருந்துசித் தருந்துத லின்றி, வி
னைதரு சிருட்டி காலமட் டிருந்து வினையுமவ் வியக்த்த
த்தி னின்றே.

இ-ள். அணையதோ ரவ்வியா கிருதத்தில் - அந்த அவ்வியா
கிருதத்தில், சர்வமமைதருலயமுற-சகலபதார்த்தங்களும் லயம

டைந்து, உருவநினைதரத்தோன்றாது - பாவிக்கின்றருபந்தோன்
 ராமல், அதன் சத்தையாலேநிகழ்தரும் - அதனது சத்தையா
 லேயமைந்திருக்கின்றன, எங்ஙனமென்னில், எவ்வாறென்னி
 ல், புனைதருமவை - எடுத்துக்கூறியவைகள், சம்பந்தமொன்றி
 ன்றி - ஒன்றொன்று சம்பந்தமில்லாமலும், பொருந்து சி
 த்தருந்துதலின்றி - சித்துக்குப்போக் கியமாகாமலும், வினைந
 ருசிருட்டி-காலமட்டிருந்து - மறுசிருட்டி-காலம்வரையிலிருந்து,
 வினையுமவ்வியக்தத்தினின்றே - அந்த அவ்வியாகிருத்தி விரு
 ந்து மறுசிருட்டியுண்டாகிறது—எ-று. (கௌ)

(அ-கை.) சிருட்டிக் கிரமமும் சம்மாரக்கிரமமும் கூறுகி
 ன்றார்.

சிருட்டி யாகாய முதலநிலோமத் திகழ்தரு கிரம
 மாயுண்டாம், வருத்து சங்காரம் பிருதிவி முதலா மா
 றியே பிரதிலோம மாகத், திருத்தமா யொடுங்குந் தோ
 ன்றிய நெறியே தெளிஞோ பகுத்திட வல்லார், அருத்த
 மாமிதனை நிரந்தரவநுசந் தான்மன்பொடு புரிந்திடவே.

இ-ள். சிருட்டி-யாகாயமுதல் - உற்பத்தியானது ஆகாயமு
 தலாக, அநிலோமத்திகழ்தருகிரமமாயுண்டாம் - அநிலோமக்
 கிரமமாயுண்டாகும், வருத்து சங்காரம் - வருந்துகின்ற ஒடுக்க
 மானது, பிருதிவிமுதலா - பிருதிவிமுதலாக, மாறியேபிரதிலோ
 மமாக - அதற்குமாராய் பிரதிலோமக்கிரமமாக, திருத்தமாயொ
 டுங்குந் தோன்றியநெறியே - உற்பத்தியான முறைப்படி சூரி
 யாய் லயப்படும், தெளிஞோ பகுத்திடவல்லார் - இத்தோற்ற
 வொடுக்கங்களை தத்துவஞானிகளே பிரித்துணரத்தக்கது, அருந்
 துமாமிதனை-பொருளாயிருக்கின்றவிதனை, நிரந்தரவநுசந்தான்ம
 ன்பொடுபுரிந்திடவே-சதாவநுசந்தானஞ்செய்யவேண்டும்-எ-று.

(அ-கை.) அங்ஙனம் விராட்டு, இரண்யகற்பம், அவ்வியாகிரூதமென்னு மூன்றுஸ்தானத்தையும்விட்டு பரமகாரணத்திலிருக்கவேண்டுமென்று முற்கூறியதை விரித்துக்கூறுகின்றார்.

ஆகியவிராட்டு விரணியகருப்பனவ்வியாகிரூதனாமூன்று, வாகியதூலசூக்குமமூலமருவறுசமஷ்டியாஞ்சகத்தும், மோகமா மவத்தை முன்றொடும் விடுத்து மொழிந்திடு தூரியமாய்நின்ற, சோகமில் பிரமபதமதுகிடைக்கத் தொடர்பினிற்றியானிக்கவேண்டும்.

இ-ள். ஆகியவிராட்டுவிரணியகருப்பனவ்வியாகிரூதனாமூன்று-முற்கூறியவிராட்டு இரணியகருப்பன் அவ்வியாகிரூதனென்னாமூன்று, வாகியதூலசூக்குமமூலம் - புறத்திலுள்ளதூலம்சூக்குமம் காரணமுமாகிய, மருவறுசமஷ்டியாஞ்சகத்தும் - சேர்ந்தசமஷ்டிசகத்தையும், மோகமாமவத்தை முன்றொடும் விடுத்து - மயக்கமான சாக்கிரசொற்பன சுழுத்தியென்னு மூன்றவத்தையையும்விட்டு, மொழிந்திடு தூரியமாய்நின்ற - நாலாவது தூரியஸ்தானமாய்நின்ற, சோகமில்பிரமபதமதுகிடைக்க - துன்பமில்லாத சர்வாதிஷ்டானமான பிரமபதசித்தியின்பொருட்டு தொடர்பினிற்றியானிக்கவேண்டும் - இடைவிடாது தியானஞ்செய்யவேண்டும்—எ-று. (கக)

இதுவுமது.

அம்மகா தியானந்தன்னு லடைதருஞ்சாக்காத்காரம், செம்மையாம் விருத்திதன்னுற்றியானகாரணகர்த்தாவாம், இம்மையாரிவிங்கமு லாக்கியானத்தை யிகந்து நீக்கி, தம்முடைய பரத்தை யொன்றச் சால்கெடவானென்றும்போல்.

இ-ள். அம்மகாதியானந்தன்னால் - அந்தமகத்தானதியான பலத்தினால், அடைதருஞ்சாஷாத்காரம் - சாஷாத்காரமான சுவாநுபவமுண்டாகும், செம்மையாம் விருத்திதன்னால் - அந்தசுத்தவிருத்தியினால், தியானகாரணகர்த்தாவாம் - தியானத்திற்குக் காரணமாயும் - கர்த்தாவாயுமிருக்கின்ற, இம்மையாரிலிங்கம் - இங்ஙனமுள்ள லிங்கதேகத்தையும், மூலாக்ஷியானத்தை - மூலாஞ்ஞானத்தையும், இகந்துநீக்கி - போக்கிலயஞ்செய்து, நம்முயர்பதத்தையொன்றச்சால்கெடவாறொன்றும்போல்-கடமுடைந்தாலவ்வாக்யம் மகாகாயத்தைச்சேர்வதுபோல தானாகிய மேலான பிரமானந்தபதத்தையடையக் கடவாய்-எ-று.(நா-ம்.) சுருதிவாக்ஷியம். மூன்று ஸ்தானத்தையும் விட்டென்னுமிடத்து உள்ளறிவுமல்ல வெளியறிவுமல்ல இவ்விரண்டிடத்திலறிவுமல்ல, அறிவுமல்ல அறிவின்மையுமல்ல அறிவேகனமாயுறைந்திருப்பதுமல்லவென்று சுருதியிற் காட்டப்பட்ட முறையே விட்டு சர்வாதிஷ்டானமாயும் முடிவாய் மிகுந்த சினமாத்திர ஏகரசமாயும் திரிசியமல்லாமலும் விவகரிக்கக்கூடாமலும் கிரகிக்கக்கூடாமலும் இலக்கணமில்லாமலும் சிந்திக்கக்கூடாமலும் பெயருக்குட்படாமலும் ஏகாத்மஞான சாரமாயும் பிரபஞ்சத்தின் ஒழிவாயும் சிவமாயும் சாந்தமாயும் அத்வைதமாயும் இருப்பது நாலாவதுபதமாம். அதுசாஷாத்காகிடைக்கும் வரையில் தியானிக்கவேண்டுமென்றுகொள்க. இங்ஙனம் இலிங்கதேகத்தை லயப்படுத்தி தூரியபதத்தைச் சேர்வதே லிங்கமாகிய விலங்கை விட்டு கிர்தார்த்தத்தை வென்றுணர்க. (20)

(அ-லக.) உள்ளறிவுமல்ல வெளியறிவுமல்ல வென்பது முதலாகச் சொல்லிய சுருதியில் லிங்கதேகத்தைவிடச் சொல்லவில்லையே அதுவும் விடவேண்டுமென்றதெனன்று சுந்தித்து ஸ்தாலகுக்குமபூநம் இந்நிரியங்களிலேயே லிங்கதேகம் நிலைபெ

ற்றிருப்பதால் மூன்றுஸ்தானத்தையும் விடும்போதே லிங்கதேகத்தைவிடுவதும் தானேசித்தமாகுமென்று காட்டுகின்றார்.

பூத மிந்திரிய மனந் தெளிபுந்தி புணர்கன்மம் வாசனை வாயு, பேதவஞ்ஞான மிவை லிங்கதேகப் பெற்றியஞ்ஞான மேதென்னில், ஏதமில் பிரம மவித்தையைக்கூடி யியலவ்வியா கிருதமாம் போதில், ஒதியசூக்க பூததின் றிலிங்க முற்பவ மாகுமென்றுணர்வாய்.

இ-ள். பூதமிந்திரியமனந் தெளிபுந்தி-பூதங்கள் இந்திரியங்கள் மனம் புத்தி இவைகளும், புணர்கன்மம்வாசனைவாயு-பொருந்தியகர்மம் வாசனை வாயு இவைகளும், பேதவஞ்ஞானம் - பேதமானவஞ்ஞானமும், இவைலிங்கதேகப்பெற்றி - இவையே லிங்கசரீரநிலையாகும், அஞ்ஞானமேதென்னில் - அஞ்ஞானமெங்ஙன நிலையாமென்றால், ஏதமில்பிரமம் - களங்கமற்ற பிரமமானது, அவித்தையைக்கூடி - அஞ்ஞானாவரணத்தினால். இயலவ்வியாகிருதமாம்போது-இசைந் தவ்வியாகிருதமாயிருக்கும் போதே, ஒதியசூக்கபூதநின்று - முற்கூறியசூக்கும பூதங்களின் வழியே, இலிங்கமுற்பவமாகுமென்றுணர்வாய் - இலிங்கசரீரமுண்டான தென்றுணரக்கடவாய்—எ-று. (தா-ம்.) அஞ்ஞானமே இலிங்கசரீரத்திற்கு முதலிலையாகும், அதுநீங்கின் இலிங்கசரீரமழியமென்பது கருத்து. (உக)

(அ-கை.) இவ்வாறு வான்மீகமகாரிஷியால் பிரணவப் பொருளைவிளக்கு முபாயத்தினால் போதிக்கப்பட்ட பரந்வானார் ஞானவானாய் தமதனுபவத்தைக் குருவினதனுபவத்தோ டொத்து பரிசுஷ்செய்யும் பொருட்டு பிரகாசமாகச் சொல்லுகின்றார்.

101 ஞானவாசிட்ட வமலராமாயனம்.

நிகழு மிப்போ திலிங்க நிகளம் விட் டனைய சர்வ [ஞல்
இக முத்த ஞெனெ னெந்த வியைபெனிற் சிதாம்சந் தன்
தகுஞான னந்தவாரி சார்ந்தன னபேத மாக
சகலமா முபாதி நீங்குந் தற்பரமாகி நின்றேன்.

இ-ள். நிகழுமிப்போது - விளக்கமான விப்போது, இலிங்
கநிகளம்விட்டு - இலிங்கதேகமான விலங்கைவிட்டு, அனையசர்
வ - அந்தச்சர்வப்பிரகாரத்தினாலும், இகமுத்தஞெனென - சீவன்
முத்தஞெனென், எந்தவியைபெனில் - எவ்வாறென்னில், சிதா
ம்சந்தன்ஞல் - நான் சித்தினம்சமாக விருத்தலினால், தகுஞா
னானந்தவாரி சார்ந்தனன் - மேலான ஞானந்த சமுத்திரத்
தையடைந்தேன், அபேதமாக-பேதமின்மையால், சகலமாமு
பாதிநீங்கும் - சகலவுபாதிகளு மற்றிருக்கின்ற, தற்பரமாகிநி
ன்றேன் - பரமாத்மாவாக விருக்கிறேன்—எ-று. (உஉ)

(அ-கை.) பரமாத்மாவாக விருக்குந்தன்மையை திருட்டா
ந்தத்துடன் கூறுகின்றார்.

மேலுங் கூடஸ்த்தமாக விளங்கு கேவலமா வியா
பி, மூலமாஞ் சித்தாய் நின்றேன் முதிர்சத்தி பெற்றே
னல்லன், சால் குட - முடைந்தால் வாணிற் சார்பேத மி
ன்மை போல, தூலமார் சீவேஸாத்ம சொற்பேதஞ் ச
ருதி கூறு.

இ-ள். மேலுங் கூடஸ்த்தமாக - பின்னலுங் கூடஸ்த்தமாகவும்,
விளங்குகேவலமர்வியாபி - பிரகாசிக்கும் எகவஸ்துவாக வி
யாபித்திருக்கின்ற, மூலமாஞ் சித்தாய்நின்றேன் - காரணமான
சித்தாகவே யிருக்கிறேன், முதிர்சத்திபெற்றேனல்லன் - சித்

சத்திவேரூய்ப்பெற்றேனன்று, சால்குடமுடைந்தால் - சால்கு
 டமுதலானவையுடைந்தால், வானிற்காரபேதமின்மைபோல -
 அவ்வாகாயங்கள் மகாகாயத்தில் அபேதமாவதுபோல, தூலமா
 ர்சீவேஸாத்ம - தேகத்திற் பொருந்திய சீவாத்மாவென்றும் ப்ர
 மாத்மாவென்றும், சொற்பேதம் - சொல்லுகின்ற வேற்றுமை,
 சுருதிகூரூ - வேதங்களிற்சொல்லவில்லை (என்றால் அவையேச
 மென்றே கூறுகின்றன)—எ-று.(தா-ம்.) ஒருகடத்திற்கே கடம்
 கல்சமுதலான நாமபேதகற்பினையினால் அவ்வபாதியுடைந்த ஆ
 காயத்திற்கும் சடாகாயம் கல்சாகாயமுதலான நாமபேதகற்ப
 னையுண்டாவதுபோல, ஓரஞ்ஞானத்திற்கே சகமென்னும் பல
 நாமபேதகற்பினையுண்டானதால் அந்த சகத்தாகிய வுபாதியுள்ள
 எனக்கும் சீவன் ஈஸ்வரன் தேவன் மனிதன் யானை என்பது
 முதலான நாமபேதகற்பினையுண்டாயிற்று. அந்த ஓர் கடமழிந்
 தால் இரண்டுபேதமுநீங்கி சுத்தாகாயமாவதுபோல ஓரஞ்ஞா
 னம் நீங்கில் சகலநாமரூப பேதமுநீங்கி சித்தோடயிக்கமான
 ஐஸ்வரிய முண்டாமென்றுகருத்து. இங்ஙனம் சீவாத்ம ப்ரமா
 த்துமாக்களுக்கு ஐக்கியங் கூறுஞ் சுருதிகளாவன: எங்கே வே
 ரென்றைப் பார்க்கவும் கேட்கவும் அறியவுமில்லையோ அஃதே
 பூமா பிரம்மானந்தமாகும் எல்லாம் இவனது ஆத்மாவாக இரு
 ச்சும்போது எதனால் எத்தைக்காண்பன் ஓர் ஆத்மஞான சார
 மாயும் சிவமாயும் சாந்தமாயும் அத்வைதமாயு மிருப்பது நாலா
 வது தூரியப்தம் இவ்விடத்துப்பலவாக ஒன்றுமில்லையென்றும்
 சுருதிகள் ஐக்கங் கூறுகின்றனவென்றறிக. (உங)

(அ-கை.) சீவாத்மா ப்ரமாத்மாவில் அபேதமாமென்பது
 சுருதிகள் கூறும் ஐக்கியம் திருஷ்டாந்தத்தாற் கூறுகின்றார்.

திகழ்தரு மக்னிதன்னைச் சேர்ந்திடு மக்னி யொன்றாய்
 நிகழ்தரு மபேதமாக நிறைந்த பேருருவத் தாலும்

மிகுந்திடு விசேட மின்றி மேவல்போற் சீவாத்மாவும்
தகும்பர மாத்துமாவிற் சார்ந்தொன்றி மகத்தாய்நிற்கும்

இ-ள். திகழ்தரு மக்னிதன்னை - விளங்குகின்ற நெருப்பி
ல், சேர்ந்திடுமக்னியொன்றாய் - கூடிய நெருப்புமொன்றாக, நி
கழ்தருமபேதமாக - பேதமின்றிவிளங்கும், (அதுவுமன்றி) நிறை
ந்தபேருருவத்தாலும் - பெயரினாலும் வடிவினாலும், மிகுந்திடு
விசேடமின்றி- மேற்படுங் குணவிசேஷ மில்லாது, மேவல்போ
ல - இருக்குந்தன்மைபோல, சீவாத்மாவும் - சீவாத்மாவர்னது,
தகும்பரமாத்துமாவில் - தக்க பரமாத்துமாவில், சார்ந்தொன்றி
மகத்தாய்நிற்கும் - ஒன்றாய்க்கூடி பூரணமா யிருக்கும்—எ-று.

(அ-கை.) மேலும் அசேதனப்பிரபஞ்சமும் சித்தில் லயப்
படுத்துவதால் சேதனமா மென்பதற்குத் திருஷ்டாந்தங் கூறுகி
ன்றார்.

உப்பளஞ் சேர்ந்த திரண முப்பாகு மொருமை
போற் சைதன்னியத் தொன்றும், இப்பிரபஞ்ச வசேத
ன மெல்லா மியைதரு சேதன மாகும், செப்புமக்கட்டி
கனாந்திடி லுப்பளஞ் செறிந்திடச் சமுத்திரந் தன்னில்,
அப்பதாய் நாம ரூப மின்றும் போலற லமிழ் தவி யொ
ன்றல் போலும்.

இ-ள். உப்பளஞ் சேர்ந்ததிரணம் - உப்பளத்திற் சேர்ந்ததி
ரணமுதலானவை, உப்பாகு மொருமை போல் - அதின் மடிந்
து உப்பாகுந்தன்மைபோல, சைதன்னியத்தொன்றும் - சித்தி
ல் லயப்படுத்தப்பட்ட, இப்பிரபஞ்சவ சேதனமெல்லாம் - இ
ந்தப்பிரபஞ்ச வசேதனங்களெல்லாம், இயைதரு சேதனமாகு
ம் - கூடிச் சேதனங்களாகும், செப்புமக்கட்டி - அவ்வுப்புக்க

ட்டியானது, கரைந்திடி லுப்பாம் - உடைந்துகரைந்தால் உப்
பென்று சொல்லப்படும், செறிந்திடச் சமுத்திரந்தன்னில் - கட
லிற்சேர்ந்தால், அப்பதாய் நாமரூபமின்றும்போல் - அன்னீரா
கி நாமரூபமில்லாமற்போதல்போல, அறலமிழ் தவியொன்றல்
போலும் - சலத்தில் சலமும் பரலில்பாலும் நெய்யில் நெய்யும்
கூடுவதுபோல ஏகசுவரூபமாகும்—எ-று. (உரு)

முனமிவை யெல்லாந் தம்மி னுட்கூடி முதிர் சொ
ரூபங் கெடாதாகி, பினமுறு பேத மாக் கொளற் கரிதா
ம் பெற்றிபோ வியானபேதமதாய், நினைவில் சேதனமா
ய் நித்தி யானந்த நிறைந் தெலாமறிந்து மேலாகி, கன
ந்தரு பரம காரண சத்திற் கவின்பெறப் பிரவேச மாய்-நி
ன்றேன்.

இ-ள். முனமிவையெல்லாம் - முற்கூறிய இவைகளெல்
லாம், தம்மினுட்கூடி - தம்முட்சேர்ந்து, முதிர் சொரூபங்கெ
டாதாகி - தமது சுவரூபநாசமில்லாமல், பினமுறுபேதமாக்கொ
ளற்கரிதாம் - பிரிவுபடபேதமாமகக் கிரிக்கப்படாததான, பெ
ற்றிபோல் - தன்மையைப்போல, இயானபேதமதாய் - நான்
சர்வப்பிரகாரத்தினாலும் அபேதமாகவும், நினைவில்சேதனமாய்-
சங்கற்பமற்ற சிதேகரசமாகவும், நித்தியானந்த நிறைந்து - சநா
னந்தபூரணமாக, எலாமறிந்து மேலாகி - சர்வமுமுணர்ந்து மே
ன்மையுடையதாகவும், கனந்தருப்ரமகாரணசத்தில் - மகத்தாகவு
மிருக்கின்ற மூலமான சத்தாத்மாவில், கவின்பெறப்பிரவேசமா
ய்நின்றேன் - நன்றூப்பிரவேசித்திருக்கிறேன்—எ-று. (தர்-ம்.)
சுவரூப நாசமில்லாம லென்றதினால் உபாதியழியும்போது உ
பாதிநீங்கிய சீவாத்மாவுக் கழிவில்லையென்றுகருத்து. (உரு)

மிகுந்திடு விசேட மின்றி மேவல்போற் சீவாத்மாவும்
தகும்பர மாத்துமாவிற் சார்ந்தொன்றி மகத்தாய்நிற்கும்

இ-ள். திகழ்தரு மக்னிதன்னை - விளங்குகின்ற நெருப்பி
ல், சேர்ந்திடுமக்னியொன்றாய் - கடைய நெருப்புமொன்றாக, தி
கழ்தருமபேதமாக - பேதமின்றிவிளங்கும், (அதுவுமன்றி) நிறை
ந்தபேருருவத்தாலும் - பெயரினாலும் வடிவினாலும், மிகுந்திடு
விசேடமின்றி- மேற்படுங் குணவிசேத மில்லாது, மேவல்போ
ல - இருக்குந்தன்மைபோல, சீவாத்மாவும் - சீவாத்மாவானது,
தகும்பரமாத்துமாவில் - தக்க பரமாத்துமாவில், சார்ந்தொன்றி
மகத்தாய்நிற்கும் - ஒன்றாய்க்கடி பூணமா யிருக்கும்—எ-று.

(அ-கை.) மேலும் அசேதனப்பிரபஞ்சமும் தித்தில் வயப்
படுத்திவதால் சேதனமா மென்பதற்குத் திருத்தடாந்தாய் க.றுகி
ன்றார்.

உட்பளஞ் சேர்ந்த திரண முப்பாகு மொருமை
போற் சைதன்வியத் தொன்றும், இப்பிரபஞ்ச வசேத
ன மெல்லா மியைதரு சேதன மாகும், செப்புமக்கட்டி
கரைந்திடி லுப்பாஞ் செறிந்திடச் சமுத்திரந் தன்னில்,
அப்பளாய் நாம ரூப மின்றும் போலற லமிழ் தவி யொ
ன்றல் போலும்.

இ-ள். உட்பளஞ் சேர்ந்ததிரணம் - உட்பளத்திற் சேர்ந்ததி
ரணமுதலானவை, உப்பாகு மொருமை போல் - அதில் மயக்
பு உப்பாகுந்தன்மைபோல, சைதன்வியத்தொன்றும் - தித்தி
லாய்ப்பிற்றப்பாட்ட, இப்பிரபஞ்சவ சேதனமெல்லாம் - இ
ப்பிரபஞ்ச வசேதனங்களெல்லாம், இயைதரு சேதனமாகு
கட்டிச் சேதனங்களாகும், செப்புமக்கட்டி - அன்புப்புக

ட்டியானது, கரைந்திடி-லுப்பாம் - உடைந்துகரைந்தால் உப்
பென்று சொல்லப்படும், செறிந்திடச் சமுத்திரந்தன்னில் - கட
லிற்சேர்ந்தால், அப்பதாய் நாமரூபமின்றும்போல் - அன்னீரா
கி நாமரூபமில்லாமற்போதல்போல, அறலமிழ் தவியொன்றல்
போலும் - சலத்தில் சலமும் பரலில்பாலும் நெய்யில் நெய்யும்
கூடுவதுபோல ஏகசுவரூபமாகும்—எ-று. (உரு)

முனமிவை யெல்லாந் தம்மி னுட்கூடி முதிர் சொ
ரூபங் கெடாதாகி, பினமுறு பேத மாக் கொளற் கரிதா
ம் பெற்றிபோ வியானபேதமதாய், நினைவில் சேதனமா
ய் நித்தி யானந்த நிறைந் தெலாமறிந்து மேலாகி, கன
ந்தரு பரம காரண சத்திற் கவின்பெறப் பிரவேசமாய்-நி
ன்றேன்.

இ-ள். முனமிவையெல்லாம் - முற்கூறிய இவைகளெல்
லாம், தம்மினுட்கூடி - தம்முட்சேர்ந்து, முதிர் சொரூபங்கெ
டாதாகி - தமது சுவரூபநாசமில்லாமல், பினமுறுபேதமாக்கொ
ளற்கரிதாம் - பிரிவுபடபேதமாமகக் கிரிக்கப்படாததான, பெ
ற்றிபோல் - தன்மைபெயர்ப்போல, இயானபேதமதாய் - நான்
சர்வப்பிரகாரத்தினாலும் அபேதமாகவும், நினைவில்சேதனமாய்-
சங்கற்பமற்ற சிதேகரசமாகவும், நித்தியானந்த நிறைந்து - சதா
நந்தபூரணமாக, எலாமறிந்து மேலாகி - சர்வமுமுணர்ந்து மே
ன்மைபுடையதாகவும், கனந்தருபரமகாரணசத்தில் - மகத்தாகவு
மிருக்கின்ற மூலமான சத்தாத்மாவில், கவின்பெறப்பிரவேசமா
ய்நின்றேன் - நன்னுப்பிரவேசித்திருக்கிறேன்—எ-று. (தர்-ம்.)
சுவரூப நாசமில்லாம லென்றதினால் உபாதியழியும்போது உ
பாதியின்புறிய சிவாத்மாவைக் கழிவில்லையென்றுகருத்து, (உசு)

(அ-கை.) சுருதியிற் கூறியபடி சுத்த குணங்களை யுடைய பிரம்மானுபவத்தை விளக்குகின்றார்.

நித்தியமாய் வியாபகமாய்ச் சாந்தமாகி நிரஞ்சனமாய்க் குறைவற நிட்களமதாகி, சுத்தமதாய்ச் சலன்மின்றி மேன்மையான தொல்பதமா மப்பிரம சொரூபமானேன், சித்தமுறத் தள்வதிது கொள்வதென்னுஞ்செறிபேத மறத்திகமுஞ் சத்யமாகி, இத்தகையிற் திரியமில்லே வலமாய்ச் சத்திய வியல்பான சங்கற்பப் பிரமமானேன்.

இ-ள். நித்தியமாய் - நித்தியமாகவும், வியாபகமாய் - வியாபகமாகியும், சாந்தமாகி - உபசாந்தமாகியும், நிரஞ்சனமாய்-குற்றமற்றதாயும், குறைவற நிட்களமதாகி - குறைவின்றி நிஷ்களமாகியும், சுத்தமதாய் - சுத்தமாகியும், சலன்மின்றி மேன்மையான - அசைவற்றதாய் மேலானதாயிருக்கின்ற, தொல்பதமா மப்பிரமசொரூபமானேன் - அனாதியான அந்தப்பிரமசொரூபமானேன், சித்தமுறத்தள்வதிது கொள்வதென்னும்-சித்தம்பொருந்த இது தள்ளத்தக்கது இதுகொள்ளத்தக்க தென்கின்ற, செறிபேதமறத்திகமுஞ்சத்தியமாகி - பொருந்திய பேதமின்றி விளங்குஞ் சத்தியப் பொருளாகி, இத்தகையிந்திரியமில் கேவலமாய் - இவ்வாறான இந்திரியப் பிரவிர்த்தியில்லாத தனிவஸ்துவாய், சத்தியவியல்பான சங்கற்பப்பிரமமானேன் - இயல்பான சத்திய சங்கற்பமுடைய பிரமமானேன்—எ-று. (உஎ)

இதுவுமது.

புண்ணிய பாப மிரண்டு மின்றாகிப் புகல்சகத் பாமகா ரணமாய், எண்ணாமத் விதியப் பாஞ்சுடராசு மீற

ப்பி லானந்த மாம் பிரமம், நண்ணு மான்மாவா யிக்கு
ண முளதாய் நவின்றிடு சத்துவ மாத், திண்ணிய மாயா
குணமீலா தெல்லாஞ் செறிந்திடு மெனச் சிந்தை செய்
வேன்.

இ-ள். புண்ணியம் பாபயிரண்டு மின்னுகி - புண்ணியபா
பமற்றதாயும், புகல்சகத்பரமகாரணமாய் - பிரபஞ்சத்திற்கு மே
லானகாரணமாயும், எண்ணுமந்விதியப் பரஞ்சுடராகி-நிச்சயிக்
கப்பட்ட அந்வைதமான பரஞ்சோதியாகியும், இறப்பிலானந்த
மாம் பிரமம் - அழிவற்ற நித்தியானந்தமான பிரமமானது, நண்
னுமான்மாவாயிக்குண முளதாய் - பொருந்திய ஆத்மாவென்
னப்பட்டு மேற்கூறிய குணவிசேஷமுடையதாய், நவின்றி
டுசத்துவமாத் - சொல்லப்பட்ட சத்துவமுதலிய, திண்ணியமா
யாகுணமீலாத் - சத்துவம் ரஜசு தமசு யென்னுந் தூலமாயாகு
ணங்களில்லாத், எல்லாஞ் செறிந்திடுமெனச்சிந்தை செய்வே
ன் - எல்லாவற்றையும் பிரவேசித்திருக்குமென்று சதாத்தியான
ஞ்செய்கின்றேன்—எ-று. (தா-ம்) அப்பியாசகாலத்தினும் இ
தை இவ்வாறு தியானிக்க வேண்டுமென்று நீ ருபதேசித்தபடி
தியானஞ் சந்தானஞ்செய்கின்றெனன்றது. (ப-ம்.) எல்லாஞ்
செறிந்திடு மென்றதனால் பிரமமுமுதுந் தன்னுற்பிரவேசிக்க
ப்பட்டிருக்கிறதென்றும் பொருள்கொள்க. (உஅ)

(அ-கை.) இவ்வனுசந்தானத்துடன் சுத்தகர்மவிதி வழி
வாது சாதகஞ்செய்து பிரமானந்தமடைய தக்கதென்கிரார்.

கன்மவிதியை வழுவாது கருதி யிவ்வா நப்பியாச
ர், துன்னு புருடன் மனமந்தச் சொரூபந் தன்னி லயமா
கும், மன்னு மாத்ம பிரகாச முண்டாய் மாயுந் துக்க

சமூகங்கள், சொன்ன வாத்தம் சையோகச் சுகமுண்டா கு மப்போது.

இ-ள். கன்மவிதியைவழுவாது - தான்செய்யவேண்டியசு த்கர்மமார்க்கம்விடாமல், கருதியிவ்வாறப்பியாசும் - அறிந்து இ ந்தப்பிரகாரம் பழகுதலை, துன்னு புருடன்மனம் - பொருந்திய புருஷனது மனமானது, அந்தச் சொரூபந்தன்னி லயமாகும் - அந்தப் பிரமத்திலய மடையும், மன்னுமாத்தம்ப் பிரகாசமுண்டா ய் - நிலைபெற்ற ஆத்மானுபவமுண்டாகி, மாயந் துக்கசமூகங்கள் - சகலதுக்கமு நிவர்த்தியாம், சொன்ன வாத்தம்சையோக - முற்கூ றிய ஆத்மசையோகமாகிய, சுகமுண்டாகு மப்போது - சதான ந்தமுண்டாகும்—எ-று. (உரு)

இதுவுமது.

தன்னாற்கவயமே யானந்த சத்தியான்மாவைத்தா னடைவன், பன்னு மெவ்வாறெனி லெனிலும் பரமாஞா னானந்த மயந், துன்னும் பிரபு வேறில யானே துகளில் பிரம சொரூபமென, மன்னுஞ் சுவாநுபவ முள்ளே வ யங்கக் குளிர்ந்து மகிழ்தருமே.

இ-ள். தன்னாற்கவயமே - தன்னேதன்னால், ஆனந்தசத்தி யான் மாவைத்தானடைவன் - ஆனந்தமயமான சத்தியாந்ம பதந் தானடைவான், பன்னுமெவ்வாறெனில் - அஃதெய்வான ங் கடறுவதென்னில், எனிலும் பரமாஞானானந்தமயம் - என்னை விட பிரம்மக்கிஞான ஆனந்தாம்சம், துன்னும் பிரபுவேறிலை - பொருந்தியபிரபுவேறில்லை, யானே துகளில்பிரமசொரூபமென - யானேபிரம்மசொரூபமென்று, மன்னுஞ் சுவாநுபவம் - நிலைபெ ற்ற சுவாநுபவம், உள்ளேவயங்கக்குளிர்ந்து மகிழ்தருமே - உ ள்ளத்தில் விளங்கும்படி. ஷபசாந்தமாய்சுகிப்பன்—எ-று. (நா-ம்.) ஆத்மசையோக மென்பது சாட்சாத்கார மாதலென்று கருந்து.

(அ-கை.) இங்ஙனம் பரத்துவாஜர்கூறிய அனுபவத்தைக் கேட்டு வான்மீசமகாருஷி சந்தோஷமடைந்து அவ்வனுபவம் நிலைநிற்கும்பொருட்டு விட்டே அதையறியவேண்டும், விட்டவனுக்கே அந்தமேலான ஞானப்தங்கிடைக்கும் என்னுஞ்சுருதியிற்கூறிய விடுகையாகிய சன்னியாசத்தை அவசியஞ்செய்ய வேண்டுமென் றுபதேசிக்கின்றார்.

நண்பவிச் சமுசா ரச்சுழ லதனி நலிதருகின்ற நீ சமமாம், எண்டகு விஸ்ராத் திச்சுகங்கிரகத் திருந்தடை தற்கரிதாகில், மண்டிய கருமமியாவையும் விடுத்து மாத்தியாகியாகியே மேலாய், விண்டவப்பிரம பதத்தில் விசேஷபம் விளிதர விருப்பொடு மிருத்தி.

இ-ள். நண்ப? - ஓ சினேகிதா, இச்சமுசாரச்சுழலதனில்- இந்தச்சமுசாரமாகிய சக்கரத்தில், நலிதருகின்ற நீ & துன்புறுகின்ற நீ, சமமாமெண்டகுவிஸ்ராத் திச்சுகம்-சமரசமாக யெண்ணப்பட்ட ஒழிவுசுகத்தை, கிரகத்திருந்தடை தற்கரிதாகில்-இல்லறத்திலிருந்து பெறுதற்கருமையாயிருந்தால், மண்டியகருமமியாவையும் விடுத்து - மிகுந்தகன்மங்க ளெல்லாவற்றையும் விட்டு, மாத்தியாகியாகியே - சர்வபரித்தியாகியாயிருந்து, மேலாய்விண்டவப்பிரமபதத்தில்-மேன்மையாகக்கூறிய அந்தப்பிரம்மபதத்தில், விசேஷபம்விளிதர - சகபாவணீங்க, விருப்பொடுமிருத்தி-பிரியமாயிருக்கக்கடவாய்—எ-று. (தா-ம்.) பிரமநிஷ்டனே அமிர்தமாந்தன்மையைப் பொருந்துகிறுனென்னுஞ் சுருதிப்பட்ட வேறுவியாபாரமின்றி பிரமத்தில்விருப்புற்ற சன்னியாசிக்கேமூலாக்கியானத்தோடு பிராந்தியழியுமாகையால் கருமங்களைவிட்டுபிரமத்தினிடமாய் விருப்புற்றிருக்கவேண்டுமென்றுசுருத்து. வியாபாரம்-பிரவிர்த்திவிவகாரம், (நக)

(அ-கை.) இங்ஙனங்கூறிய வான்மீகிமுனிவரது உபதேசத்தைக்கேட்டுப் பாத்துவாஜர் கொல்லுகின்றார்.

அருள்புரி குருவே நீரொமக்கன்பா லளித்திடு மிந்தமாஞானம், தெருளுற முற்று முணர்ந்தனன் புந்திதெளிதர நின்மலமான, மருளு மிச்சமுசாரம் விடப்படலால் வளர்தரா நெடிதினிமாயும், பொருவரு பிரம சம்பன்ன னானேன் புரையறு முத்தனு மானேன்.

இ-ள். அருள்புரி குருவே - கீர்பையுடைய குருமூர்த்தியே, நீரொமக்கன்பால் - நீரொம்மிடந்தன்புவைத்து, அளித்திடுமிந்தமாஞானம் - அணுகிரகஞ்செய்த இந்தஞானத்தை, தெருளுற முற்றுமுணர்ந்தனன் - சந்தேகங்கீரமுழுது மறிந்துக்கொண்டேன், புந்திதெளிதர நின்மலமான - புத்திதெளிந்து சுத்தமாயிற்று, மருளுமிச்சமுசாரம் விடப்படலால் - மயக்கமான இந்தச்சமுசாரம் நீங்கிவிட்டதால், வளர்தரானெடிதினிமாயும்-இனிவித்தியாகாமல் ஒழிந்துபோம், பொருவருபிரம சம்பன்னானானேன் - ஒப்பற்றபிரமசம்பத்துடையவானானேன், புரையறுமுத்தனுமானேன்-களங்கமற்றசீவன் முத்தனுமானேன்—எ-று.(நா-ம்.) சமுசாரத்தை அறிந்துவிட்டவுடன் பிரமசம்பன்ன னானானேன்று சுருதியிற்சுறுதலால் அறிந்துவிட்டபின் எனக்கஞ்ச் சமுசாரமில்லையென்று கருத்து. (ப-ம்.) சம்சாரம் திரிசியசத்தியபுத்தி.

இதுவுமது.

ஞானியாஞ் சீவன்முத்த நயந்துசெய் கருமபியாது மேனயந் தியற்றவேண்டும் விடுத்திட வேண்டுமேயோ மானமார் பிரவித்தந் தானே மருவுளு நீவர்த்தமேயோ தானிதை யிப்போ நைய சாற்றிட விரும்புகின்றேன்

இ-ள். ஞானியாஞ்சீவன்முத்தன் - ஞானவானுகிய சீவன் முத்தன், நயந்துசெய்கருமமியாது - விரும்பிச்செய்கின்ற கருமங்களெவை, மேனயந்தியற்றவேண்டும் - மேலும்அவற்றைவிரும்பிச்செய்யவேண்டியதா, விடுத்திடவேண்டுமேயோ - விடவேண்டியதா, மானமார்பிரவிர்த்தந்தானே - செய்யவேண்டிங்கால் நித்திய நைமித்திக காமியமென்னும் பிரவிர்த்தி விஷையமான கன்மமுழுது முன்போற்செய்யவேண்டியதா, மருவாவிவர்த்த மேயோ-காமியமல்லாத தத்தம் ஆசிரமத்துக்குவிதித்த நிவர்த்தி விஷையமான கன்மமாத்திரஞ்செய்யவேண்டியதா, தானிதையிப்போதைய-ஐயனே அஃகின்னதென் றிப்போது, சாற்றிட விரும்புகின்றேன்-சொல்லும்படி பிரார்த்திக்கின்றேன்—எ-ழி.

(அ-கை.) இங்ஙனம் பரத்துவாஜர் வினாவுக்கு வான்மீக மகாருஷி ஞானிகள் ஞானவிருத்த கருமங்களைவிடுத்து ஞானபூமிகளின் பரிபாகமுறையே சக்கரமங்களைச் செய்யவேண்டிமென்றும், செய்யுமிடத்து பிராரப்தம் பலவிதமாதலால் அஃது பிரவிர்த்தமென்றும், நிவர்த்தமென்றும், நிச்சயிக்கக்கூடாதென்றும், உத்தரங்கூறுகின்றார்.

ஆதலாற்சகல கருமமும் விடுத்தே யான்மாவில்விருப்புற விருத்தல், தீதுசம்சாரச் சக்கரச்சுழறீர் செழி ஞானேபாயமென் றியாமே, ஐதிய துணர்ந்து முழுட்கு வானீயு முளுற்றிடுபோ தெவை தோஷ, பேதமுண்டா கா த்வற்றிணையாய்ந்து பிறழ்தரா தியற்றிடவேண்டும்

இ-ள். ஆதலாற் சகலகருமமும்விடுத்தே - ஆனதால் சகல கன்மங்கையும்விட்டு, ஆன்மாவில்விருப்புறவிருத்தல் - பிரமத்தில்விருப்புற்றிருப்பதே, தீதுசம்சாரச் சக்கரச்சுழறீர் - தீமையா

ன சம்சாரசக்கரத்திற் சுழலுநலை நீங்கப்பெறுகின்ற, செறிஞா
 னோபாயமென்றியாமே - பொருந்திய ஞானோபாயமென்று நா
 மே, ஒதியதுணர்ந்தும் - உபதேசித்ததையறிந்தும், முழுட்சுவா
 நீயும் - மோகேஷ்ச்சையுடைய நீரும், உஞற்றிடுபோதெவை -
 செய்யுங்கால் எக்கருமங்கள், தோஷபேதமுண்டாகாது-சிரவனா
 திகட்குவிரோதமின்றி சித்தவிசேஷபம் மலினமாந்தன்மை பா
 பம் முதலானகுற்றங்க ஞுண்டாகாததோ, அவற்றினையாய்ந்து-
 அவைகளை ஆராய்ந்து, பிறழ்தராதியற்றிடவேண்டும் - பிசகாமல்
 செய்யவேண்டியது--எ-று. (௩௪)

இதுவுமது.

மேலுமோ காம்யம் நிஷித்தவிசேஷபம் விரிவுறு க
 ருமங்கள் கூடா, ஏலுமச்சீவன் மனோகுணம் விடுந்தே
 யிகல்கரணஞ் சமமாக, சாலு மப்பிரம குணத்தொடுங்
 கூடிச் சாந்தனாய் விளங்குறின் மூன்று, காலு மச்சர்வ
 வியாபகமான கவின்பிரபுவாய் நிறைகின்றான்.

இ-ள். மேலுமோ - இன்னுங்கூறுமிடத்து, காம்யம் நிஷி
 த்தவிசேஷபம் - காமியகருமமும் நிஷேதிக்கப்பட்ட துஷ்கரு
 மமும் சித்தவிசேஷபந்தருங் கருமமுமாகிய, விரிவுறுகருமங்கள்
 கூடா - விரிந்தகருமங்கள் செய்யக்கூடாது, ஏலுமச்சீவன் ம
 னோகுணம்விடுந்தே - இயலுமந்தப்புருஷன் மனத்தின் குணங்க
 ளைவிட்டு, இகல்கரணஞ்சமமாக - மாறுபடுகின்ற இந்திரியங்க
 ளையடக்கிச்சமமாக, சாலுமப்பிரம குணத்தொடுங்கூடி-மேலான
 பிரமகுணங்களோடு கூடிக்கொண்டு, சாந்தனாய்விளங்குறின் -
 உபசாந்தனாயிருந்தால், மூன்றுகாலுமச் சர்வவியாபகமான - மு
 க்காலமும் சர்வவியாபகமான, கவின்பிரபுவாய்நிறைகின்றான்-
 மேலானபிரபுவாகப் பூரணமாகின்றான்--எ-று, பிரமகுணங்க

ளாவன - நிறைவு ஆனந்தம் இரண்டின்மை நிர்மலநாயிருக்கை
சங்கமின்மை ஞானைக ரசமாந்தன்மைமுதலியன. (௩௫)

இதுவுமது.

தேக மிந்திரிய மனம் புந்தி யிவற்றிற் சிறந்த தன்
னாகிய நான்கு, பாகமாங் கோசா தீதவானந்தம் பகரதிற்
சிறந்தது பிரமம், ஆகுநானெனச் சீவாத்துமா தன்னில
னாகியானமே புரிய, ஏகமாம் பிரம சொரூபான்ம
ஞான மியைதர முத்த னாகின்றன்.

இ-ள். தேகமிந்திரிய மனம்புந்தியிவற்றிற் சிறந்தது - தே
கம் இந்திரியங்கள் மனது புத்திஇவைகளுக்குமேலானது, (ஏதெ
ன்னில்) அன்னாகியநான்குபாகமாம் - அன்னமயமுதலிய நான்
குபிரிவான, கோசாதீத-கோசங்களுக்குமேற்பட்ட, ஆனந்தம்-ஆ
னந்தமயகோசமாகும், பகரதிற்சிறந்தது-கூறியவதற்குமேற்பட்
டது, பிரமம் - எவற்றிற்கு மதிஷ்டானமான பிரமமே, ஆகுநா
னென - நான் ஆனெனென்று, சீவாத்துமாதன்னி லனாகியான
யானமேபுரிய - எப்போதும் சீவாத்துமாவானவன் தனக்குள்
தியானஞ்செய்தால், ஏகமாம்பிரம சொரூபான்மஞானம் - அந்
வைதமான பிரம்மசொரூபங்கியானம், இயைதரமுத்தனாகின்ற
ன் - அடைந்து சீவன்முத்தனாகின்றன் - என்று. (௩௬)

இதுவுமது.

மருவிய கருத்தா கரண காரியமும் வருபோக்தா
போக போக்கியமும், விரிவுறு ஞாதா ஞான ஞேயமு
மாய் விளங்கு மூவகைத் திரிபுடியும், பிரிவுற விடுத்திங்
கிவைக்கே துவாகப் பேசுபாதிகளெலா நீங்கி, பெருகுறு
சுக துக்கா தியும்விடுத்துப் பிறங்குறின் முத்தனாகுவனெ.

இ-ள். மருவியகருத்தா கரணகாரியமும் - சேர்ந்தகர்த்தா செய்கை செய்காரியம் இவையும், வருபோக்தாபோக போக்கியமும் - உண்டான போகி போகம் போக்கியமிவையும், விரிவுறு ஞாதா ஞான ஞேயமுமாய் - விரிவாகின்ற ஞாதா ஞானம் ஞேயமும் ஆகின்ற, விளங்குமுவகைத் திரிபுடியும் - தோன்றுகின்ற மூன்றுவிததிரிபுடியும், பிரிவுறவிடுத்து - நீங்கும்படிவிட்டு இங்கிவைக்கேதுவாக - இங்கிவைகளுக்கேதுவாக, பேசுபாதிகளெலா நீங்கி - சொல்லப்பட்ட வுபாதிகளெல்லாமொழிந்து, பெருகுறுசுகதுக் காதியும்விடுத்து - பெரிதான சுகதுக்கங்களையும்விட்டு, பிறங்குறின்புத்தனாகுவனே - விளங்கினால் சீவன்முத்தனாவான்—எ-று. (௩௭)

இதுவுமது.

சீவனெப்போது சர்வபூதத்துஞ் செறியாத்ம ஞேய தனையும், மேவுறத் தன்னுட் சர்வமாம்பூதம் வேறுபாடறக் காணின் முத்தன், தாவுறுஞ்சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சமுத்தித் தானமூன்றும் விடுத் தப்பால், ஆவதாந் தூரியானந்தமாபதத்தையடைந்துடின் முத்தனாகுவனே

இ-ள். சீவனெப்போது - சீவன்எப்போது, சர்வபூதத்தும்-சுகலபூதங்களிலும், செறியாத்மஞேய தனையும் - நிறைந்தவாத் மாவாகிய தன்னையும், மேவுறத்தன்னுள் - தனக்குள் பொருந்தியதாய் சர்வமாம்பூதம் - சர்வபூதங்களும், வேறுபாடறக்காணின் முத்தன் - பிரிவின்றிக்காணப்பெற்றால் சீவன்முத்தனும், தாவுறுஞ்சாக்கிரம் - எழுகின்றசாக்கிரம், சொப்பனஞ்சமுத்தி-சொப்பனம் சமுத்தியுமென்கின்ற, தானமூன்றும் விடுத்தப்பால்-மூன்றவஸ்தையும்விட்டுமேல், ஆவதாந் தூரியானந்தமாபதத்தை -

ஆனந்தமாகிய தூரியஸ்தானத்தை, அடைந்திடின முத்தலகுவ
னே - சோந்தால் சீவன்முத்தலுவான்—எ-று. (௩௮)

இதுவுமது.

மேவுமிச்சீவன் நனக்குள சாக்ரம் விரிதரு சொப்
பனமூலம், ஆவதாகிய வாசனையொடு கரும மஞ்ஞான
நித்திரையாதி, ஓவற நீங்கு சுகாத்மிகையாகு முயர்தரு
தூரியம தென்னும், ஏவமில்பரம மாயிருந்திடுத விசை
யோக முடிவான சமாதி.

இ-ள். மேவுமிச்சீவன்றனக்குள - பொருந்தியவிந்தச் சீவ
னுக்குண்டான, சாக்ரம்விரிதரு சொப்பனமூலம் - சாக்ரம்
சொப்பனம் சுமுத்தியவத்தைகளும், ஆவதாகிய வாசனையொடு -
அவற்றிற்கே துவான வாசனையொடு, கரும மஞ்ஞான நித்திரை
யாதி-கன்மம் அஞ்ஞான நித்திரை முதலியவை, ஓவறநீங்கும் -
முற்றுநீங்கிய, சுகாத்மிகையாகும் - ஞானானந்த சொருபையா
கிய, உயர்தருதூரியமதென்னும் - மேலான தூரியமென்கின்ற,
ஏவமில்பரமமாயிருந்திடுதல் - களங்கமற்றபிரம்மமாகவிருத்தல்,
இசையோகமுடிவான சமாதி - கூறுகின்ற முடிவான சமாதி
யாம்—எ-று. (௩௯)

இதுவுமது.

மேன்மையார் சுகானு பவமதுண்டாகும் விவேகி
யாம் புருடர்க்கு மனதின், பான்மை நீங்கியபோ ததற்
குவேறாகப் பார்த்திடற் கொன்றுமின்மையினால், மான்
மிய சாந்தக் கைவல்ய வமிர்த வாரியின் முழுகி வீதிவா
ய், ஏன்மிகுபேத ஞானமா முதலை யியங்குவர்க் கடலை
யாமிழ்தல்.

இ-ள். மேன்மையார்-மேன்மைபொருந்திய, சுகானுபவம் துண்டாகும் - ஆனந்தானுபவமுண்டாகும், விவேகியாம்புருடர் க்கு - விவேகமுள்ள புருடருக்கு, மனதின்பான்மைநீங்கியபோ து - மனத்தன்மை நீங்கியபோது, அதற்குவேறாக - அஃதின்றி வேறாக, பார்த்திடற்கொன்று மின்மையினால் - காணுதற்கொ ன்றுமில்லையாதலால், மான்மியசாந்தக்கைவல்ய - மகத்தானசா ந்தமோக்ஷமென்கின்ற, அமிர்தவாரியின் மூழ்கி நீ வதிவாய் - அமிர்தசமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருக்கக்கடவாய், ஏன்மிகுபேத ஞானமாமுதலை - என்னோபேதஞானமாகிற முதலைகள், இயங் குவர்க்கடலையமிழ்தல்-சஞ்சரிக்கின்ற வுப்புக்கடலைகளில் மூ ழ்கிப்போகின்றாய்—எ-று. (தா-ம்.) அந்த பிரமத்தில் விசிராந்தி பெற்றிருக்கு முனக்கு பேதஞானப்பிரசத்தியில்லை ஆதலால் க ன்மபேதமாகிற உப்புக்கடலில் மூழ்கிற பிரசத்தி தூரத்திற்போ ய் விட்டதென்று கருத்து. (சு0)

(அ-கை.) முன்சொன்ன ஈஸ்வரவுபாசணையைச்செய் அவ ரநுக்கிரகத்தால் யான் உனக்கு வசிட்டோபதேசப்படி சொல்லி ய ஞானமார்க்கத்தினாலாவது, யோகமார்க்கத்தினாலாவது, தத் துவஞானமுண்டாகும்போது ஒன்றையுணர்ந்தால் எல்லாமுண ற்ந்த தாகுமதனால் சகலசந்தேகங்களுக்கு மூலமான அஞ்ஞா னமழிந்தால் விசிராந்தியுண்டாமென்று கூறி முடிக்கின்றார்.

அனுக்கிரகமித்தஞ் சகத்குருவாக வருளுருக்கொ ளும் பரமேசன், தனைப்பரமாக வுபாசணையெய்யச் சாற் றிய வசிட்டோபதேசம், அனைத்தையுமுறையே பா த் லாஜமைந்த வறையந்தனனின்பொருட் டதனை, மனத்து ற ஞானமல தியோகமார்க்க மதித்து நிச்சயித்திடக் க டவாய்.

இ-ள். அனுக்கிரகநிமித்தம் - அனுக்கிரகார்த்தமாக, சகத்
 குருவாக - லோககுருவாக, அருளுருக்கொளும்பரமேசன் - கிர
 பாவடிவங்கொண்ட பரமேஸ்வரர், தனைப்பரமாகவுபாசனைசெய்
 ய - அவளோகதியாக வுபாசனைசெய்யும்பொருட்டு, சாற்றியவசி
 ட்டோபதேசம் - கூறப்பட்ட வசிட்டரதுபதேசம், அனைத்தை
 யமுறையே - யாவற்றையுங்கிரமமாக, பரத்வாஜமைந்த - புத்தி
 ரான பரத்துவாஜனே, அறைந்தனனின் பொருட்டு - உன்பொ
 ருட்டாக யான்கூறினேன், அதனை மனத்துற - அவற்றை மனதி
 ற்பொருந்தும்படி, ஞானமலதியோகமார்க்கம் - இந்த ஞானமா
 ர்க்கத்தினாலாவது யோகமார்க்கத்தினாலாவது, மதித்து நிச்சயி
 த்திடக்கடவாய் - நிச்சயமாகத் தெளிந்தறியக்கடவாய் - ஈ-று.

(அ-கை.) அங்ஙனம் சாஸ்திரம், குருபதேசம், சுவாநுபவம்
 இம்மூன்று மொத்து நிச்சயமுண்டாம் பொருட்டு அடிக்கடி அப்
 பொருளைச் சிந்திப்பதாகிய பராமரசமும், வாக்கியத்தை ஆவிர்த்
 திசெய்வதாகிய அப்பியாசமும் அவசியம் வேண்டுமென்கின்
 றார்.

சாத்திர விசாரங் குருவுபதேசந் தனதநுபவ வாக்கி
 யார்த்தம், நேத்திரமாக வப்பியாசஞ்செய்ய நிலைதரு
 சகலசித்தியுமாம், சாத்திரவேத வியதியீ தெல்லாச் சங்
 கற்பவிகற்பமும் விடுத்தது, பாத்திரமாக நிரந்தரம் பழ
 கிப் படர்மன நிலைபெறக் கடவாய்.

இ-ள். சாத்திரவிசாரம் - சுருதிவிசாரணையும், குருவுபதே
 சம் - குருவுபதேசத்தையும், தனதநுபவவாக்கியார்த்தம் - தனக்
 கநுபவமான மகா வாக்கியார்த்தங்களையும், நேத்திரமாகவப் பி
 யாசஞ்செய்ய - ஒத்து அப்பியாசஞ் செய்வதுவந்தால், நிலைத

ருசகல சித்தியுமாம் - நிலையானசகல சித்திகளுமுண்டாகும், சா
த்தியவேதநியதியீது - கூறியவேதத்தின் கட்டளையிதுவாகும்,
எல்லாச்சங்கற்ப விகற்பமும்விடுத்து - சகலவிகற்ப சங்கற்பங்க
ளும்நீங்கி, பாத்தியமாக நிரந்தரம்பழகி - உரிமையாகயெப்போ
தும் பழக்கஞ்செய்து, படர்மனநிலைபெறக்கடவாய் - அலையும
னத்தை நிலைபெறச்செய்வாயாக—எ-று. (௪௨)

(அ-கை.) பரத்வாஜர் குருவால் கரதலாமலகம்போல உப
தேசிக்கப்பட்டு சுவாநுபவம்பெற்று விளங்கி இராமமூர்த்தி சமா
தியைவிட்டு விவகரித்தலை வினவுகின்றார்.

சுவாநுபவமா யான்மாவிற் தூரியயோக நிலையடை
ந்தே, உவாவிற் குளிர்ந்த சீராம னுலகநோக்கினெழுந்த
தெவ்வா, தவாவின் ஞானியானவவ னவனிவிவகா ரங்க
ள்செயும், தவாத நெறியே துரைத்தருளுந் தனையானு
ணர்ந்து சரிப்பதற்கே.

இ-ள். சுவாநுபவமா யான்மாவில் - (ஓ குருமூர்த்தியே)
பிரமஸ்வரூபத்தில் சுவாநுபவமாக, தூரியயோகநிலையடைந்தே -
உபாதியற்றமேலான தூரியயோகநிலைபெற்று, உவாவிற் குளிர்ந்த
சீராமன் - பூரணச்சந்திரன்போற் குளிர்ச்சியடைந்த ஸ்ரீராம்ர்,
உலகநோக்கினெழுந்ததெவ்வாறு - உலகவிவகாரத்தில் வெளிப்
பட்டெழுந்ததெப்படி, அவாவின் ஞானியானவவன் - இச்சைய
ற்ற ஞானவானாகிய அவர், அவனிவிவகாரங்கள்செயும் - லோக
விவகாரங்கள்செய்கின்ற, தவாதநெறியே துரைத்தருளும் - பிற
ழாதமார்க்க மெவ்வண்ணமதைக் கிருபைசெய்து கூறக்கடவீர்,
தனையானுணர்ந்து சரிப்பதற்கே - யானுமதையறிந்து நான்சமா
திநீங்கியகாலத்து விவகரிப்பதற்கு—எ-று. (௪௩)

(அ-கை.) வான்மீகமுனிவர் பின்பு விஸ்வாமித்திரருக்கும் வசிட்டருக்கும் நடந்த சம்பாஷணையைக் கூறுகின்றார்.

மகத்தாஞ் சாதுமனமுடைய மலர்க்கணிராமன் பரான்மாவில், மிகத்தாணைக்கமாக்கலந்து விளங்குங்கால் விஸ்வாமித்திரன், சுகத்தவசிட்ட மகாருஷியைத் துதித்துநோக்கி மொழிகின்றான், இகத்தின் மகானுபாவொன விசைக்கத்தகுமா குருநீரோ.

இ-ள். மகத்தாஞ்சாதுமனமுடைய - மேலானசாந்தமான மனநையுடைய, மலர்க்கணிராமன் பரான்மாவில் - பத்மலோசனான ஸ்ரீராமர் பரமாத்மசுவரூபத்தில், மிகத்தாணைக்கமாக்கலந்து விளங்குங்கால் - முழுதுமைக்கமாகக்கலந்து விளங்கிய போது, விஸ்வாமித்திரன் - விஸ்வாமித்திரமுனிவர், சுகத்தவசிட்டமகாருஷியை - ஆனந்த மடைந்திருக்கின்ற வசிட்டமகாருஷியை, துதித்துநோக்கி மொழிகின்றான் - தோத்திரஞ்செய்து நோக்கிச் சொல்லுகின்றார், இகத்தின் மகானுபாவொன - இவ்வுலகத்தில் மகிமைமுடையவராக, விசைக்கத்தகுமா குருநீரோ-சொல்லும்படியான கீர்த்தியுள்ள ஆசாரியர்நீரோயாம்—எ-று. (சச)

இதுவுமது.

முனந் தனையடுத்த சீடனதுள்ள முகிர்தாச் சத்திபாதத்தால், கனமுறு முத்திக் கராயினி லேற்றக் கண்டனங் குருத்துவ நின்பால், பினமுறு நோக்கம் பரிசுநல்லுரையாற் பெரிது சீடன் றனதுடலில், மனனுறச் சிவமாப் பிரவேசமுண்டாக்கு மான்மிய முடையநீர்குருவாம்.

இ-ள். முனந் தனையடுத்த - முன்பு தன்னையடுத்திருந்த, சீ
 டனதுள்ளம் - சிஷ்யனுடைய மனது, முதிர் தரச்ச் சத்திபாதத்
 தால் - பக்குவமாக சத்திபாதவசத்தால், கனமுறுமுத்திக்கரை
 யினிலேற்ற - மேலான மோகூத்துறையி லேறும்படிசெய்யும்,
 கண்டனங்குருத்துவநின்பால்-குருத்திறத்தை உம்மிடத்தில்கண்
 டறிந்தோம், பினமறுநோக்கம்பரிசு நல்லுரையால் - பிரிவின்றி
 ய நோக்கம் பரிசம் நல்லுபதேசமிவற்றால், பெரிது சீடன்றன
 துடலில் - மிகவுஞ் சிஷ்யனது தேகத்தில், மனனுறச்சிவமாப்
 பிரவேசமுண்டாக்கும் - மனதிற்பொருந்த மகாசிவப்பிரவேசத்
 தையுண்டாக்குகின்ற, மான்மியமுடையநீர் குருவாம்-மகாத்மி
 யமுடைய நீரே குருவென்றுசொல்லப்படும்—எ-று. (௪௫)

இதுவுமது.

இப்பெருந் தகையா மிராமனும் விசுத்த னியல்பா
 க விரகத்தியு முடையோன், ஒப்பில் விசிராந்தி விருப்ப
 மாத்திரத்தா உயர்விசாரணையினு னிலையைச், செப்பமா
 யடைந்தான் குருவுபதேசஞ் செய்ந் தத்வ போதமுண்
 டாதற், கப்பெருஞ்சீட னறிவுகாரணமா மரிது பக்குவ
 மிலாதவர்க்கே.

இ-ள். இப்பெருந்தகையா மிராமனும் - இப்பெரும்பான்
 மையுடைய ஸீராமரும், விசுத்தனியல்பாக விரகத்தியுமுடை
 யோன் - பரிசுத்தமான இயல்பானவிராகமுடையவர், ஒப்பில்
 விசிராந்தி விருப்பமாத்திரத்தால் - மேலான விசிராந்தியைமாத்
 திரம் விரும்பினவராய், உயர்விசாரணையினுல் - மேலான சாஸ்
 திரவிசாரணையினுலே, நிலையைச் செப்பமா யடைந்தான் - நிலை
 யானபதத்தைச் செவிவிதாசவடைந்தார், குருவுபதேசஞ்செய்ந்
 தத்வபோதமுண்டாதற்கு - குருவுபதேசஞானமடைதற்கு, அப்

பெருஞ்சீடனறிவுகாரணமாம் - அந்தப்பக்குவமுள்ள சிஷியன
றிவேகாரணமாம், அரிதுபக்குவமிலாதவர்க்கே - அபக்குவர்க
ளுக்கு கிடைப்பதரிதாகும்—எ-று. (சக)

(அ-கை.) நல்ல சிஷியனிடத்தில் உபதேசித்த சாஸ்திர
த்திற்குப் பயன் இங்குத்தானே காணப்படுமென்கின்றார்.

பிரத்தியக்ஷமதா மிந்தமாஞானம் பிராயோசனங்
குருசிஷ்யர் தமக்கு, விரித்திடவேண்டி இவ்விருவர்க
ளும் மிக்கசால் புடையரா யிருப்பின், தரித்திடற்குரிய
கைவல்யஞானந்தரும் புருஷார்த்தங்களனைத்தும், பொ
ருத்தமாயடைதற் குரியராகுவர்மேற் புகன்றிடி லொப்
பிவர்க்கியாரே.

இ-ள். பிரத்தியக்ஷமதாயிந்தமாஞானம் - திஷ்டாந்தமாயி
ருக்கின்ற இந்தப்பரமஞானம், பிராயோசனங்குருசிஷ்யர் தம
க்கு-குருவுக்கும் சிஷ்யனுக்கும்பலனாகும், விரித்திடவேண்டி-
இன்னும் விரிவாகக் கூறவேண்டுமானால், இவ்விருவர்களுமிக்
கசால் புடையராயிருப்பின் - இந்தயிருவரும் மிகுந்தசான்றூண்
மையுடையவர்களானால், தரித்திடற்குரிய கைவல்யஞானம் -
பெறத்தக்கபிரம்மக்கியானத்தை, தரும்புருஷார்த்தங்களனைத்து
ம்-கொடுக்கின்ற புருஷார்த்தங்களெல்லாம், பொருத்தமாயடை
தற்குரியராகுவர் - பொருந்தும்படி யடையத்தக்கவராவார்கள்,
மேற்புகன்றிடி லொப்பிவர்க்கியாரே - பின்னும் கூறுங்கால் இ
வர்கட்குச் சமானமற் றியாவருள்ளார்—எ-று. (ச௭)

(அ-கை.) விஸ்வாமித்திரர் இவ்வாறு வசிட்டரைப்புகழ்ந்
து பிரகிர் தந்திற் செய்யவேண்டி-யதைக் கூறுகின்றார்.

தவமிசுவசிட்ட முனிவோயெம்பாற் றயைபுரிந் தி
ராமனைச் சமாதி, இவணகன்றிட நீரொழுப்பிட வேண்டு
மேனெனி நிலையானபதத்தில், பவமற நீரோ பரிணமித்
துடையீர் பார்த்திடு முலககா ரியத்தில், நவமுற யாங்க
ள் பிரவேசமாய் முயன்று நடித் திடுகின்றன மதனால்.

இ-ள். தவமிசுவசிட்டமுனிவோ - மேலான தபமுடைய
வசிட்டமகாருஷியே, எம்பாற்றயைபுரிந்து - எங்கள்பேரில் தய
வுவைத்து, இராமனைச்சமாதி இவணகன்றிடநீ ரொழுப்பிடவே
ண்டும்-இராமர்சமாதியைவிட்டு இப்போதெழும்படி செய்யவே
ண்டியது, ஏனெனில்-ஏனென்றால், நிலையானபதத்தில் பவமற
நீரோபரிணமித்துடையீர்-நிலையான சத்தபதத்தில் நீர்தான் பந்த
மின்றியமைதிபெற்றிருக்கின்றீர், பார்த்திடு முலககாரியத்தில்-தி
ரிசியமான வலகவிஷையத்தில், நவமுறயாங்கள் பிரவேசமாய்
முயன்று - பலவாறுபிரவேசித்து முயற்சியோடும், நடித்திடு
கின்றன மதனால் - விவகாரஞ் செய்கின்றோமாதலால்--எ-று.

இதுவுமது.

யாதுகாரியத்தை நாடியா னிங்ஙனடைந்தனன் தச
ரதவரசன், ஏதமிலென்றோற் பிரார்த்திக்கப்பட்ட தெந்த
மாயாகசித்தியதாம், நீதமாமந்தக் காரியந்தன்னை நினைந்
துயர்பெருந்தகை முனியே, ஆகரவோடு மிராமனையெ
ழுப்பு மவதரித்துள பயனடைய.

இ-ள். யாதுகாரியத்தை நாடியானிங்ஙனடைந்தனன்- எ
து விஷையத்தைநோக்கி யானிங்குவந்தேனோ, தசரதவரசன்
ஏதமிலென்றோற் பிரார்த்திக்கப்பட்டது - குற்றமற்ற வென்றால்
தசரதமகாராஜன்பிரார்த்திக்கப்பட்டது, எந்தமாயாக சித்தியதா

ம் - எந்தமகத்தான யாகசித்தியாகும், நீதமாமந்தக் காரியந்த
 ன்னை - விநியானவந்த விஷயத்தை, நினைந்துயர் பெருந்தகை
 முனியே-மேன்மையுடைய முனிவரோ ஆலோசித்து, ஆதரவோ
 மிராமணையெழுப்பும் - அன்போடு இராமரை சமாதியினின்று
 ம் எழச்செய்யும், அவதரித்துளபயனடைய - அவர் அவதாரஞ்
 செய்ததற்குப் பயனுண்டாகும்படி—எ-று. (சக)

(அ-கை.) மேல் இராமாவதாரத்திற் செய்யுங்காரியங்களைக்
 கூறுகின்றார்.

தேவர்கடியரந் தீர்ந்திடுமாறு சித்தவாச்சிரமத்தில்
 வந்தே, மாவிராமன்றா னரக்கரையழிப்பான் மற்றகலி
 கைசாப மொழிப்பான், ஏவுறுமந்தக் கோதண்டந்தன்
 னையிறுத்தபின் சனகபுத்திரியாம், மாதுசீதையினை யுல
 கெலாம்போற்ற மணஞ்செயப் போகின்றான் முனியே.

இ-ள். தேவர்கடியரந்தீர்ந்திடுமாறு - தேவர்களது துன்பங்
 கணிங்கும்படி, சித்தவாச்சிரமத்தில்வந்தே - நமதுசித்தாச்சிரம
 த்துக்குவந்து, மாவிராமன்றானரக்கரையழிப்பான் - மகத்தான
 விந்தராமரோ இராக்கரைவென்றுசெயிப்பார், மற்றகலிகைசாப
 மொழிப்பான் - அகலிகைக்கு முன்புண்டானசாபத்தைநீக்குவா
 ர், ஏவுறுமந்தக் கோதண்டந்தன்னை - பாணப்பிராயோகஞ்செ
 ய்யும் கோதண்டத்தை, இறுத்தபின் - ஒடித்தபின்பு, சனகபுத்தி
 ரியாமாது சீதையினை - சனகமகாராஜன் புத்திரியான சீதாதே
 வியை, உலகெலாம்போற்ற - உலகங்களிலுள்ளோர் துதிசெய்ய,
 மணஞ்செயப்போகின்றான் முனியே - ஒ? வசிட்டமுனிவரோ
 திருக்கலியாணஞ் செய்வார்—எ-று. (௫௦)

இதுவுமது.

மங்கலக் கோலத்துடன் வருநெறியில் வாதுசெய்
பரசிராமன்றன், துங்கமாகதியைத் தடுத்தபின் றனது
தொல்பிதுர்பிதாமக ராச்சியம், தங்கியங்ககன்று சீவன்
முத்தமதாய்த் தளர்பய மாகையும விடுத்தே, அங்குறு
வன்வா சந்தனிற்றண்ட காரண்ய விருடி யர்க் கன்பாய்.

இ-ள், மங்கலக் கோலத்துடன் வருநெறியில் - கலியாண
க்கோலத்தோடும் வருகின்ற மார்க்கத்தில், வாதுசெய்பரசிராம
ன்றன் - வாதாடி-யபரசிராமரது, துங்கமாகதியைத்தடுத்தபின்-
பரலோகதியை விலக்கியபின்பு, தனதுதொல் பிதுர்பிதாமகரா
ச்சியம் - தனதுதந்தை பாட்டன்மார் பரம்பரையாய்வந்த இராச்
சியத்தில், தங்கியங்ககன்று - சிலகாலமிருந்து அய்நனம்விட்டு,
சீவன்முத்தமதாய்த் தளர்பயமாகையுமவிடுத்து- சீவன்முத்தமாக
பயம் ஆசையிரண்டும்விட்டு, அங்குறுவன்வாசந்தனில் - அவ
ன்செய்தவன்வாசத்தில், தண்டகாரண்ய விருடியர்க்கன்பாய் -
தண்டகாரண்ய விருஷிகளுக்கு அன்புடையவராக--எ-று. (௫௧)

இதுவுமது.

அரக்கரை வதஞ்செய் தானபின் தீர்த்த மனந்தமு
ண்டாக்குவ னதனால், தரைக்கரை சகல பிராணிகடா
மே சத்கதியடைதருஞ் சீதை, பிரிந்திடக் கொடுபோஞ்
சஞ்சலமதனற் பெரிதிராவணையர் வதஞ்செய், திராத்த
ன முலகின் மாதரிச்சையுளோர் செறிந்திடு மெளிமை
யும் விளக்கும்.

இ-ள், அரக்கரை வதஞ்செய்தானபின் - இராக்ஷசானைவ
தைசெய்தபின்பு, தீர்த்தமனந்தமுண்டாக்குவன் - புண்ணியதீர்

த்தங்கள் பலவுண்டாக்குவார், அதனால் தனாக்கனார் சகலவீர
 ணிகடாமே சந்ததியடைதரும் - உலகத்திலுள்ள சீவர்கள் நற்க
 தியடைவார்கள், சீதைபிரிந்திடக்கொடுப்போன்ற சஞ்சலமதனால் -
 சீதாதேவியைவிட்டுத் தானிங்கும்படி. இராவணன் கொன்ற
 போன விதனத்தால், பெரிதிராவணியர்வதஞ்செய்தி தீர்த்தன
 ம் - மிகுதியானவ்விராவணன் முதலானவர்களை வதைசெய்
 து செயல்பெற்று, உலகின்மாதரிச் சையுணர் - உலகத்தில்தொ
 ண்ணுசையுடையோர், செறிந்திடு மென்மையும்விளங்கும் - அ
 டையின் தநாழ்வையும் யாவரும்நின்று நடக்க விளங்கஞ்செய்
 வார் - எ-று. (10)

இறுவாமது.

வானரப்படைகள் யுத்தத்தின்மாய வஞ்சுந்தியிந்தி
 ன்றரும் வரத்தால், ஆனவ ருயிர்பெற்ற நிபுணரிந்திடுவா
 ரக்கினிப் பிரவேசத்தினால், மானவச்சீதை தனைப்பரி
 சுத்தம் வாய்ந்திட வுலகவர் மதிக்க, மேன்மையார் தம
 து புகழ்தரு பொழுக்கம விளங்குற விவகாரம்புரிவார்.

இ-ள். வானரப்படைகள் யுத்தத்தின்மாய - வானரத்தனை
 கள் சண்டையின்மடித்து போனதால், வஞ்சுந்தி யிந்திரன் தரும்
 ரத்தால் - தூண்டிற்று உலகினர்சொடுத்தவாத்தினால், ஆனவருயி
 ர்பெற்றிடப் புரிந்திடுவார் - அவ்வானரங்கள் சீவர்க்கும்படி. செய்
 வார், அக்கினிப்பிரவேசத்தினால் - சீயிற்சுளித்தொழுதலினால்,
 மானவச்சீதை தனைப்பரிசுத்தம் வாய்ந்திட - மேன்மையான சீ
 தாதேவி விசுத்தமடைவலினால், உலகவர் மதிக்க - உலகிலுள்ள
 ர்துதிக்கத்தக்கராய், மேன்மையார் தமது புகழ்தருவொழுக்கம் -
 மேலான தமது சீயிற்சுளித்தலினால், விளங்குற விவகாரம் புரிவார் -
 பிரகாசின்கும் - 10-ஆம் பாடலின் விவகாரம் செயல்போகின்றும் - எ-று.

(அ-கை.) ஸ்ரீராமர் சீவன்முத்தராயிருந் து அரசாட்சிபெற்று கர்மவிதி வழுவாது நிக்கிரக அநுகிரகஞ் செய்வொன்கின்றார்.

ஆசைதீர் சீவன் முத்தராயிருந்து மபிஷேகஞ்செ ய்துகொண் டரசாய், மாசறுமனத்தா விராச்சியபார ம ருவுங்கன் மாதிகாரிகளாம், பேசியவுலகோர் கதிபெறு மாறு பிறழ்தராக் கருமகாண்டியராம், ஏசறுஞானங் க ருமமென் றிரண்டு மேன்றவர் கதிபெறத் தரிப்பார்.

இ-ள். ஆசைதீர்சீவன் முத்தராயிருந்தும் - அவாவீன்றிய சீவன்முத்தராயிருந்தாலும், அபிஷேகஞ்செய்துகொண்டரசாய்- பட்டாபிஷேகஞ் செய்துக்கொண்டு அரசனாக, மாசறுமனத்தா ல் - களங்கமற்றமனதினால், இராச்சியபாரமருவும் - இராச்சியா திகாரத்தைப் பொருந்துவார், கன்மாதிகாரிகளாம் - கர்மானுஷ்ட டானிகளான, பேசியவுலகோர் கதிபெறுமாறு - கூறப்பட்ட சனங்கள் கதியடையும்படி, பிறழ்தராக் கருமகாண்டியராம்-கரு மகாண்ட விதியுடையவராவார், ஏசறுஞானங் கருமமென் றிரா ண்டும் - சூற்றமற்ற ஞானம் கருமமென்னு மிரண்டும், ஏன்ற வர்கதிபெறத் தரிப்பார் - அவ்வவற்றிற்குரியவர்கள் கதியடை யும்படி- தாமே யவ்விரண்டையு மனுஷ்டி-த்துக்காண்டிப்பார்— ள-று. இங்கு ஞானமென்பது ஈஸ்வரவுபாசனை. (ருச)

இதுவுமது.

இவ்வுலகத்திவ் விராமனை யிப்போ தெவர்தரி சன ஞ்செயப் பெறுவார், செவ்விதிற்றியானம் பின்புசெய்ப வரஞ் சீர்த்தியைக் கேட்பவர் தாமும், திவ்விய மகிமை போதிக்கப் படுவார் தெளிதரத் தம்மையெப் போனும்,

அவ்வியமின்றி யடைந்திடப் பெறுவா ரியாவர்க்கு மருள்செய்வர் முத்தி.

இ-ள். இவ்வுலகத்தில் விராமனை யிப்போது-இந்தவுலகத்தில இப்போது இந்தராமனா, எவர்தரிசனஞ்செய்ப்பெறுவார்-யாவர் தரிசனஞ்செய்யக் கிடைக்கின்றவர்களோ, செவ்விதற்றியானம்பின்பு செய்பவரும்-பிற்காலத்தும் நன்றாகத்தியானஞ்செய்பவர்களும், சீர்த்தியைக் கேட்பவர்தாமும் - இவரதுபிரபாவத்தை வினவுகின்றவர்களும், திவ்வியமகிமை போதிக்கப்படுவார்-இவரது மேலானமகத்துவத்தை பிறராற்றெரிந்துக்கொள்பவர்களும், தெளிதரத் தம்மையெப்போதும் - சதாதம்மைத் தியானத்தாற்கண்டி, அவ்வியமின்றி யடைந்திடப்பெறுவார் - நிற்சலமனதா யடையப்பெற்றவர்களும், யாவர்க்கு மருள்செய்வர்முத்தி - இத்தன்மையான பக்தசனங்களுக்கெல்லாம் முத்திகொடுப்பார்—எ - று. (௫௫)

(அ-கை.) இராமாவதாரத்தில் நடக்கப்போகின்ற நிக்கிரக அநுக்கிரக கிர்த்தியங்களைக்கூறி சபையிலுள்ளோர் அவரைத் தொழும்படி- கூறுகின்றார்.

வான்புகழ் புருஷோத் தமராமச்சந்திர வள்ளலார் மூன்றுலகவர்க்கும், தான்மகி பென்னக்கு மிட்டமாமிவையேதையொடு நிறைவேற்றத்தக்க, பான்மையவென்னப் புகன்றந்தச் சபையைப் பார்த்திவணிரூந்துளோர்யாரும், மேன்மையா ரிவனா நமஸ்காரஞ்செய்மின் வேண்டிசித் திகளெலாம் வசமாம்.

இ-ள். வான்புகழ்புருஷோத் தமராமச்சந்திர வள்ளலார் - மேலான துதிபெற்ற புருஷோத்தம ராமச்சந்திர தயானுவான

வர், மூன்றுலகவர்க்கும்-திரிலோகத்துள்ளோருக்கும், தான்மகி
 மெனக்கும் - தம்மாலன்பு செய்யப்பட்டயெனக்கும், இட்டமா
 மிவையே - விருப்பமான விவைகளே, தயையொடு நிறைவேற்
 றத்தக்க - தயவோடு நிறைவேற்றவேண்டிய, பான்மைய வெ
 ண்ப்புகன்று-செயல்களிலையென்றுகூறி, அந்தச் சபையைப்
 பார்த்திவணிநுந்துளோர்யாரும் - (விஸ்வாமித்திரர்) அந்தச்சபை
 யைப்பாராது இங்கிருக்கின்றயாவரும், மேன்மையாரிவரை நம
 ஸ்காரஞ்செய்மின் - மேலான இவ்விராமரை நமஸ்காரஞ்செய்
 யுங்கோள், வேண்டு சித்திகளெலாம்வசமாம்-உங்களுக்கு விருப்
 பமான சகல சித்திகளும் வசப்படுமென்றுகூறி மேலும்—எ-று.

வேறு சாதனமொன் றின்றியே நாமக்கு வேண்டி
 ய ஜெயமெலா முண்டாம், தேறிய நும்முள் யாதொருபு
 ருஷன் சிறந்திடு மிந்தராமனைப்போல், ஆறியசீவன் மு
 த்தனாய் விகற்ப மகன்றிடு சமாதியிலமர்ந்து, கூறும் வி
 சிராந்தி யடைந்திடப் பெற்றோன் குறைவிலானந்தத் தி
 ல் வாழ்க.

இ-ள். வேறுசாதனமொன்றின்றியே - மற்றுவேறொருசு
 காயமுமில்லாமலே, நாமக்கு வேண்டியசெயமெலாமுண்டாம்-
 விரும்பிய ஜெயமெல்லாமடைவீர்கள், தேறிய நும்முள் யாதொ
 ருபுருஷன் - தெளிவுடைய வங்களுக்குள்ளே யாதொருபுருஷ
 ன், சிறந்திடுமிந்த ராமனைப்போல் - சிரோஷ்டமான இந்தராம
 னைப்போல், ஆறிய சீவன்முத்தனாய் - குளிர்ந்த சீவன்முத்திபெ
 ற்றவராய், விகற்பமகன்றிடு சமாதியிலமர்ந்து - நிருவிகற்பசமா
 தியில் நின்று, கூறும் விசிராந்தி யடைந்திடப்பெற்றோன்-சொ
 ல்லப்பட்ட விசிராந்திசுகமம்பெற்ற அவன், குறைவிலானந்தத்
 தில்வாழ்க - பூர்ணானந்தத்தில் வாழக்கடவன்—எ-று. (10)

(அ-கை.) இவ்வாறு விஸ்வாமித்திரர் சொல்லிக்கொண்டு வந்ததைக்கேட்டபின் அங்கு நடந்ததை வான்மீகமகாருஷி எடுத்துச் சொல்லினார்.

இவ்வகைவிஸ்வாமித்திரமுனிவனிசைத்தவை யன்பொடுங்கேட்டு, செவ்வியசித்தர்யோகீந்திரராகத்திகழ்வசிட்டாதியங்கியாரும், எவ்வமிலிராமன் வருஞ்சரிதத்தை யினிதுறக்கேட்டமையாலே, திவ்வியசரணம் புயப்பொடிதன்னிற் சிந்தையுமன்பும்வைத்தனரே.

இ-ள். இவ்வகை - இந்தப்பிரகாரம், விஸ்வாமித்திரமுனிவனிசைத்தவை-விஸ்வாமித்திரமுனிவர் சொல்லிக்கொண்டுவந்ததை, அன்பொடுங்கேட்டு - அன்புடன்கேட்டு, செவ்வியசித்தர்யோகீந்திரராகத்திகழ்வசிட்டாதியங்கியாரும்-சிறந்தசித்தர்கள் யோகீந்திரராகவிளங்கும் வசிட்டர்முதலிய அங்கிரந்தவர்களுடையாரும், எவ்வமிலிராமன் வருஞ்சரிதத்தை - களங்கமற்ற இராமரது நடவடிக்கையென்ற சரித்திரத்தை, இனிதுறக்கேட்டமையாலே - மிகச்சந்தோஷமாகக் கேட்டபடியால், திவ்வியசரணம்புயப்பொடிதன்னில் - அவரதுஅழகிய சரணாவிந்ததூளியில், சிந்தையுமன்பும்வைத்தனரே - நினைப்பும் அன்பும் பொருந்தியிருந்தார்கள் - என்று. (ருஅ)

இதுவுமது.

சீதாபதியாம் ரகுநாதன் திவ்வியசரிதங் கேட்டதினால், வேதாதியதேர் வசிட்டமுனி மேலுமுள்ள மகாருஷிகள், போதாமையினுற் சந்தோடம் பொருந்தாதின்னும் பிறரன்பால், ஓதாநின்ற வசுகேட்டுந் தாமேயுரைக்கமுடிவப்பற்றார்.

இ-ள். சீதாபதியாம் ரகுநாதன் - சீதைக்குராயகர்ன ஸ்ரீ
 மமலூர்ந்தியினது, திவ்வியசரிதங் கேட்டதினால் - மேலானசரி
 த்திரத்ததைக் கேட்டுவந்ததினாலே, வேதாதியதேர்வசிட்டமுனி-
 வேதாதிய சாஸ்திரமுணர்ந்த வசிட்டமுனிவரும்; மேலமுள்ள
 மகாருஷிகள் - இன்னும் அங்கிருந்த மகாருஷிகளும், போதாமை
 பிதாநந்தோடம்பொருந்தாது - திர்ப்தியின்மையாற் சந்தோஷ
 ப்பாடாமல், இன்னும் பிறரன்பால் - இன்னமு மற்றவர்களன்பி
 றாலே, ஓதாரின்ற வதுகேட்டும் - கூறுகின்ற அச்சரிதத்தைக்
 கேட்டுக்கொண்டும், தாமேயுரைந்துமொவப்புற்றார்-தாமேயதை பி
 ன்முமெரித்துக்கூறிக் கொண்டும் சந்தோஷமடைந்தார்கள்-எ-று.

(அகை.) வசிஷ்டமுனிவர் சந்தோஷமடைந்து விஸ்வா
 மித்திரருஷிக்குச் சொல்லுகின்றார்.

அந்தவசிட்ட பகவானு மமலமுனிவ னகமலர்ந்தே
 திந்தவிஸ்வாமித்திரானுமிணையில் தவத்தோன் முகநோக்கி
 பந்தமகன்ற முனிநாதா பத்மதளலோ சனராமன் [ஓ-
 முந்தசன்மத் தியாவனிவன் முதிர்வானவனோ மானிட

இ-ள். அந்த வசிட்ட பகவானு மமலமுனிவ னகமலர்ந்
 தே - அந்தவசிட்டபகவானுன பரிசுத்தமுனிவர் மனமகிழ்ந்து,
 திந்தவிஸ்வாமித்திரானு மிணையில் தவத்தோன் முகநோக்கி-இந்
 த விஸ்வாமித்திரானு ஒப்பற்ற தபதியினது முகத்தைப்பார்த்
 தபந்தமகன்ற முனிநாதா - பாபபந்தயின்திய முனிசிரோஷ்ட-
 மீதபந்தளலோசனராமன் - செந்தாமரையிதழ்போன்ற கண்
 னையமுண்டய ஸ்ரீராம், முந்தசன்மத்தியாவனிவன் - முற்சன்ன
 த்தில் எத்தன்மையர், முதிர்வானவனோ மானிடனோ-தேவனோ
 அறிவது மானிடனோ கூறக்கடவீர் -எ-று. (சு0)

(அகை.) வசிஷ்டர்விஞ்சுக்கு விஸ்வாமித்திரர் உத்தரங் கூறுகின்றார்.

இச்சபைதன்னில் நிறைந்துளோர்யாரு மினிதுகேட்டுணர்தரக்கூறும், முச்சகம்போற்று முனிவரோயென்ன மொழிதருஞ் சபையுளீர் கேண்மின், நிச்சயஞ் சாசுதாத் வாசுதேவப்பேர் நிகழ்பகவானென நினைமின், பொச்சமி லன்பாற் போற்றுமி னிவனே புராணவப் பரமமா புருஷன்.

இ-ள். இச்சபைதன்னில் நிறைந்துளோர்யாரும் - இந்தச் சபையில் நிறைந்திருக்கின்ற யாவரும், இனிதுகேட்டுணர்தரக்கூறும் - விருப்பமாகக்கேட்டுணரும்படி சொல்லுமென்று, முச்சகம்போற்று முனிவரோயென்ன - திரிலோகங்களும் துதிசெய்கின்ற முனிவரோயென்று, (வசிஷ்டர்சூற) மொழிதருஞ் சபையுளீர்கேண்மின் - (அவ்விஸ்வாமித்திரர்) சபையிலுள்ளோரைப்பார்த்து நீங்கள் கேட்கக்கடவீரென்று, (சொல்லத்தொடங்குகின்றார்) நிச்சயஞ் சாசுதாத் வாசுதேவப்பேர் நிகழ்பகவானென நினைமின் - சாசுதாத் அந்த வாசுதேவரென்று சொல்லப்பட்ட பகவானே இவரென்று நிச்சயமாய் எண்ணுங்கோள், பொச்சமி லன்பாற்போற்றுமின் - உண்மையான பக்தியுடன் துதிசெய்யுங்கோள், புராணவப் பரமமாபுருஷன் - ஆதியாய்நின்ற வந்தப் பரமபுருஷோத்தமரிவரோ—எ-று. (சுக)

இதுவுமது.

நீடுமன் நிவனே வுலகுபகார நிமித்தமப் பாற்கடல் கடைந்தோன், நாடியகூட மாங்கருத் துடைய நவையிலா வுபரிடதங்கள், தேடிய வுண்மைப் பொருள்பரி

(அகை.) வசிஷ்டர்விஞ்சுக்கு விஸ்வாமித்திரர் உத்தரங் கூறுகின்றார்.

இச்சபைதன்னில் நிறைந்துளோர்யாரு மினிதுகேட்டுணர்தரக்கூறும், முச்சகம்போற்று முனிவரோயென்ன மொழிதருஞ் சபையுளீர் கேண்மின், நிச்சயஞ் சாசுதாத் வாசுதேவப்பேர் நிகழ்பகவானென நினைமின், பொச்சமி லன்பாற் போற்றுமி னிவனே புராணவப் பரமமா புருஷன்.

இ-ள். இச்சபைதன்னில் நிறைந்துளோர்யாரும் - இந்தச் சபையில் நிறைந்திருக்கின்ற யாவரும், இனிதுகேட்டுணர்தரக்கூறும் - விருப்பமாகக்கேட்டுணரும்படி சொல்லுமென்று, முச்சகம்போற்று முனிவரோயென்ன - திரிலோகங்களும் துதிசெய்கின்ற முனிவரோயென்று, (வசிஷ்டர்சூற) மொழிதருஞ் சபையுளீர்கேண்மின் - (அவ்விஸ்வாமித்திரர்) சபையிலுள்ளோரைப்பார்த்து நீங்கள் கேட்கக்கடவீரென்று, (சொல்லத்தொடங்குகின்றார்) நிச்சயஞ் சாசுதாத் வாசுதேவப்பேர் நிகழ்பகவானென நினைமின் - சாசுதாத் அந்த வாசுதேவரென்று சொல்லப்பட்ட பகவானே இவரென்று நிச்சயமாய் எண்ணுங்கோள், பொச்சமி லன்பாற்போற்றுமின் - உண்மையான பக்தியுடன் துதிசெய்யுங்கோள், புராணவப் பரமமாபுருஷன் - ஆதியாய்நின்ற வந்தப் பரமபுருஷோத்தமரிவரோ—எ-று. (சுக)

இதுவுமது.

நீடுமன் நிவனே வுலகுபகார நிமித்தமப் பாற்கடல் கடைந்தோன், நாடியகூட மாங்கருத் துடைய நவை யிலா வுபரிடதங்கள், தேடிய வுண்மைப் பொருள்பரி

கரித்திடுவன் - மனதிற்கோபங்கொண்டவராக சங்காரஞ்செய்வார், செகவசேதனம்பினும்படைப்பன் - உலகமான சடங்களைப்பின்னுஞ் சிருட்டிப்பார், நித்தமாமிவனே விஸ்வகர்த்தாவாய் - நித்தியமானயிவனே அகிலேசனாக, நியமரக்ஷண வெக்கியமூர்த்தி - விதிக்கின்ற வருமாய் போஷிக்கின்ற வருமாய் யாகாதிகளுக்கூத் தலைமையான மூர்த்தியாகவு மிருக்கின்றார் - எ-று. (கூந)

இதுவுமது.

சாரமற்றற்ப மாகுமிச்சமுசா ரத்தினை விசாரித்து நீக்கி, சேர்தரு ஜகத்கைக் கடந்திராகாதி தீர்ந்திடுதெளிஞர்களாலே, சார்தரப்பெற்ற வானந்தக்கடலாந் தற்பரமிராமனே காண்மின், ஓர்தரினெருகால் முத்தனேபோலு முயராத்தம நிஷ்டனுமாமே.

இ-ள். சாரமற்றற்பமாகும் - நிஷ்டலமாய் அற்பமாகவிருக்கிற, இச்சமுசாரத்தினை விசாரித்து நீக்கி - இந்தச்சமுசாரபார்த்தகைக்கண்டறிந்து நீக்கி, சேர்தருசகத்கைக்கடந்து - தோற்றுவின்ற சகமோகத்கைக்கடந்து, இராகாதி தீர்ந்திடு தெளிஞர்களாலே - இச்சமுசமுதலியலற்றையொழிந்திருக்கின்ற பெரியோர்களாலே, சார்தரப்பெற்ற வானந்தக்கடலாம் - அடையப்படுகின்ற ஆனந்தசமுத்திரமான, தற்பரமிராமனே காண்மின் - பரப்பிரமம் இந்த இராமனே காண்டறியுங்கள், ஓர்தரினெருகால் முத்தனேபோலும் - ஒருமையம் சீவன்முத்தனைப்போ லிருப்பார், உயராத்தமநிஷ்டனுமாமே - மேலான ஆத்மநிஷ்டருமாவார் - எ-று. (கூச)

ஆரியமா பதமென் றிடப்படு மொருகால் தொன்மாயைப் பிரேரக ரொருகால், புரிய மம்மாயை தனிற் பிணிப்புண்ட புருடனுமாகு மேர்காலை, ஆரியநால்வேதம்

வடிவமாப்பெற்றே யகன்றிடு முக்குணக்காட்டை, பெரியவேதாந்தப் பொருளதாய் நிறைந்து பெற்றிடும் விஜையமுமன்றே.

இ-ள். தூரியமாப்தமென்றிடப்படுமொருகால் - ஒருசமயம் மகத்தான தூரியபதமாசச்சொல்லப்படுவார், தொன்மையைப் பிரேரகொருகால் - ஒருசமயம் அனாதிமாயையைப் பிரேரிக்கின்றவராவார், புரியும்மாயைதனிற் பிணிப்புண்ட-இயங்குமந்த மாயையிற் கட்டுப்பட்ட, புருடனுமாகுமோர்காலே-புருஷனைப்போலவுமிருப்பார், அரியநால்வேதம் வடிவமாய்ப்பெற்றே- அருமையான நான்குவேதங்களையும் தமது சுவரூபமாக விருக்கப்பெற்று, அகன்றிடு முக்குணக்காட்டை - முக்குணாடவியைக் கடந்துநின்பார், பெரியவேதாந்தப் பொருளதாய்நிறைந்து-மேலானவேதங்களின் பரமார்த்தப்பொருளாயிருந்து, பெற்றிடும்விஜையமுமன்றே - ஆச்சரியப்படத்தக்க ஜெயம்பெற்றிருக்கின்றார்—எ-று.()

இவர் சதுர்ப்புயமார் பாலன விஷ்ணு விவர் சது முகந்தரும் பிரமன், தவமிசு மிவரோ மூன்று நேத்திரஞ்சேர் சங்காரஞ்செய் மகாதேவன், பவமறுமிவரோமாயையைச் சேர்ந்து பற்றிடும் பிறவியை மகானாய், இவனுறுபகவான் மோக நித்திரைதீர்ந் திச்சகஞ்ச தாவிழித் தளிப்பார்.

இ-ள். இவர் சதுர்ப்புயமார் பாலனவிஷ்ட்டணு - இவர்தானந்தநான்கு புணங்களுடன் ரக்ஷகந்தொழில்செய்கின்ற விஷ்ட்டணு, இவர்சதுமுகந்தரும்பிரமன் - இவர்தான் நான்முகமுடையவராய் சிருட்டித்தொழில்செய்கின்ற பிரமதேவன், தவமிசுமிவரோ - மகாதபமுடைய இவரோ, மூன்றுநேத்திரஞ்சேர் சங்காரஞ்ச

செய்மகாதேவன் - திரிநேத்திரங்களுடையவராய் சம்மாரத்தொழில்செய்யும் மகாதேவன், பவமறுமிவரோ மாயையைச்சேர்ந்து பற்றிடும்பிறவியை - பிறப்பற்ற இவரோ மாயையைக்கூடி பிறவியையடைகின்றவரும், மகானாயிவனுறுபகவான் - மகாத்மாவாகயிங்கவதரித்திருக்கின்ற பகவானே, மோகநித்திரைநீர்ந்திச்சகஞ்சதாவிழித்தளிக்கும் - மோகநித்திரையின்மையால் இந்தச்சகத்தை எப்போதுஞ் சர்க்ரமுள்ளவராய் இரகநிக்கின்றார்-எ-று.

உருவமி விவரோ சகலமாமுருவ முடையவர் விக் கிரமமதனால், தருமகாவிஜைய மடைவதுபோலுஞ் சார்தேசிற பிரகாசமாவதுபோல், வருமுயர் சுருதி விசாரணையாலே மருவுஞானேதயம் போலும், அருமையாமிவர் தாங்கெருடனாற்றரிக்கு மற்புதமூர்த்தி யாகின்றார்

இ-ள். உருவமிவிவரோ சகலமாமுருவமுடையவர் - ஒருருவமுடையில்லாத விவர்தான் சகலரூபங்களையுமுடையவர், விக் கிரமமதனால் தருமகாவிஜைய மடைவதுபோலும் - பராக்கிரமத்தினால் வரும் ஜயமடைகின்றதுபோலவும், சார்தேசிற்பிரகாசமாவது போல் - வருந்தேஜசினாலே பிரகாசமுண்டாவதுபோலவும், வருமுயர்சுருதிவிசாரணையாலே மருவுஞானேதயம்போலும் - உண்டான சுருதிவிசாரணையினால் ஞானேதயமுண்டாதல்போலவும், அருமையாமிவர்தாம் - அருமைப்பொருளா யிருக்கின்ற இவரோ, கெருடனாற்றரிக்குமற்புதமூர்த்தியாகின்றார் - கெருடனாலே தாங்கப்பட்டபரமமங்கள் மூர்த்தியாயிருக்கின்றார்-எ-று.

எவர்தமக் கிந்தப்பரமயாபுருஷ னிசைகெழு புத்ர னாமந்தத், தவமிசு மரசாந் தசரதன்றானே தன்னியனாம் நானிலந்தன்னில், பவமுறு மியாவன் மனத்தினு விந்தப்

பார்த்திபன் பகையென நினைக்கும், அவமுறு மந்த வி
ராவணன்ருனு மருள்செய்ப்படும் பாக்கியசாலி.

இ-ள். எவர்தமக்கிந்தப் ப்ரமமாபுருஷன் - யாவருக்கிந்த
மகத்தானதர்மபுருஷன், இசைகெழுபுத்ரானுமந்த - கீர்த்திபெற்
றபுத்ரனாகப் பிறந்தாரோவந்த, தவமிசுமரசான் தசரதன்ருனே-
மிசுந்ததபமுடைய வரசனானதசரதனோ, தன்னியனும் நானிலந்
தன்னில் - உலகத்தில் பாக்கியவந்தனாகும், பவமுறுபியாவன்
மனத்தினால் - பிறவியையடைந்த யாதொருவன் மனத்தினால், இ
ந்தப்பார்த்திபன்பகையெனநினைக்கும் - இந்தமகாராஜனின் பகை
வனாக நினைக்கின்றனோ, அவமுறுமந்தவிராவணன்ருனும்-அப
ஜெயமடைகின்ற அந்தராவணனும், அருள்செய்ப்படும் பாக்கிய
சாலி - இவ்விராமரால் கிர்பைசெய்யப்படுகின்ற பாக்கியவந்த
னும்—எ-று. (கூ. ௮)

இவர் பிரிந்திடலாற் சூன்யமாஞ்சுவர்க்க பிழிதரு
குறைவடைந்துளது, உவமையி லாதசேடனா மிவனோ
யுறுபிலத்திருந் திலக்குமனாய், இவ ணுடன்வரலாற் று
ழ்வடைந் திருந்த திசைக்கு மப்பாதாளலோகம், தவமி
சுமிந்த மத்தியலோகஞ்சார்ந்த துமேன்மையாம்புகழே.

இ-ள். இவர் பிரிந்திடலாற் சூன்யமாஞ்சுவர்க்கம் - இவ்
விராமர்நீங்கி யிருப்பதால் வெறிதாயிருக்கின்ற சுவர்க்கலோக
மானது, இழிதருகுறைவடைந்துளது - இழிவானகுறைவடைந்
திருக்கிறது, உவமையிலாதசேடனாமிவனோ-ஒப்பில்லாதவாதசே
டனானவிவனோ, உறுபிலத்திருந் திலக்குமனாய் - அப்பாதாளலோ
கத்திலிருந்து இலட்சமணவடிவாக, இவனுடன்வரலால் - இ
ங்கு இவருடன்வந்ததினால், தாழ்வடைந்திருந்த திசைக்குமப் பா

தாளலோகம் - அப்பாதாளலோகம் தாழ்வடைந்திருக்கின்றது, த
வமிசூமிந்த மத்தியலோகம்-மிக்கதபமுடைய விந்த பூலோகமா
னது, சார்ந்தது மேன்மையாம் புகழே - மேலானகீர்த்தியைய
டைந்திருக்கின்றது--எ-று. (கூக)

இராம மாநாமம் பெற்றவதரித்த விவர் திருப்பா
ற்கடனடுவில், பராவிய தேவர் பணிசெய்து நிற்பப் ப
ள்ளிகொண் மகாபுருஷன்காண், நிராமய ஞானானந்தவா
ர்கடலாய் நிறைபர மாத்தும சொரூபி, விராவுமிந் திரி
ய மடக்கி யுள்ளத்தில் விளங்குறக் காண்பர் யோகிக
ளே.

இ-ள். இராமமாநாமம்பெற்றவதரித்த - இராமனென்னுமக
த்தானதிருநாமம்பெற்றிருக்கின்ற, இவர்திருப்பாற்கடனடுவில்-
இவர்திருப்பாற்கடலின்மத்தியில், பராவியதேவர் பணிசெய்துநி
ற்ப - துதிசெய்கின்ற தேவர்கள் பணிவிடை செய்துக்கொண்டு
நிற்க, பள்ளிகொண் மகாபுருஷன்காண்-அறி துயிலமர்ந்த மகாபு
ருஷனாகும், நிராமயஞானானந்த வர்கடலாய் - நிராமயமான
ஞானானந்தநிறைந்த சமுத்திரமாக, நிறைபரமாத்துமசொரூபி -
பரிபூரணமான பரமாந்மகாரமானவர், விராவுமிந்திரிய மடக்கியு
ள்ளத்தில் - பலவிந்திரியங்களையுமடக்கி யிதயத்தில், விளங்குற
க்காண்பர் யோகிகளே - இவரையோகிகள் ஞானக்கண்ணால்வி
ளங்கக்காண்பார்கள்--எ-று. (கூ)

ஆகிய யாமோ விந்தமாராம னவரமாவுருவத்தைச்
சொலவும், ஊகமா யன்பிற் றரிசனஞ்செயவு முரிமை
யேய் பகவானுமிவனே, மாகமா ரகுமாராஜன் செய்பாய்

மாய்ந்திட வேருடன் களைந்தான், ஏகமாம் வசிட்டமு
னிவனேயெழுப்பி யிவன் விவகரித்திடப் புரிவாய்,

இ-ள். ஆகியயாமோ விந்தமாராமன் - நாங்கனோவென்ற
லிந்திராமனது, அவரமாயுருவத்தைச்செர்லவும்-சுகளருப்தை
துதிக்கவும், ஊகமாயன்பிற் நரிசனஞ்செயவு முரிமையேம் - அ
ன்பால் யுகித்துக்காணவுந் தகுதியுள்ளவர்களா யிருக்கின்றோம்,
பகவனாமிவனே - கடவுளானவிவனோ, மாகமாரகுமாரானுன்செய்
பாபம் - விண்ணுலகடைந்த ரகுமகாரானது பாபங்கள், மாய்ந்
திடவேருடன்களைந்தான் - முற்றுந்தீர்ந்தொழியச் செய்தவர்,
(என்றுகேட்டிருக்கின்றோம்) ஏகமாம்வசிட்டமுனிவனே அத்வை
தசொருபமான வசிட்டமுனிவனோ, எழுப்பியிவன் விவகரித்தி
டப்புரிவாய் - இவர்சமாதிவிட்டெழுந்து விவகாரஞ்செய்யும்ப
டி.தயைசெய்யக்கடவீர்-எ-று. (எக)

வான்மீகிவாக்கியம்.

இவ்வணம்விஸ்வாமித்திர முனிவனியம்பியேமெள
னமாயிருப்பத், திவ்வியதேசார் வசிட்டமா முனிவன்செ
ப்புவா னிராமனைநோக்கி, செவ்விய பாகு மகாபுருஷனு
மாஞ் சின்மயமாகிய ராமா, எவ்வமில் விசிராந்திக் கற்ற
மன்ற லெழுந் துலகவர்க்கின்ப மளிப்பாய்.

இ-ள். இவ்வணம்விஸ்வாமித்திரமுனிவனியம்பியே மெள
னமாயிருப்ப-இவ்வாறு விஸ்வாமித்திர முனிவர்கூறி மெளனமா
யிருந்தபோது, திவ்வியதேசார் வசிட்டமா முனிவன் - பிரமதே
ஜசுடைய வசிட்டமுனிவர், செப்புவானிராமனைநோக்கி - இரா
மரைப்பார்த்துக் கூறுகின்றார், செவ்வியபாகுமகாபுருஷனுமாஞ்
சின்மயமாகியராமா-அழகியபுஜுபல்முடைய மகாபுருஷோத்தம

லாகவும் சின்மயமாகவும் நிறைந்த இராமர், எவ்வமில் விசிராந்தி
க்கற்றமன்றால்-துன்பமற்றவிசிராந்திக்கு இதுசமயமல்லவாதலர்
ல், எழுந்துலகவர்க் கின்பமளிப்பாய்-சமாதிவிட்டெழுந்து லோ
கத்தாருக்கு சுகந்தரக்கடவாய்—எ-று. இக்கவிமுதல் வசிட்டர்
கூறுகின்றது. (எஉ)

யோகிகடமக்குச் சமாதியாதிக்க முதவிசெய்ய யுல
கசிந்தனைதான், ஏகபூரணமா யேற்படுமட்டு மிசைந்தி
டா நின்மலசமாதி, ஆகையான் மைந்தா வனித்தியமான
வர சிராச்சிய முதல்விஷயம், மாக தேவாதி காரியவ
திகாரமுஞ் செய்து மன்னுக சமாதி.

இ-ள். யோகிகடமக்குச் சமாதியாதிக்கம் - யோகிகளுக்கும்
சமாதியிற்செல்வாக்கு, உதவிசெய்யுலக சிந்தனைதான் - கொடுக்
கின்ற லோகசிந்தனையானது, ஏகபூரணமா யேற்படுமட்டும் - நி
றைவாகயேற்படுகிறவரையில், இசைந்திடர்நின்மலசமாதி - நிரு
விகற்பசமாதி கூடுவதரிது, ஆகையான்மைந்தாவனித்தியமான-
ஆனதால் மகனே நிலையின்றிய, அரசிராச்சியமுதல்விஷயம்-
ஆகசெய்கின்ற ராச்சியமுதலான விஷயங்களையும், மாகதே
வாதிகாரியம்-விண்ணாடரான தேவர்காரியங்களும், அதிகாரமு
ஞ்செய்து - இராச்சியாதிகாரங்களும் செய்தனுபவித்துப் பின்பு,
மன்னுகசமாதி-நிருவிகற்ப சமாதிபெறக்கடவாய்—எ-று. (எஊ)

வான்மீதிவாக்கியம்.

குருவினா விவ்வாறுரைத்திடப்பட்டிங் குறியறு பி
ராமத்தி லொன்றி, மருவிய ராமன் மெளனத்தி லிருப்ப
மதித்தந்த வசிட்டமா முனிவன், பொருவரு முடலிற்
சங்கற்பவடிவாய்ப் புகுந்துளசமுமுனைநாடி, அருநெறி

யாலே யிதயத்தின் மேவி யவன்றனை வெளிப்படச் செய்தான்.

இ-ள். குருவினாலிவ்வாறுரைத்திடப்பட்டும் - தமதாசாரியராலிவ்வாறு கூறப்பட்டும், குறியறு பிரமத்திலொன்றி - கூட்டற்றபிரம சொருபத்திற்கலந்து, மருவியராமன் மௌனத்திலிருப்ப - ஏகமாய்விளங்கிய இராமர் மௌனமாயிருக்க, மதித்தந்த வசிட்டமாமுனிவன் - வசிட்டமுனிவர் நிதானித்து, பொருவருமுடலில் - ஒப்பற்றசந்தரமான தேகத்தில், சங்கற்பவாடிவாய்ப்புகுந்து - ஆதிவாகீக சரீரத்தால் நுழைந்து, உளசமுமுனைநாடியருநெறியாலே - அங்குள்ள சமுமுனைநாடி மார்க்கமாக, இதயத்தின்மேவி-இரதயாகாயத்திற்சென்று, அவன்றனைவெளிப்படுத்தச்செய்தான்- அவரைச் சமாதியினின்றுவெளிப்படுத்தினார் - என்று. (தா-ம்) அவருட்புகுந்து - விலீனமாயிருக்கி லயித்திருக்கின்ற இராமரது சீவோபாதி லிங்கத்தைத் தடிக்கச்செய்து வித்துக்குள்ளுழைந்தகாற்று அதற்குள்ளிருக்கு முனையை வெளிப்படுத்துவதுபோல அவரை வெளிமுகப்படுத்தினாரென்று கருந்து.

(அ-கை.) அவரை வெளிப்படுத்தும்போது வெளிப்பட்ட முறைமையும் சிதாபாசத்தோற்றத்தால் கைத்திரபிரகாசம் வெளிவினையதரிசன முதலான கிரமத்தைக் கூறுகின்றார்.

தோன்று மாதார சத்தியி லினிது துன்னு யப்பிராணனில் மனதில், ஏன்றிடு சிதாபாசாம்சமாய் விளங்கியியைந்தவை பிரகாசிக்கச் செய்யும், ஆன்ற சீவாம்ச மாகியராமனமர்நாடி யனைத்தினுஞ் சென்று; சான்ற விந் திரியங் கரணங்கள் விளக்கித் தண்ணெனக் கண்களை விழித்தான்.

இ-ள். தோன்று மாதாரசத்தியில் - முதல் பிராணதிகளுக் கு வித்தாகிய ஆதாரசத்தியிலும், இனிது துன்னுமப்பிராணனி ல்-இனிதாகத்தோன்றும் பிராணனிலும், மனதில்-பின்பு ம்னதிலும், ஏன்றிடு சிதாபாசாம்சமாய்விளங்கி - பொருந்திய சிதாபாச அம்சமாகப் பிரவேசித்தவராய், இயைந்தவை பிரகாசிக்கச் செய்யும்-கூடியதன்ஞு லவற்றைப்பிரகாசிப்பிக்கும், ஆன்றசீவமாம் சமாகிய ராமன்-சிறந்தசீவருபியான இராமர், அமர் நாடிய னைத்தினுஞ்சென்று - பிராணன் வழியாக சகலநாடித் துவாரங் களிலும் பிரவேசித்து, சான்ற விந்திரியங்கரணங்கள் விளக்கி - சகலவிந்திரியகரணங்களைப் பிரகாசிப்பித்து, தண்ணெனக்கண் களை விழித்தான் - தணிவாகக் கண்களைவிழித்தார் - எ-று. (௭௫)

மேன்மையார் வசிட்டர் முதற்பெரியோரை வெளி தருகாட்சியிற் கண்டு, தானாயர்முத்த னுச்சர்வவிச்சை தமைவிடுத் திருப்பதாற் செய்தல், ஊனமாய்த் தவிர் த லெனுங்குணதோஷ முணர்ந்திட லவற்றினு லுண்டாம்; பான்மையாங்கொள்கை விடுக்கையு மின்றிப் பா ர்த்தனர் மெளனமா யிருந்தே.

இ-ள். மேன்மையார் வசிட்டர் முதற்பெரியோரை-மேன்மை பொருந்திய வசிட்டர்முதலான பெரியோர்களை, வெளிதருகாட்சியிற் கண்டு-பாண்டியகாட்சியிற் கண்டு, தானாயர் முத்தனுச்சர்வவிச்சை தமைவிடுத்திருப்பதால்-தான் சீவன்முத்தனாக சகல இச்சைகளையும் விட்டிருப்பதால், செய்தல் ஊனமாய்த் தவிர் த லெனுங்குணதோஷம் - இதுசெய்யத்தக்கது இது விடத்தக்க தென்னுங் குணகுணமும், உணர்ந்திடல்-அறிதலும், அவற்றினு லுண்டாம் பான்மையாங்கொள்கை விடுக்கையுமின்றி - அவற்றிற் றேற்ற கொள்கையும் விடுக்கையுமில்லாமல், பார்த்தனர் மெளனமாயிருந்தே - ஒன்றுங்கூறு துபார் த்துக்கொண்டிருந்தார்-எ-று

கூஅ - ஞானவாசிட்டு வயலராமாயனம்.

வசிட்டர்தாம் பின்னும் விளித்திடு வசனம் மன
முறக் கேட்டிது குருவின், விசுத்தவாக்கியமென் றறிந்
துமேற்றுதை மேலவர் வேண்டுகோ ளுணர்ந்து, நிசத்
துள ராமச் சந்திரபகவா னிகழ்சமபாவமா யுரைக்கும்,
இசைத்தமா முனியே நின்றிரசாதத்தா லிலைவிதிவிலக்
கெனக் குணர்ந்தேன்.

இ-ள். வசிட்டர்தாம் பின்னும் விளித்திடுவசனம்-வசிட்ட
முனிவர் பின்னும் விளித்தவாக்கியம், மனமுறக்கேட்டிது குரு
வின்-மனதிற்பொருந்தக்கேட்டு இதுகுருவினது, விசுத்தவாக்கி
யமென்றறிந்து- பரிசுத்தவாக்கென்றறிந்து, மேற்றுதைமேலவர்
வேண்டுகோளுணர்ந்து - தந்தைமுதலிய பெரியோர்களது வே
ண்டுகையுமறிந்து, நிசத்துளராமச் சந்திரபகவா னிகழ்சமபாவமா
யுரைக்கும்-உண்மையிற்கலந்திருக்கின்ற இராமச்சந்திரமூர்த்தி ச
மபாவணையிலிருந்து கூறுகின்றார், இசைத்தமாமுனியேநின்றிர
சாதத்தா லிலைவிதிவிலக்கெனக் குணர்ந்தேன் - இவண்கூறிய
முனிஸ்வரரோ நினதருட்பிரசாதத்தால் எனக்கு விதியும்விலக்கு
ம் இல்லையென்றறிந்தேனென்றார்-எ-று. (எஎ)

ஆகினு நமது வாக்கியமென்றால் லற்பொடு செயத்
தக்க தன்றோ, ஊகமா வேத வாகமபுராண முரைத்திடு
ம் விதிகுருவாக்கியம், ஏகுறவிடுத்தல் விலக்கெனலாகு
மெனச் சருவாத் துமதயாள, சாகரமான விராமனவ்வசி
ட்டர் சரணபதம்ந்தரித் துரைக்கும்.

இ-ள். ஆகினுநமது வாக்கியமென்றால் - ஆனாலும் நமது
வாக்கியமென்றால், அற்பொடுசெயத்தக்க தன்றோ - அன்போ
டுசெய்யத்தக்கதல்லவா, ஊகமாம்வேத வாகமபுராணம் - உந்நி
யானவேதம் ஆகம புராண மிவைகள், உரைத்திடும் விதிகுரு வா
க்கியம் - கூறப்பட்டது குருவாக்கியமே விதியென்றும், ஏகுற

விடுத்தல் விலக்கெனலாகுமென - குருவாக்கியந்தள்ளிவிடுதலே
விலக்கென்றும் கூறப்படுமாதலால், சருவாத்துமதயாள சாகரமா
ன விராமன் - சர்வசீவதயாபர சமுத்திரமாயிருக்கின்ற இராம
ர், அவ்வசிட்டர் சரணபத்மந்தரித்துரைக்கும் - அந்தவசிட்டமு
னிவர் சரணரவிந்தங்களைவணங்கி யுரைக்கின்றார்—எ-று. (எஅ)

இச்சபையுள்ள மகாசனங் கேண்மி நெதாவுண்
மை ஞானசித்தியினால், நிச்சயமாக நன்குற வுணர்ந்த
நிகழ்சருவார்த்தமுஞ் சொல்லோம், உச்ச மங்களமுண்
டாக நுங்கட்கிங் குயராத்ம ஞானத்தின் மிக்க, சொச்ச
மா மின்ப மிலையஃ துணர்ந்துந் துகிகெழு குருவினுந்
துணையில்.

இ-ள். இச்சபையுள்ள மகாசனங்கேண்மின் - இந்தச்சபையி
லிருக்கின்ற சகலருங்கேளுங்கோள், எதாவுண்மை ஞானசித்
தியினால் - எதார்த்தமான மெஞ்ஞானசித்தியினால், நிச்சயமாக
நன்குறவுணர்ந்த - திரமாக நன்றாயறியப்பட்ட, நிகழ்சருவார்த்த
முஞ் சொல்லோம் - விளங்குகின்ற சர்வார்த்தங்களையுங் கூறு
வோம், உச்சமங்களமுண்டாக நுங்கட்கிங்கு-உங்களுக்குமேலா
ன மங்களகரமுண்டாகக்கடவது, உயராத்மஞானத்தின் மிக்க-
மேலான ஆத்மஞானத்தின்மேற்பட்ட, சொச்சமாமின்பமிலை -
சுத்தமானவின்பமில்லை, அஃதுணர்ந்துந் துகிகெழு குருவினுந்
துணையில் - அந்தப்பரமஞானமுடதேசிக்குங் கீர்த்தியுள்ள குரு
வைவிட வங்களுக்கு வேறுதுணையாவாருமில்லை—எ-று. (எக)

இங்குளார் யார்க்கு மீதுநிச்சயமே யெனச் சித்தர்
முதலியோருரைப்பார், துங்கமாராம நின்பிரசாதத்தாற்
சொல்லு மிச்சாஸ்தர் சம்வாதம், சங்கையி லர்த்த முறு
தியாயிற்று தடையறு சுகம்பெற நின்னாற், புங்கமா வகி

ட்ட முனிவரர் லநுஞை பொருந்தியாம் போதுமுன்வர ல்போல்.

இ-ள். இங்குளார்யார்க்குமீது நிச்சயமேயென - இங்கிருக் கின்றயாவருக்கும் இதுநிச்சயமாயிற்றென்று, சித்தர்முதலியோ ருரைப்பார் - சித்தர்முதலிய பெரியோர்களுரைக்கின்றார், தூங்க மாராம நிர்பிரசாதத்தால் - மகத்தானஇராமா நினதுகிர்பையினு ல், சொல்லுமிச்சாஸ்தீர சம்வாதம் - இங்குக்கூறப்பட்ட சாஸ்தீர சம்பர்ஷணையினது, சங்கையிலர்த்த முறுதியாயிற்று - சந்தேகமின்றி யதன்பொருள் ஸ்திரமாயிற்று, தடையறு சுகம்பெறநீர்தடையற்ற பெரானந்தமடைவீராக, நின்னூல் புங்கமாவசிட ட்முனிவரால் - தம்மிடத்திலும் மேன்மையான வசிட்டரிடத் திலும், அநுஞைபொருந்தியாம் போதுமுன்வரல்போல் - உத்திரவுபெற்றுக்கொண்டு முன்வந்ததுபோல போய்வருவோம்-எ-று.

வான்மீகவாக்கியம்.

இந்தவா றுரைத்துச் சபையுளோரெல்லா மேகுமு ன் தங்கடம் மிருப்பில், எந்தையாமந்த ராமன்மாமுடியி லிலகுறு மலர்மழை பொழிந்த, அந்தமாரிவையெல் லா நுமக்குரைத்தே னன்புள பரத்வாஜ மைந்த, பந்தமில் சுகத்தில் நெடி-றுற வாழி பாரவிக்காவியம் வாழி.

இ-ள். இந்தவாறுரைத்துச் சபையுளோரெல்லாம் - சபை யிலிருந்தயாவரும் இந்தப்பிரகாரஞ் சொல்லிக்கொண்டு, எகு முன் தங்கடம்மிருப்பில் - தங்கள் தங்களிடத்துக்குச் செல் லுமுன், எந்தையாமந்த ராமன்மாமுடியில் - என்பிதாவாகிய அ ந்த இராமரதுமுடியின்மீது, இலகுறுமலர்மழைபொழிந்த-விள ங்கும் மலர்மாரிபெய்தது, அந்தமாரிவையெல்லாம் நுமக்குரைத் தேன், அன்புளபரத்வாஜமைந்த-பக்தியுள்ள புத்திரனான பரத்வா ஜோ, பந்தமில்சுகத்தில் நெடி-றுறவாழி - பந்தமற்றசுகத்தில் எப்

போதும் வாழ்க்கடவாய், பாரவிக்காவியம்வாழி - இந்த மகாசாஸ்திரமும் வாழ்ந்திருக்கக்கடவது—எ-று. (அக)

மேன்மையாம்வசிட்டர் வாக்கியபந்தி மேவுமிச்சாத்திரந்தன்னால், வான்புகழ் வாய்மை ரகுபதிசீவன் முத்தியை மன்னிய துரைத்தேன், பான்மையின் மிக்க வித்துவான்களுக்கும் பரமயோகியர்க்கு மப்பியசிக்கும், மான்மியமுளது குருகடாக்ஷத்தால் வழங்குநன்முத்திசேர் மார்க்கம்.

இ-ள். மேன்மையாம் வசிட்டர் வாக்கியபந்தி - மேலான வசிட்டரது வசனவரிசை, மேவுமிச்சாத்திரந்தன்னால் - பொருந்திய விந்துச்சாஸ்திரத்தால், வான்புகழ்வாய்மைரகுபதி-மேலானகீர்த்தியுடைய இரகுநாதன், சீவன்முத்தியை மன்னிய துரைத்தேன் - சீவன் முத்தியடைந்த சரிதத்தைக்கூறினேன், பான்மையின்மிக்க வித்துவான்களுக்கும் - பெருமையையுடைய வித்துவசனங்களுக்கும், பரமயோகியர்க்கு மப்பியசிக்கும் - பரமயோகிகளும் அப்பாயாசிக்கத்தக்க, மான்மியமுளது - மகத்துவமுடையது, குருகடாக்ஷத்தால் வழங்குநன்முத்திசேர் மார்க்கம் - ஆசாரியர் திருநோக்கத்தால் முத்தியடைகின்ற வழியுங்கிடைக்கும்—எ-று. (அஉ)

இவ்வணம் வசிட்ட முனிவர்க்கு மிராம விசைகெழுதோன்றற்கு நடந்த, செவ்விய சம்பாஷணைவிதி கேட்டோர் தெளியுமப் பொருளினை யுணர்ந்தோர், எவ்வகையவத்தை யுடையவோனு மிசைந்துள பாபங்கணீங்கித், திவ்விய வேதாந்தப் பொருண் முறையே தேர்ந் துயர் பிரமத்தை யடைவார்.

இ-ள். இவ்வணம் வசிட்டமுனிவர்க்கு மிராமவிசைகெழுதோன்றற்கு நடந்த-இவ்வாறு வசிட்டமுனிவருக்கும் கீர்த்தி

மிசுந்த இராமமூர்த்திக்கும்நடந்த, செவ்வியசம்பாஷணைவிதிக்கே
ட்டோர் - சிறந்த சல்லாபமொழியைக் கேட்டவர்கள், தெளியு
மப்பொருளினையுணர்ந்தோர் - தெளிவான வப்பொருளையுணர்ந்
தவர்கள், எவ்வகையவந்தையுடையவரோனும் - எந்த மோகாவத்
தையடைந்தவரானாலும், இசைந்துளபாபங்கணீங்கி-சேர்ந்தபாவ
ங்களெல்லாமொழிந்து, திவ்வியவேதாந்தப் பொருண்முறையே
தெளிவுள்ள வேதாந்தார்த்தக் கிரமமாய், தேர்ந்துயர் பிரமந்தை
யடைவார் - தெளிந்துமேலான பரமசொருபமாவார்கள் - எ-று.

ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்திபாதாரவிந்தந்துணை.

இவ்வாறு வான்மீகமகாரிஷியினால் சொல்லப்பட்ட மகா
ராமாயனத்தில் தேவதூதப்புரோக்தமான முப்புத்திராயிரங்கிர
ந்தத்தில் பாலகாண்டத்தில் மோகேஷாபாயமான நிர்வாணப்பி
ரகரணத்தில் பரத்துவாஜ அநுசாஸனமென்னும் - கஉஎ - வது
சுருக்கமும், இராமவியுத்தாபனமென்னும் - கஉஅ - வது சுருக்க
மும், ஸ்ரீமதுபரமஹம்ஸபரிவ் ருஜுகாசாரியரான ஸ்ரீ ஸர்வஞ்ஞ
ஸரஸ்வதிபூச்சிய பாதர். இவர் சிஷியர் ஸ்ரீ இராமசந்திரஸரஸ்
வதிபூச்சிய பாதர். இவர் சிஷியர் ஸ்ரீ கங்காதேந்திரஸரஸ்வதி
என்னும் ஸன்னியாசியினது சிஷியரான ஆனந்தபோதேந்திர
சரஸ்வதி என்னும் சன்னியாசியினாலே செய்யப்பட்ட வாசிட்ட
தாற்பரியப் பிரகாசிகையென்னும் வியாக்கியானத்துக் கிணங்
கபு.வெ. பொன்னையாமுதலியாொன்னும் சிவானந்தமூர்த்தியா
னபரமவித்துவான் தமிழ்க்கவிதையாகமொழிபெயர்ந்துமேல்வி
யாக்கியானத்துக்குத்தபடி-உரையுஞ்செய்துவிளக்கிவைத்தனர்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சம்பூரணம்.

புதுவை—கலியுகத்து சகுகள்—யுகத்து ஆணியல்

செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி.

பக்கம்.		பக்கம்.		பக்கம்.	
ஆசத்தெனப்ப	கக	ஆவதாட்சித்தம்	உந	எவ்விடந்தன்னி	நுஉ
ஆண்டமானதற்	சுஅ	இங்குளார்யார்	கூக	ஒருபொருண்ம	கூ
அந்தவஞ்ஞான	கரு	இச்சபைதன்னி	அஎ	ஒய்பரத்துவாஜ	நுநு
அந்தமாமகதா	சுக	இச்சபையுள்ள	கூக	கன்மவிதியை	சுந
அந்தவசிட்டப	அக	இத்தகுசாக்கிர	கஉ	காலமம்பெரி	நுந
அமலநற்கபந்	சஉ	இத்தகுசிவோ	உந	கிராணமுதலா	சச
அம்மகாதியா	நுநு	இத்தகுபெரி	அஅ	குருவினுவ்வா	கூநு
அம்முறைசமா	உச	இந்தச்சருக்கத்	க	சகலவிக்ஷரும	உசு
அம்முறைதூல	நுநு	இந்தமாஞாலம்	கஎ	சாத்திரவிசார	எந
அம்முறைசமா	உச	இந்தவாறுலா	கஊ	சாந்தமாமமுத	கக
அரக்கனாவதஞ்	அஊ	இப்பெருந்தகை	எக	சாந்தநாத்தாந்	சுக
அருத்தாரீசவ	சுஎ	இராமமாநாமம்	கூந	சாரமற்றற்பமா	அக
அருள்புரிசுரு	கூக	இலகுமிச்சருக்க	சுஊ	சித்தமார்பிராந்	கரு
அவித்ததைதான்	கச	இவர்சதுப்பய	கூஊ	சிந்தனைக்கெட்	உஎ
அவித்ததையின்	அ	இவர்பிரிந்திட	கூஉ	சிருட்டியாகாய	நுச
அனுக்கிரகமித்	உசு	இவ்வகைசமஷ்	நுஉ	சிவபதத்திலே	சு
அனுக்கிரகமி	எஉ	இவ்வகைவிஸ்	அரு	சிதாபதியாம்	அரு
அனைகஜென்மா	உக	இவ்வணவசிட்	கஊ	சிவனெப்போது	எஊ
அனையதோரவ்	நுந	இவ்வணவிஸ்	கூச	சவானுபவமா	எச
அனையராகவன்	ந	இவ்வாறுவசிட்	உ	குக்குமபூத	நுக
அனையவிச்சுக்ம	கஅ	இவ்வலகத்திவ்	அஉ	ஞானியாஞ்சீவ	கூக
அன்பொடுசார்ந்	உக	நதெமக்குந	அ	தாங்கநின்றலை	நுஉ
ஆகியவிராட்டு	நுநு	உப்பளஞ்சேர்ந்	கூஊ	தவமிசுவசிட்ட	எஅ
ஆகியயாமோ	கூந	உருவமிலிவரோ	கூக	தளமுதற்பொ	நுச
ஆகினுநாமது	கூஅ	எதுபரியந்தம்	நுஊ	தன்னதுசரோ	சச
ஆசைதீர்சிவன்	அஉ	எந்தமாதேவன்	நுஅ	தன்ஞாட்சுவய	கூச
ஆய்கமைந்து	நு	எப்பொருடன்	நுஎ	திகழ்தருமக்கி	நுக
ஆதலாற்சகல	கூஎ	எம்மட்டுமமுத	கந	தூரியமாபோத	அக
ஆதலாற்பூரி	சுக	எவந்தமக்கிந்த	கூக	தேகமிந்திரிய	சஉ
ஆயவிப்பிரபஞ்ச	கஊ	எவனுளந்தன்	உஊ	தேகமிந்திரியம்	கூக

பக்கம்.	பக்கம்.	பக்கம்.
தேகமுற்பொரு உக	பிரிதிவிமுதலா கக	முகராய்மத எ
தேவீரருளால் ௩௭	புண்ணியம்பாப ௭௨	மேலுங்கூடஸ் ௩௮
தேவர்கடாமே ௪௬	பூருவகன்மம் ௨௩	மேலுமோகாம் ௭௮
தேவரவேதியர் ௩௬	பூதமிந்திரியம் ௩௭	மேவுபால க
தேவர்கடுயரந் ௭௬	மகத்தாஞ்சா ௭௩	மேவுமிச்சீவன் ௭௧
தோன்றுமாதா ௬௬	மங்கலகோலத் ௮௦	மேன்மையார் ௭௧
நண்பவிச்சமு ௬௩	மருவியகருத்தா ௭௬	மேன்மையார் ௬௭
நிகழுமிப்போதி ௩௮	மனமதுசந்திர ௪௩	மேன்மையாம் ௧௦௧
நித்தியமாய் ௬௨	மகாபலமுடை ௨௮	யாதுகாரியத் ௭௮
நினக்குளபாப ௨௨	மழைப்பெரு ௩௦	யோகிகடமக்கு ௬௩
நீடுமன்றிவ ௮௭	மன்னுமிப்பிரப ௩௬	வசிட்டர்தாம் ௬௮
பகலிரவென்னு ௩௩	மிக்கசத்தரம் ௨௦	வானரப்படை ௮௬
பரமகாரணமா ௪௩	முனம்வகுத்த ௪	வான்புகழ்ராம ௮௩
பவமிகுமாந்தர் ௧௭	முனந்தனையடு ௭௩	விவேகநோக்கத் ௩௧
பிரணவமோ ௪௧	முனமிவையெ ௬௧	வேறுசாதனம் ௮௪
பிரத்தியகூடம ௭௭	முன்னமுமில்லை ௧௩	

முற்றிற்று.

பரத்துவாஜ அநுசாஸனம் - கவி - ௩௦,
 இராமவியுத்தாபனம் - கவி - ௮௩, வியாக்கியான - கவி - ௩,
 ஆக - கவி - ௧௩௬.

சிவமயம்.

ஞானவாசிட்ட வமலராமாயணப்

பிழைதிருத்தம்.

பக்க.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க	கூ	நாற்பதொன்பான்	நாற்பத்தொன்பான்
ங	க	பொருளை	பொருளைக்
ங	கக	கார்ப்பணயஞ்	கார்ப்பணயஞ்
ஃ	ககூ	சாரவர்	சார்வர்
ச	கௌ	தோய்	தோய்வ்
சூ	ஃ	சமஸாதனத்தில்	சமஸத்தானத்தில்
கரு	கூ	கொடையிற்	கொடையிற்
உஉ	ங	சார்ந்ததோர்	சார்ந்தோர்
ஃ	கௌ	பொட்டு	பொருட்டு
ஃ	ககூ	உனக்குண்டா	உனக்குண்டா
உங	கௌ	வியற்றுக	வியற்றுக
உசூ	கசூ	இங்கும்போ	இங்குப்போ
உௌ	கூ	சகத்தி	சக்தி
ஃ	கசூ	கிரகத்தாற்	கிரகத்தாற்
உகூ	உ	முத்தர்	முத்தர்
ஙஅ	கூ	கெட்டியென்று	கெட்டியென்று
சக	கூ	நிஷித்தகருமம்	நிஷித்தகருமம்
சுஉ	உரு	அத்தியாதமீக	அத்தியாதமீக
சுசூ	ங	பாரதிய	பாரதிய
ஃ	கஅ	சுரோத்ரந்	சுரோத்ரந்
ஃ	ககூ	இசுவை	இசுவை
ஃ	உசூ	சுரோத்ரம்	சுரோத்ரம்
சூரு	உ	இசுவை	இசுவை
சூசூ	கரு	முடியில்	முடிவில்
ருௌ	க	முறயரு	முறயரு
ருக	கூ	வினாக்கு	வினாவுக்கு

பக்க.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩௨	கூ	சூக்கமாய்	சூக்கமாய
”	ககூ	சிதபாசம்	சிதாபாசம்
௩௩	கூ	முன்றொடு	முன்றொடு
”	ககூ	முன்றொடு	முன்றொடு
௩௪	கூ	வாக்யம்	வாகாயம்
”	க௩	சினமாத்திர	சின்மாத்திர
௩௫	க௩	தவ்வியாசிருத	தவ்வியாசிருத
௩௬	உ	முத்தனனென	முத்தனனென்
௩௭	உ௦	உம்பளஞ்	உப்பளஞ்
௩௮	கூ	போலியான்	போல்யான்
௩௯	ககூ	முழுமுதுந்	முழுதுந்
”	உஉ	மடையதக்க	மடையத்தக்க
௪௦	௭	பாராது	பார்த்து

பொருள்பேத்யாது திருத்திக்கொள்க.